

การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ:

รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ

A STUDY OF THE CONCEPT OF SELF-DEVELOPMENT

TO BECOME A SUCCESSFUL ARTIST: ASSOCIATE PROFESSOR

DR.SUPACHAI CHANSUWAN NATIONAL ARTIST

สุจิตรา พุ่มพิ่ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

การศึกษาแนวคิดการพัฒนาดตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ:

รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A STUDY OF THE CONCEPT OF SELF-DEVELOPMENT
TO BECOME A SUCCESSFUL ARTIST: ASSOCIATE PROFESSOR
DR.SUPACHAI CHANSUWAN NATIONAL ARTIST

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาแนวคิดการพัฒนาคณะเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ:

รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ

ของ

สุจิตรา พุ่มพื้ง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ
ผู้วิจัย	สุจิตรา พุ่มพึ่ง
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา

งานวิจัยชิ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษารองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพรูปแบบกรณีศึกษา มุ่งเน้นหาข้อสรุปเรื่องแนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ โดยมีขอบเขต การศึกษา ประวัติ ปัจจัย หลักการแนวคิด ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ และศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสอบถาม ผู้ที่เป็นกรณีศึกษา และผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องที่สามารถให้ข้อมูลในมุมมองที่มีต่อกรณีศึกษา หรือศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ มาจัดระบบ ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาดตนเองของ Bandura เรื่องการรับรู้ ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัย หลัก 4 ประการ และทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮริวอร์ ผู้วิจัยคาดว่า การจัดระบบข้อมูลจะทำให้เห็นแนวทาง ขั้นตอนของกรณีศึกษาได้ชัดเจนขึ้นและยังสามารถที่จะเป็นแนวทางเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่จะประสงค์จะพัฒนาดตนเอง ด้านการเป็นศิลปิน สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบเพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาดตนเองได้ รวมถึงหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นนาฏศิลป์ สามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการประยุกต์การจัด กิจกรรมหรือสิ่งสนับสนุนเพื่อเป็นการปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนพัฒนาดตนเอง ผลจากการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ จำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบคือ 1) ด้านปัจจัยในการพัฒนาดตนเอง มีความสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ โดยทั้ง 4 ประการนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้กรณีศึกษา เกิดการพัฒนาดตนเองในด้านต่างๆ จำแนกออกตามบริบท และช่วงเวลา และ 2) การฝึกปฏิบัติ มีความสอดคล้อง กับ ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮริวอร์ 5 ขั้น โดยทั้ง 5 ขั้นนั้นรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ใช้ ในการฝึกปฏิบัติตามลำดับขั้นที่ 1-5 และได้แนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ประกอบไปด้วย 8 ประการ

คำสำคัญ : การพัฒนาดตนเอง, นาฏศิลป์, การประสบความสำเร็จ

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยได้รับความกรุณาจากทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ผู้เป็นกรณีศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ที่สำคัญต่อปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย ประธานหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา และคณาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยในการให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนบุคลากรสายสนับสนุนที่มีส่วนช่วยในการสนับสนุนด้านข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับขั้นตอนการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติภรณ์ นพอุดมพันธ์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะกรรมการประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณาจารย์ และพี่ๆ น้องๆ ทุกท่านที่มีส่วนช่วยในการผลักดันและให้สนับสนุนทุนจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณพ่อ แม่ และครอบครัว เพื่อนคู่คิด รวมถึงกัลยาณมิตรทุกท่านที่เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย ในทุกๆ เรื่อง และสุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้อุทิศเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง รวมทั้งผลักดันให้ผู้วิจัยได้รับโอกาสที่ดี และมีประสบการณ์ที่มีคุณค่า ตลอดจนการเป็นบุคคลต้นแบบที่ดี เคียงเคียงและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ ทั้งในเรื่องการศึกษา การทำงาน ตลอดจนการใช้ชีวิต

สุดท้ายนี้ หากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา ผู้วิจัยนับเป็นปิติอย่างยิ่งที่ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้นมา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยและน้อมรับไว้ ณ ที่นี้

สุจิตรา พุ่มพึ้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมา.....	1
คำถามในการวิจัย	4
วัตถุประสงค์.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะในงานวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
กรอบการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. ประวัติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	8
2. ศึกษาทฤษฎีการพัฒนาตนเอง.....	13
3. ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura	25
4. ศึกษาทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์.....	26
5. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา.....	28
6. คุณลักษณะของอาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละระดับตำแหน่ง จากหน่วยงานต่างๆ.....	39

7. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
1. รูปแบบของการวิจัย	48
2. การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย	48
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
1. ผลการศึกษาข้อมูลเรื่องการพัฒนาตนเองของศิลปินแห่งชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	52
2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์	81
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
สรุปผลการวิจัย	93
อภิปรายผลการวิจัย	99
ข้อเสนอแนะทั่วไป	109
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	113
ประวัติผู้เขียน	256

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง.....	42

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพประกอบ 2 หน้าที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ปฏิบัติงาน (O1).....	40
ภาพประกอบ 3 หน้าที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ชำนาญงาน (O2).....	41
ภาพประกอบ 4 หน้าที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์อาวุโส (O3).....	41
ภาพประกอบ 5 หน้าที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์อาวุโส (O3).....	42
ภาพประกอบ 6 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก .	53
ภาพประกอบ 7 ภาพการแสดงในงานโขนพระราชทาน.....	54
ภาพประกอบ 8 ภาพกระบวนการบ่มเพาะขึ้นลอยของโกมินทร์กับพญานาคละคร เรื่อง โกมินทร์	55
ภาพประกอบ 9 ภาพประกอบการสร้างสรรค์ด้านการประดิษฐ์ทำรำชุดรำอุยฉายมั่งตรา.....	56
ภาพประกอบ 10 ชุดการแสดงรำถวายพระพร	57
ภาพประกอบ 11 ภาพการแสดงระบำสี่ภาคประยุกต์	57
ภาพประกอบ 12 การออกสื่อพูดคุยเรื่องประเด็นนาฏศิลป์ไทยในสังคม	58
ภาพประกอบ 13 ภาพการถ่ายทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย	60
ภาพประกอบ 14 ภาพการถ่ายทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรจนาเสียงพวงมาลัย	60
ภาพประกอบ 15 โขน พระรามยกทัพ โดยดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ.....	61
ภาพประกอบ 16 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ รับบทเป็นนางรจนา	62
ภาพประกอบ 17 อิเหนา ตอน สังข์ดำ (แต่งกายแบบชาว)	62
ภาพประกอบ 18 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ รับบทเป็นมั่งตรา	63
ภาพประกอบ 19 ภาพการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ	66
ภาพประกอบ 20 ภาพรับพระราชทานรางวัล.....	71
ภาพประกอบ 21 ภาพการฝึกซ้อมรามเกียรติ์ ครูน้อยได้รับการจับทำโดยครูลมุล ยมะคุปต์.....	76

ภาพประกอบ 22 กระบวนการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ 81

ภาพประกอบ 23 แนวทางการพัฒนาตนเองของนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ 87

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องในด้านความเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ และยังเป็นที่ยอมรับสำหรับบุคคลทั่วไปทั่วในด้านความเป็นศิลปิน ครู และนักวิชาการทางด้านนาฏศิลป์ มีผลงานทั้งด้านวิชาการ อาทิ บทความวิชาการตีพิมพ์ในวารสาร บทความตีพิมพ์ในหนังสือ บทความภาษาอังกฤษ และผลงานวิจัยที่รวบรวมองค์ความรู้ด้านการศึกษานาฏศิลป์ในประเทศไทยที่ยังไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมารวบรวมออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ยังมีผลงานด้านการสร้างสรรค์ชุดการแสดงอีกมากมาย เช่น เชิงโปงลาง ฉุยฉายมั่งตรา เป็นต้น เคยดำรงตำแหน่งบริหาร อาทิ คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และยังมีผลงานต่างๆอีกมากมายทั้งในบทบาทผู้แสดง บทบาทครูผู้ถ่ายทอด และทำคุณประโยชน์ในสังคมโดยใช้ความเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ จนเป็นที่ยอมรับและได้รับยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติด้านศิลปะการแสดง สาขานาฏศิลป์ไทย ในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติที่ได้รับการยกย่องในอายุ 50 ปี นับว่าอายุน้อยที่สุดในสาขาศิลปะการแสดง แต่เนื่องด้วยผลงานที่เป็นที่ประจักษ์จึงได้รับการยกย่อง

การประสบความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นจากการสั่งสมประสบการณ์ การศึกษาเรียนรู้โดยใช้พื้นฐานความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเอง ซึ่งในส่วนของการพัฒนาตนเองในกรณีของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ นั้น มีการพัฒนาต่อเนื่องทั้งด้วยตนเอง และครูผู้สอน จนกระทั่งทำให้สามารถสร้างเอกลักษณ์การพ็อนรำได้อย่างโดดเด่นที่มีต้นแบบและต้นฉบับเป็นของตนเองดังนี้การรำโขนตัวพระด้วยท่าทางสง่างามสงบนิ่งสุภาพการรำละครนอกรำไปพร้อมกับการรำตามท้องเรื่องการรำละครในด้วยความนุ่มนวลแสดงอารมณ์เพียงเล็กน้อยการรำละครพันทางด้วยมาดเท่โก้เก๋ และได้มีการพัฒนาเอกลักษณ์การพ็อนรำของตนเองขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งครูผู้สอนหลายท่านได้เอ่ยปากชมว่าเป็นคนที่รำได้สวยงามตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าได้แก่การออกท่ารำจะตั้งศีรษะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตลอดเวลา เช่น การรำโขนจะวางสีหน้าให้สงบนิ่งในทุกอารมณ์ การรำละครพันทางจะแสดงออกทางอารมณ์ คือ ยิ้มหรือปลายตาไปตามไหล่ที่

กระหาย เพื่อให้ผู้มีชีวิตชีวา ยิ่งขึ้นสิ่งเหล่านี้เขาพยายามฝึกพัฒนาฝึกฝนตลอดเวลาเพื่อให้ผู้ชมได้ทราบทันทีว่าลีลาของเขามีความแตกต่างจากศิลปินท่านอื่น นายศุภชัย จันทรสุวรรณ แสดงนาฏศิลป์ให้ประชาชนชื่นชมมาตั้งแต่วัยเยาว์จวบจนปัจจุบันอย่างต่อเนื่องในเวลาไม่ต่ำกว่า 40 ปีจึงมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของผู้ชมมาทุกยุคทุกสมัย(อัมไพวรรณ เดชะชาติ, 2554, น.100-113)

ซึ่งจากการสัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ท่านได้กล่าวว่า ในสมัยก่อน สื่อบันเทิง ที่เกี่ยวข้องกับ การแสดงยังไม่เกิดขึ้นแพร่หลายเท่าปัจจุบัน เมื่อระแวกบ้าน มีการแสดง งิ้ว ลิเก หรือละคร ก็จะไปชมกับครอบครัว และเมื่อกลับมาบ้านก็จะทำท่าทาง เลียนแบบตัวละคร นับได้ว่าความชื่นชอบในเรื่องของศิลปะการแสดงฝังเข้ามาตั้งแต่เด็กโดยปริยาย พอเข้าเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ก็ได้เรียนนาฏศิลป์ไทยโดยเป็นการฝึกซ้อมละครเวลา ตอนเย็นหลังเลิกเรียนเพื่อแสดงในงานของโรงเรียน และได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรม ศิลปากร โดยมีใจรักในวิชาการด้านนาฏศิลป์ด้วยตนเองมิได้ถูกบังคับให้เรียนหรือมีความ จำเป็นต้องเรียนจึงศึกษาวิชานาฏศิลป์อย่างใฝ่รู้ ทำให้ได้รับการต่อท่ารำจากครูผู้สอนอย่าง ต่อเนื่องได้แก่ ครูลมุล ยมะคุปต์ ครูอุดม อังศุธร โดยลักษณะการเรียนจะเป็นฝึกปฏิบัติเรื่องของ นาฏศิลป์ในตอนเช้า และช่วงบ่ายจึงจะเรียนนิเวศน์ศาสตร์ แต่นอกจากนั้นยังได้ศึกษาด้วยตนเอง โดย การศึกษาลีลาท่ารำนับเป็นกลวิธีของครู แต่ละท่านจากการดูศิลปินที่มีชื่อเสียงแสดงโขนละคร และชมการแสดงนาฏศิลป์จากสื่อมวลชนอื่นๆ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ด้วยวิธีการสังเกตและ นำมาฝึกซ้อมประยุกต์ให้เหมาะสมกับตนเองอยู่เสมอ

ด้วยเรื่องราวดังกล่าวของท่าน ทำให้ท่านเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ ในเรื่องการพัฒนาตนเอง และยังคงมีกลุ่มคน ครู อาจารย์ หรือนักวิชาการอีกหลายคน ที่มีจุดหมายที่ก้าวไปสู่การเป็น ที่ยอมรับยกย่องในวงการนาฏศิลป์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่ควรจะนำเสนอ แนวทางเพื่อช่วยในการสร้างเสริมหรือพัฒนาศักยภาพของในการพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาตนให้บรรลุเป้าหมายนั้น ควรมีแนวทางหรือ แนวคิดต้นแบบในรูปแบบบุคคลเพื่อเป็นแรงจูงใจหรือเส้นทางในการพัฒนาตนเองตามรอยบุคคล นั้นๆ ซึ่งสำหรับวงการนาฏศิลป์ไทยในปัจจุบัน ผู้ที่มีลักษณะเด่นในด้านทักษะการปฏิบัติที่พัฒนา มาจากแนวคิดอันเป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งผลให้มีลักษณะเฉพาะและมีคุณวุฒิที่โดดเด่น กว่าคนในช่วงวัยเดียวกัน (อัมไพวรรณ เดชะชาติ, 2554, น.100-113)

จากการสัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เกี่ยวกับข้อมูลด้านแนวคิดของ ท่านเอง ท่านได้กล่าวว่า “เตือนตัวเองเสมอว่าการเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด แม้จะมีหน้าที่การงาน ตำแหน่งต่างๆ ที่สังคมมอบให้ก็ไม่ใช่ว่าสิ่งยืนยันว่าเราจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่างและรู้มากกว่าผู้อื่น โดยเฉพาะในวงการศิลปะแขนงนี้ ไม่มีใครเก่งที่สุด ไม่มีใครเก่งคนเดียว และไม่มีใครเก่งกว่าใคร” ท่านจึงเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองอยู่เสมอซึ่งในทุกความสำเร็จเกิดจากการพัฒนาตนเองของท่าน ตลอดเวลา

เมื่อกล่าวถึงการพัฒนาตนเองนั้น ถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลใดบุคคล ก้าวไปสู่ความสำเร็จได้ เนื่องจากในปัจจุบันบริบทการใช้ชีวิตล้วนเป็นกรอบมาตรฐานที่ตั้งไว้ เช่น หลักสูตร รูปแบบ ทำให้การถ่ายทอดความรู้ทุกคนจะได้รับในรูปแบบเดียวกัน แต่จุดต่างที่จะเป็น ตัวแปรที่สามารถทำให้แต่ละบุคคลมีความต่างกัน คือทักษะการเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองของแต่ละ บุคคล ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการรับรู้ในชั้นเรียน รวมถึงการพัฒนาทักษะต่างๆ นอกเวลาซึ่ง จะนำมาสู่ความเป็นคุณลักษณะเฉพาะส่วนตัวของบุคคล นอกจากกรณีศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ แล้วยังมีศิลปินที่ประสบความสำเร็จอีกหลายท่านที่สำเร็จโดยมีผลมาจากการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจากศึกษาและสัมภาษณ์ศิลปินในสาขานาฏศิลป์ พบว่า ศิลปินที่ ศึกษาศึกษาสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรอื่นๆ ที่ไม่ใช่นาฏศิลป์แต่ในปัจจุบันได้บียกย่องเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในสาขานาฏศิลป์ โดยเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุนี้ผลมาจากการฝึกฝนพัฒนา ตนเองโดยการแสวงหาความรู้นอกชั้นเรียนอันเกิดมาจากปัจจัยโดยรอบที่ส่งเสริมให้เกิดการ พัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ เช่น อาจารย์ไพฑูริ์ เข้มแข็ง อาจารย์เวณิกา บุนนาค และอาจารย์ ประดิษฐ์ ปราสาททอง เป็นต้น

นอกจากวงการศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทยในประเทศไทยแล้วในวงการศิลปินต่างประเทศ ก็มีนักเต้นที่ประสบความสำเร็จจากทักษะการพัฒนาตนเองจนไปสู่การสร้างเอกลักษณ์จนเป็น ศิลปินที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน เช่น มาร์ธา เกรแฮม (Martha Graham) นักเต้น/นักออกแบบท่าเต้นที่ พัฒนาท่าเต้นที่ได้จากการเรียนในโรงเรียนที่ฝึกสอนท่าเต้นทางวัฒนธรรม สุดท้ายได้พัฒนา ผสมผสานท่าเต้นและได้ออกแบบท่าเต้นในรูปแบบของตนเองได้อย่างมีเอกลักษณ์และได้ตั้ง คณะเต้นรำเป็นของตนเองซึ่งมีชื่อเสียงไปทั่วโลก

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองของศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น จะทำให้ได้เผยแพร่องค์ความรู้เรื่องของการพัฒนาตนเองอันจะเป็นประโยชน์ที่ผู้มุ่งมั่นที่จะเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จทั้งในรูปแบบของการนำไปเป็นแนวทางหรือนำไปประยุกต์ใช้ประกอบกับแนวทางของตนเอง เพื่อชี้นำไปสู่ความสำเร็จที่มีแบบอย่างหรือต้นแบบที่จะทำพัฒนาอย่างตรงตามเป้าหมาย และอาจจะเป็นการกระบวนกรบางส่วนที่อาจจะยังไม่ตรงความเป้าหมาย อาจนำไปสู่ความสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ ในกรณีศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ โดยให้ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์มาใช้ในการจัดระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแนวทางพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัติการโดยข้อมูลทฤษฎีดังกล่าวมีความสอดคล้องทางพัฒนาการการฝึกปฏิบัติให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดตามลำดับขั้นตอนรวมถึงสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ทฤษฎีนี้เป็นตัวช่วยในการจัดระบบจะทำให้เห็นแนวทางขั้นตอนของกรณีศึกษาได้ชัดเจนขึ้นและยังสามารถที่จะเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมจากศิลปินท่านอื่นๆ ได้อย่างมีระบบมากขึ้น โดยข้อมูลที่ใช้จะรวบรวมข้อมูลจากชีวประวัติ ปัจจัย และกระบวนการต่าง ๆ ในชีวิตที่ถูกสังสม หรือเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ทั้งในด้านการได้รับการเลี้ยงดู การศึกษา รวมทั้งชีวิตการทำงาน มาวิเคราะห์และนำเสนอออกมาเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

คำถามในการวิจัย

1. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง
2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษารองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษารองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ โดยศึกษาข้อมูลดังนี้

- 1.1 ประวัติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ
- 1.2 ศึกษาแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ในช่วงการพัฒนาตนเอง
- 1.3 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
- 1.4 ศึกษาทฤษฎีและเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 1.5 ศึกษาทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์
- 1.6 แนวคิดสู่ความสำเร็จของศิลปินอื่น ๆ

2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตัวเอง ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ ของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ

2.2 กิจกรรมของหลักสูตรที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของ นิสิต/นักศึกษา ในหลักสูตรนาฏศิลป์

2.3 การพัฒนาตนเองของ นิสิต/นักศึกษา ในหลักสูตรนาฏศิลป์

2.4 คุณลักษณะของอาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละระดับตำแหน่ง จาก
หน่วยงานต่างๆ

2.5 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง

2.6 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะในงานวิจัย

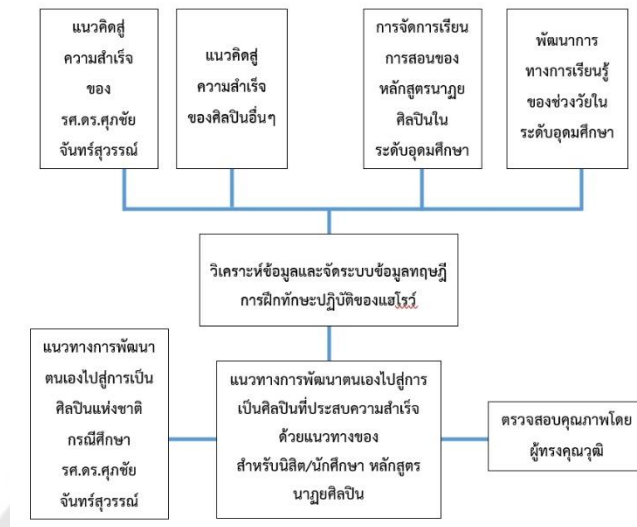
1. ศิลปินที่ประสบความสำเร็จ หมายถึง บุคคลด้านนาฏศิลป์ที่ได้ที่รู้จักในวงกว้าง และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป เป็นปรมาจารย์ด้านนาฏศิลป์ที่วงวิชาชีพนับถือ รวมถึงอาจเป็นผู้ที่ได้รับรางวัล หรือการเชิดชูเกียรติจากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปาธร ฯลฯ เป็นต้น

2. แนวทางการพัฒนาตนเอง หมายถึง วิธีคิด วิธีทำ กระบวนการ บริบท ที่กระทำโดยมุ่งไปสู่การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ด้วยตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถเป็นแนวทางสำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ในการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทาง แรงบันดาลใจ หรือต้นแบบในการพัฒนาตนเอง และสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับหลักสูตรนาฏศิลป์ ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะและเอกลักษณ์ได้ถือเป็นการสร้างบริบทให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

กรอบการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นนาฏศิลป์ และการพัฒนาตนเอง การสังสมประสบการณ์ รวมถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเรียบเรียงให้เกิดความชัดเจนในขอบเขตของการทำวิจัย โดยแบ่งขอบเขตของข้อมูลดังนี้

1. ประวัติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
2. ศึกษาทฤษฎีการพัฒนาตนเอง
3. ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura
4. ศึกษาทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์
5. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา
6. คุณลักษณะของอาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละระดับตำแหน่ง จากหน่วยงานต่างๆ
7. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

นายศุภชัย จันทร์สุวรรณ ปัจจุบันอายุ 50 ปีเกิดวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2498 ที่อำเภอ บางซื่อ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.1 ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ประถมศึกษาปีที่ 4	-	โรงเรียนดรุณวาท	2510
ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง	วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย	วิทยาลัยนาฏศิลป์กรม ศิลปากร	2519
ปริญญาตรี	นาฏศิลป์ไทย	วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา	2526
ปริญญาโท	ครุศาสตร์มหาบัณฑิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2538

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
	(พื้นฐานการศึกษา)		
ปริญญาเอก	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (นาฏศิลป์ไทย)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2555

1.2 ประวัติการทำงาน

นายศุภชัย จันทรสุวรรณ เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2520 ตำแหน่ง ครู 2 ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ทำหน้าที่ครูสอนโขนตัวพระ

1.3 การสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชน

นายศุภชัย จันทรสุวรรณ เริ่มเรียนนาฏศิลป์ไทยตั้งแต่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาที่ โรงเรียนครุณวาท ได้รับการฝึกซ้อมละครเวลาตอนเย็นหลังเลิกเรียนเพื่อแสดงในงานของโรงเรียน หรือ แสดงในรายการนักแสดงรุ่นเยาว์ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 ได้ออกแสดงระบำทุกประเภทและ ละครเช่น พลายชุมพล พลายบัว เจ้าเงาะ นางมโนราห์ เกตุสุริยงค์ตัวแปลง อุนรุท เมื่อเรียนจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร โดยมีใจรักในวิชาการด้าน นาฏศิลป์ด้วยตนเองมิได้ถูกบังคับให้เรียนหรือมีความจำเป็นต้องเรียน จึงศึกษาวิชานาฏศิลป์อย่าง ใฝ่รู้ทำให้ได้รับการต่อทำรำจากครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องได้แก่ ครูลมุล ยมะคุปต์ ครูอุดม อังศุธร และ ครูทุกท่านก็มีเมตตาจับทำรำถ่ายทอดบทรวิการพร้อมรำที่ลึกซึ้งให้พร้อมทั้งคัดเลือกให้ออกแสดง ณ โรงละครแห่งชาติให้ประชาชนชมได้รับบทพระราม พระมงกุฎนารายณ์ธิดเบศร์ พลายงาม สีน สมุทร สุดสาครพระสังข์ ลาวแก่นท้าว นอกจากนั้นยังได้ศึกษาลีลาทำรำอันเป็นกลวิธีของครูแต่ละ ท่าน จากการดูศิลปินที่มีชื่อเสียงแสดงโขนละครอยู่เสมอเช่น ครูศิริวัฒน์ ดิษยนันท์ ครูทองสุข ทองลิ้ม และชมการแสดงนาฏศิลป์จากสื่อมวลชนอื่นๆเช่น ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนำมา ฝึกซ้อมประยุกต์ให้เหมาะสมกับตนเอง ทำให้สามารถสร้างเอกลักษณ์ การพ้องรำ ได้อย่างโดดเด่นที่มีต้นแบบและต้นฉบับเป็นของตนเอง ดังนั้นการรำโขนตัวพระด้วยท่าทางสง่างามสงบนิ่งสุภาพ การรำละครนอกรำไปพร้อมกับใช้อารมณ์ตามท้องเรื่องการรำละครในด้วยความนุ่มนวลแสดง อารมณ์เพียงเล็กน้อยการรำละครพันทางด้วยมาดเท่โก้

นายศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้มีการพัฒนาเอกลักษณ์การฟ้อนรำของตนเองขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งครูผู้สอนหลายท่านได้เอ่ยปากชมว่าเป็นคนที่รำได้สวยงามตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าได้แก่การออกท่ารำจะตั้งศีรษะส่วนต่างๆของร่างกายตลอดเวลาเช่นการรำโชนจะวางสีหน้าให้สงบนิ่งในทุกอารมณ์การรำละครพันทางจะแสดงออกทางอารมณ์คือยิ้มหรือปลายตาไปตามไหล่ที่กระพือเพื่อให้ดูมีชีวิตชีวา ยิ่งขึ้นสิ่งเหล่านี้เขาพยายามฝึกพัฒนาฝึกฝนตลอดเวลาเพื่อทำให้ผู้ชมได้ทราบทันทีว่าลีลาของเขามีความแตกต่างจากศิลปินท่านอื่นนายศุภชัยจันทรสุวรรณแสดงนาฏศิลป์ให้ประชาชนชื่นชมมาตั้งแต่วัยเยาว์จวบจนปัจจุบันอย่างต่อเนื่องในเวลาไม่ต่ำกว่า 40 ปี จึงมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของผู้ชมมาทุกยุคทุกสมัย

นายศุภชัย จันทรสุวรรณ นอกจากจะแสดงโชนละครเป็นวรรณคดีแล้วยังออกแสดงนาฏศิลป์ประเภทระบำชุดอีกเป็นจำนวนมาก เช่น รำแม่บทใหญ่ รำดูฉายพราหมณ์ รำกริช รำซัดชาติตรี กล่าวได้ว่าท่านผ่านการแสดงมาแล้วทุกชุดที่สืบทอดมาโดยกรมศิลปากร การได้ออกแสดงบนเวทีให้ประชาชนชมในบทบาทของตัวละครหลากหลาย ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการรำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยทุกประเภทจึงเปรียบเสมือนคลังแห่งองค์ความรู้ที่พร้อมจะถ่ายทอดสืบต่อไปสู่นุชนรุ่นหลังได้ในทุกเรื่องวรรณคดี

1.4 ผลงานเผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์

- โรงเรียนพรานหลวง สถาบันสอนนาฏศิลป์ ดนตรี ตามพระราชบัญญัติแห่งแรกในประเทศไทยลงใน วารสารศิลปากร 2539
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ลงในหนังสือครบรอบ 70 ปี การก่อตั้งสถาบันสอนนาฏศิลป์สังกัดกรมศิลปากร 2545
- เจ้าพระยาวรพงศ์พิพัฒน์ ผู้ถูกลี้ภัย ลงในเอกสารแจกผู้เข้าร่วมสัมมนา ณ โรงละครแห่งชาติ 2546
- การรำตามแบบแผนโชน ตัวพระ ลงในเอกสารแจกผู้เข้าร่วมสัมมนา ณ โรงละครแห่งชาติ 2548
- บทความภาษาอังกฤษเรื่อง "The Differences Between the Traditional Dancing of the Khon Male Character and that of the lakhon Male Character"

- วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เรื่อง การวิเคราะห์แนวแนวพระราชดำริและบทบาทของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในการส่งเสริมการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรีการศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนพรานหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ค้นพบในนามของโรงเรียนและข้อมูลที่ไม่ได้รับการเผยแพร่จนคนปัจจุบันไม่รู้จักรว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงก่อตั้งโรงเรียนพรานหลวง เพื่อสอนนาฏศิลป์ ดนตรี ไปพร้อมกับการเรียนหนังสือตามแบบอย่างสถาบันของชาติตะวันตกโดยศิลปิน จะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีเกียรติไม่ใช่ผู้เดินกินรำกินอย่างที่เข้าใจกันแต่เดิม แต่โรงเรียนนี้ได้ถูกยกเลิกไปเมื่อสิ้นรัชกาล ชื่อเสียงของโรงเรียนจึงถูกลืมเลือนไปวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของจุฬาฯ

- วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก เรื่องวิเคราะห์วิธีการรำตามแบบชินตัวพระกรณีศึกษาพระราชมหาวิทยาลัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ ศึกษาองค์ความรู้ที่ถูกลืมเลือนไปจนถึงคนปัจจุบันแทบไม่รู้จักรังเห็นได้จากศิลปินยุคปัจจุบันเมื่อออกแสดงโขนหรือละครในบทตัวพระศิลปินจะออกลีลาท่ารำเหมือนกันหมดไม่ว่าจะในบทพระรามหรือบทของอิเหนา ไชยเชษฐา พระลอ ซึ่งในสมัยโบราณลีลาท่ารำของชินตัวพระจะแตกต่างจากละครตัวพระวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอให้เห็นถึงวิธีการถ่ายทอดท่ารำแบบชินตัวพระที่ถูกต้องเพื่อมิให้องค์ความรู้ส่วนนี้สูญหายไปลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์เปิดโอกาสให้นักศึกษาและผู้สนใจศึกษาและผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา

1.5 การถ่ายทอดความรู้ความสามารถด้านการแสดง

นายศุภชัย จันทร์สุวรรณ รัชมหาราชมาตั้งแต่ 2519 มีหน้าที่สอนโขนให้กับตัวพระและกับนักเรียนทุกระดับในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรมศิลปากรปัจจุบันดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากรเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้กับนักศึกษาตั้งนี้การถ่ายทอดวิธีการรำให้กับนักเรียนนักศึกษาในสังกัดกรมศิลปากรไม่ต่ำกว่า 1 พันคนเป็นเวลา 30 ปีการถ่ายทอดวิธีรำให้กับนักศึกษาจุฬาฯ โดยได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงการถ่ายทอดวิธีรำให้กับสถาบันต่างๆ ที่เชิญมาเป็นครั้งคราวได้แก่อบรมคณะครูของกรุงเทพฯ คณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและอบรมนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ถ่ายทอดวิธีรำให้แก่ศิลปินสมัครเล่นชมรมมูลนิธิต่างๆ และผู้ที่สนใจมาขอต่อท่ารำด้วยตนเองเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยถ่ายทอดวิธีการรำให้แก่ชาวต่างชาติที่มาขอศึกษานาฏศิลป์ไทยได้แก่นักศึกษาจากประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา

1.6 รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

- รางวัลประกายเพชรจากมูลนิธิเพชรภาษาในฐานะการใช้ภาษาได้ถูกต้องในการร้องเพลงและการแสดง พ.ศ. 2544

- รางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่นจากสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2546

- รางวัลเพชรสยามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมในฐานะแสดงนาฏศิลป์ไทยจนเป็นที่ยอมรับของประชาชน พ.ศ. 2548

- ได้รับคัดเลือกให้เป็นบุคคลที่ครูศาสตร์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ขอปรบมือให้ พ.ศ. 2540

- ได้รับรางวัลและเกียรติบัตรจากสถาบันต่างๆที่เชิญให้แสดงนาฏศิลป์และร้องเพลงหารายได้เพื่อการกุศลได้แก่เกียรติบัตรจากศิริราชพยาบาลจากมูลนิธิปัญญานันทภิกขุจากกรมประชาสัมพันธ์

- ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง สาขาย่อยนาฏศิลป์ไทย ปี พ.ศ. 2548

1.7 การทำคุณประโยชน์เพื่อสังคม

นายศุภชัย ได้ทำคุณประโยชน์เพื่อสังคมโดยแสดงนาฏศิลป์ไทยและร้องเพลงบนเวทีหารายได้เข้าการกุศลตามที่มีผู้เชิญมาเป็นเวลาติดต่อกันหลายสิบปีและได้รับการเชิญให้เป็นวิทยากรให้กับหน่วยงานต่างๆอย่างมากมาย (มิทซ์แมกกาซีน, 2561; อัมไพวรรณ เดชะชาติ, 2554, น.100-113)

1.8 การฝึก การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง

จากการบันทึกการสัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ท่านได้เล่าเส้นทางชีวิตของท่านว่า เริ่มต้นและดำเนินชีวิตของตัวเองในเส้นทางของวงการนาฏศิลป์มาตั้งแต่เริ่มแรกอย่างต่อเนื่อง

ในช่วงวัยเด็ก ยังไม่ค่อยมีสื่อหรือช่องทางด้านการแสดงอย่างแพร่หลายเหมือนทุกวันนี้ วิธีการเรียนรู้ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ คือการหาชมการแสดงที่มีการเวียนมาแสดงแถวบ้าน เช่น การแสดงลิเก จั้ว ที่มาเปิดโรงทำการแสดงใกล้บ้าน ครอบครัวก็จะไปชมกันและท่านก็ไปชมด้วยเช่นกัน และมีการจดจำการแสดงมาเลียนแบบเองที่บ้าน จึงเกิดเป็นความรัก

ความชอบต่อนาฏศิลป์ตั้งแต่เด็กโดยปริยาย เมื่อเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ช่วงที่มีกิจกรรมของโรงเรียนก็จะได้รับคัดเลือกเป็นนักแสดง และจึงเข้าเรียนที่โรงเรียนนาฏศิลป์โดยมีครอบครัวและครูนาฏศิลป์วัยเด็กสนับสนุน และเมื่อเข้าเรียนในชั้นต้นแล้วนั้น ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวพระ จากนั้นก็ได้ฝึกฝนพัฒนาตนเองมาตลอดจนได้รับคัดเลือกให้แสดงบทบาทที่สำคัญและหลากหลาย เมื่อจบการศึกษาจึงเลือกเส้นทางความเป็นครู จากการสัมภาษณ์พบว่าสาเหตุที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เลือกลงเป็นครูทั้งที่รักและชอบในการเป็นนักแสดง เมื่อสมัยก่อนคนที่จบทางด้านนาฏศิลป์ ถ้ามีความต้องการที่จะเป็นศิลปินจะต้องสมัครสอบบรรจุในสังกัดของกรมศิลปากรหรือสำนักการสังคีตในปัจจุบัน และอีกหนึ่งทางเลือกคือการสอบเป็นครูสอนนาฏศิลป์ ซึ่งการเป็นครูจะทำให้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ลูกศิษย์อยู่ตลอด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ จึงเลือกที่จะเป็นครู เพื่อทำหน้าที่การสอนแต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีการทำงานที่เป็นนักแสดงในส่วนของ การแสดงในกิจกรรมต่างๆของวิทยาลัยนาฏศิลป์และมีการไปแสดงในโรงละครต่างๆ ในช่วงวันหยุดด้วย ซึ่งตัวละครที่ได้แสดงแล้วรู้สึกชอบมากที่สุดคือ ตัวละครมั่งตรา จากเรื่องผู้ชนะสิบทิศเพราะเป็นตัวละครที่ต้องถ่ายทอดกระบวนการและต้องมีเรื่องของอารมณ์ตัวละครมาร่วมด้วยเป็นการแสดงที่สื่อและบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ส่วนบุคคล เช่นการวิเคราะห์ห้วงมิตของตัวละครการวิเคราะห์บุคลิก และนิสัย จึงเป็นบทที่ทำทนายและรู้สึกว่าเป็นบทที่สามารถนำความรู้ความสามารถที่เรียนมาใช้ได้มากที่สุด

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้านการพัฒนาตนเองนั้น จะเห็นได้ว่าท่านเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองตลอดทุกช่วงวัย โดยปรับการพัฒนาไปตามปัจจัยต่างๆ ทั้งจากความชื่นชอบจากต้นแบบ จากบริบทรอบข้าง จากยุคสมัย และความต้องการของคนดู ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ท่านประสบความสำเร็จ

2. ศึกษาทฤษฎีการพัฒนาตนเอง

การประสบความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นจากการสั่งสมประสบการณ์ การศึกษาเรียนรู้โดยใช้พื้นฐานความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเอง ซึ่งในส่วนของ การพัฒนาตนเองในกรณีของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ นั้น มีการพัฒนาต่อเนื่องทั้งด้วยตนเอง และมีการพัฒนาโดยมีวิธีและหลักการต่างๆ ซึ่งข้อมูลด้านการพัฒนาตนเองเป็นการศึกษาเพื่อนำวิธีการ

พัฒนาตนเองของกรณีศึกษามาวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาตนเองต่างๆ เพื่อนำมาสังเคราะห์ออกเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองตามแบบที่มีทฤษฎี และหลักการรองรับข้อมูลซึ่งมีความหมายและรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของการพัฒนาตน

การพัฒนาตน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า self-development หมายถึงการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เหมาะสมเพื่อสนองความต้องการและเป้าหมายของตนเอง หรือเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมคาดหวัง

ความหมายที่ 1 การพัฒนาตน คือ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการใ้ความพยายามในการกระทำสิ่งนั้นอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ในทางที่ดีขึ้น

ความหมายที่ 2 การพัฒนาตน คือ การพัฒนาศักยภาพของตน ในด้านของสภาวะส่วนบุคคลที่อาจจะเป็น อารมณ์ ความคิด จิตใจ และร่างกาย เพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่ประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

2.2 แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาตน

บุคคลที่จะพัฒนาตนเองได้ จะต้องเป็นผู้มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงตัวเอง โดยมีความเชื่อหรือแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาตนที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตนประสบความสำเร็จ แนวคิดที่สำคัญมีดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่มีคุณค่าอยู่ในตัวเอง ทำให้สามารถฝึกหัดและพัฒนาตนได้ในเกือบทุกเรื่อง
2. ไม่มีบุคคลใดที่มีความสมบูรณ์พร้อมทุกด้าน จนไม่จำเป็นต้องพัฒนาในเรื่องใดๆ อีก
3. แม้บุคคลจะเป็นผู้ที่รู้จักตนเองได้ดีที่สุด แต่ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตนเองได้ในบางเรื่อง ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการพัฒนาตน การควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง มีความสำคัญเท่ากับการควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอก
4. อุปสรรคสำคัญของการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง คือ การที่บุคคลมีความคิดติดยึด ไม่ยอมปรับเปลี่ยนวิธีคิด และการกระทำ จึงไม่ยอมสร้างนิสัยใหม่ หรือฝึกทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อตนเอง

5. การปรับปรุงและพัฒนาตนเองสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลาและอย่างต่อเนื่อง เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องเกี่ยวกับตนเอง

2.3 ความสำคัญของการพัฒนาตน

การเป็นบุคคลที่ดีหรือสมบูรณ์ถือเป็นการเป็นความต้องการที่สำคัญของสังคม ผู้อื่น และตนเอง ซึ่งจำแนกความสำคัญออกเป็นดังนี้

- ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม ภารกิจที่สถาบันต่าง ๆ ของสังคมต้องดำเนินการ ล้วนต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการ ความจริงแล้วคนทำงานทุกคนต่างก็พัฒนาและปรับปรุงตัวเองให้ทันกับการพัฒนารูปแบบงานหรือเทคโนโลยี การพัฒนาเทคโนโลยีหรือวิธีคิดและทักษะใหม่ ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพผลผลิต เพื่อให้สถาบันสามารถแข่งขันกับสังคมอื่นได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

- ความสำคัญต่อผู้อื่นเพราะจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การพัฒนาคน ๆ หนึ่งก็ส่งผลต่อคนอื่นด้วย ดังนั้นการปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับผู้อื่นได้ ครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงานสามารถเป็นแบบอย่างหรือการอ้างอิงให้ผู้อื่นก้าวต่อไปได้ ไม่ว่าจะ เป็นในชีวิตส่วนตัว ที่ทำงาน หรือในชุมชน การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขย่อมเป็นประโยชน์ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและต่อเนื่อง

- ความสำคัญต่อตนเอง ประกอบด้วย

1) เตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ในทุกด้าน ด้วยการตระหนักรู้ในตนเองที่ดี

2) เป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องและพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสม และเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการ

3) เป็นทิศที่พัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายแห่งชีวิตได้อย่างมั่นใจ

4) ส่งเสริมความรู้สึกรักคุณค่าในตนเองให้สูงขึ้น มีความรู้ใน

ตนเองให้เต็มศักยภาพ

2.4 หลักการพัฒนาดน

การพัฒนาดนเองให้เกิดความสมบูรณ์นั้น มีหลักการ ที่สำคัญอยู่ใน 3 แนวทางคือ การพัฒนาดนเองเชิงการแพทย์ การพัฒนาดนเองเชิงจิตวิทยา และการพัฒนาดน เชิงพุทธศาสตร์

2.4.1 หลักการพัฒนาดนเชิงการแพทย์ เน้นความสำคัญของการ รักษาภาวะแวดล้อมภายในร่างกายให้สมดุล หรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม กับการทำ หน้าที่ต่างๆ ของร่างกาย เพราะร่างกายประกอบด้วยระบบอวัยวะต่างๆ ที่ทำงานประสานกัน ถ้า ทุกระบบทำงานตามปกติ จะเป็นสภาวะการเจริญเติบโต และดำรงชีวิตตามปกติของบุคคล เทคนิคการพัฒนาดนเองเชิงการแพทย์ที่สำคัญได้แก่

2.4.1.1 ตรวจร่างกายโดยทั่วไปทั้งระบบภายในและภายนอก ด้วยการสังเกตตนเองอย่างสม่ำเสมอ และรับการตรวจจากแพทย์อย่างน้อยปีละครั้ง

2.4.1.2 ปรึกษาผู้ชำนาญการเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันตนเองจาก โรคภัยต่างๆ ตามที่สมควรเหมาะสมกับเพศและวัย

2.4.1.3 ส่งเสริมความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจด้วยวิธีการ ต่างๆ เช่น ฝึกนิสัยการกินที่ดี รักษาสุขภาพให้แข็งแรงโดยวิถีธรรมชาติ ไม่ร้อพึ่งยาเฉพาะเมื่อเวลา เจ็บป่วยเท่านั้น

2.4.1.4 หมั่นออกกำลังกายในที่อากาศบริสุทธิ์เพื่อบริหารทุก ส่วนของร่างกายอย่างสม่ำเสมอ

2.4.1.5 มองโลกในแง่ดี ทำอารมณ์และจิตใจให้แจ่มใส

2.4.1.6 ศึกษาหาความรู้เรื่องการผ่อนคลายความเครียดและ การลดความวิตกกังวลด้วยตนเอง

2.4.2 หลักการพัฒนาดนเองเชิงจิตวิทยา แนวคิดทางจิตวิทยามี หลายกลุ่ม แต่แนวคิดจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) และจิตวิทยาปัญญานิยม (Cognitive Psychology) ให้หลักการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาดนเองค่อนข้างมาก

2.4.2.1 หลักการจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของคนเป็นพฤติกรรมที่ต้องพัฒนาเกี่ยวกับการที่คนมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันแล้วจึงเกิดเป็นการเรียนรู้ของบุคคลที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

- ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบปฏิบัติการ (operant conditioning) เป็นแนวคิดสำคัญของจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม ที่เป็นหลักการ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากผลที่ตามมาหรือผลลัพธ์ที่ตามมา ตามทฤษฎีนี้ พฤติกรรมที่ตามมา ด้วยผลที่ตามมามีแนวโน้มที่จะทำซ้ำ ในขณะที่พฤติกรรมที่ตามมาด้วยผลที่ไม่พึงประสงค์นั้นมีโอกาสน้อยที่จะเกิดซ้ำ ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลที่ตามมา และความสัมพันธ์นี้สามารถกำหนดพฤติกรรมในอนาคตได้อย่างไร

- การเสริมแรง คือการทำให้ความถี่ของพฤติกรรม เพิ่มขึ้น เป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น ผลกรรมที่ทำให้ พฤติกรรม มีความถี่ เพิ่มขึ้นเรียกว่า ตัวเสริมแรง ซึ่งมี 2 ชนิด คือ ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่สนองความต้องการทางชีวภาพได้โดยตรง เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ระดับอุณหภูมิ และความเจ็บปวด เป็นต้น ตัวเสริมแรงอีกตัวหนึ่ง คือ ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวที่ต้องผ่าน การสัมพันธ์ กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิระยะหนึ่ง ก่อนที่จะมีคุณสมบัติเป็น ตัวเสริมแรงได้ด้วยตัวเอง เช่น คำยกย่องชมเชย เงินตรา เครื่องหมาย หรือตำแหน่ง เป็นต้น การเสริมแรงจะดำเนินการได้ 2 ลักษณะ คือ การเสริมแรงเชิงบวก และการเสริมแรงเชิงลบ การเสริมแรงเชิงบวก เป็นการเสริมที่ที่ทำให้พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมมีความถี่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งคนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า มีความหมาย เหมือนกับ การให้รางวัล แต่ในความจริงมีความหมายแตกต่างกัน การเสริมแรงเชิงบวกเป็นการทำให้พฤติกรรมมีความถี่เพิ่มมากขึ้น แต่การให้รางวัลเป็น การให้แก่บุคคลที่ทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามโอกาสที่สำคัญ ซึ่งไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมนั้น จะมีความถี่เพิ่มขึ้น หรือไม่ การเสริมแรงเชิงลบ เป็นการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เมื่อผลของพฤติกรรมนั้นสามารถช่วยให้บุคคล ถอดถอนสิ่งเร้า หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงพอใจออกไปได้ การเสริมแรงลบทำให้เกิดพฤติกรรมได้ 2 แบบ คือ พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (escape) และพฤติกรรมหลีกเลี่ยง (avoidance)

1) พฤติกรรมหลีกเลี่ยง หมายถึงประเภทของ พฤติกรรมที่แสดงโดยสิ่งมีชีวิตเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามที่รับรู้หรือสิ่งเร้าที่ไม่ต้องการ มันเป็น สัญชาตญาณตามธรรมชาติที่มุ่งเอาตัวเองออกจากสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตรายหรือเป็นอันตราย พฤติกรรมการหลบหนีอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ เช่น วิ่งหนี ซ่อนตัว หรือแสวงหาความ

ปลอดภัย การตอบสนองแบบปรับตัวนี้ทำให้สิ่งมีชีวิตสามารถเพิ่มโอกาสในการอยู่รอดโดยหลีกเลี่ยงหรือลดอันตรายให้เหลือน้อยที่สุด

2) พฤติกรรมหลีกเลี่ยง หมายถึง พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงหมายถึงการกระทำหรือกลยุทธ์ที่บุคคลใช้เพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ กิจกรรม หรือ สิ่งเร้าที่พวกเขารับรู้ว่าเป็นการคุกคาม ไม่สบายใจ หรือกระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล มันสามารถแสดงให้เห็นว่าเป็นการหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีจากสถานการณ์เหล่านี้อย่างแข็งขันหรือถอนตัวและหลีกเลี่ยงการสู้อย่างเฉยเมย พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงสามารถเห็นได้ในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต รวมถึงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หน้าที่การงาน และความท้าทายส่วนตัว แม้ว่าการหลีกเลี่ยงอาจช่วยบรรเทาได้ชั่วคราว แต่ก็สามารถขัดขวางการเติบโตส่วนบุคคล จำกัดโอกาส และทำให้เกิดความวิตกกังวลหรือความกลัวที่ยืดเยื้อ มักจะเป็นประโยชน์ในการจัดการกับพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อส่งเสริมการพัฒนาส่วนบุคคลและความยืดหยุ่น

- ผลกรรมที่ทำให้พฤติกรรมซึ่งเคยกระทำอยู่ลดลงหรือยุติลง ได้แก่

1) การลงโทษ คือ การให้ผลกรรมหลังจากการกระทำนั้นส่งผลให้การกระทำนั้นลดลงหรือหยุดลง ซึ่งผู้กระทำไม่ต้องการให้เกิดความไม่พอใจแต่ถือเป็นการให้โทษหากลดหรือเลิกพฤติกรรม แต่มีผู้กล่าวว่า การลงโทษเป็นเพียงการยุติพฤติกรรมชั่วคราวเท่านั้น ไม่สามารถยุติอย่างถาวรได้ เพราะเพื่อทำให้การชูงโทษอ่อนแอลง พฤติกรรมที่เคยถูกลงโทษจะกลับมาอีก

2) การหยุดยั้ง คือ การทำให้พฤติกรรมที่เคยได้รับการเสริมแรงมาก่อน ไม่ได้รับการเสริมแรงอีกต่อไป ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมนั้นจะค่อยๆ ลดลงและสามารถยุติไปในที่สุด ซึ่งจะสามารถหยุดยั้งได้เร็ว หรืออย่างน้อยเพียงโดยอ้อมขึ้นอยู่กับประวัติในการได้รับการเสริมแรง ของพฤติกรรมนั้นว่า ได้รับตัวเสริมแรงขนาดใด สม่ำเสมอมาเพียงใด และระยะเวลาในการได้รับการเสริมแรงนานเท่าใด

3) การพัฒนาตน หรือการปรับปรุงตนเอง ตามแนวจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม เน้นที่การควบคุมสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อม และการควบคุม การกำหนดผลกรรม ด้วยตนเอง ทั้งในการสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม และการลดเลิกพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2.4.2.2 หลักจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive Psychology)

เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สติปัญญา ลักษณะทางชีววิทยา และกระบวนการอื่นๆ ในร่างกาย 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม ปัจจัยทั้งสามนี้รวมถึงการกระทำเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน (ปัจจัยกำหนดซึ่งกันและกัน) แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะส่งผลต่อกันและกันอย่างเท่าเทียมกัน และอาจไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน บางปัจจัยอาจมีผลกระทบมากกว่า การดำเนินการนี้อาจใช้เวลาเพื่อระบุผลกระทบต่อยุทธศาสตร์อื่นๆ

- แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมแรง จิตวิทยาปัญญานิยม ไม่ได้มองการเสริมแรงเป็นเพียงแต่การทำให้พฤติกรรมมีความถี่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่อื่นๆ อีก 3 อย่าง คือ

- 1) เป็นข้อมูลให้บุคคลให้บุคคลรู้ว่าควรต่อไป ในอนาคตควรจะทำพฤติกรรมใดในสภาพการณ์ใด
- 2) เป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลเกิดความคาดหวังว่าการกระทำบางอย่างจะทำให้ได้รับการเสริมแรง เป็นการเพิ่มโอกาสให้การกระทำ ดังกล่าวเกิดขึ้นในระยะต่อมา
- 3) ทำหน้าที่เป็นตัวเสริมแรง คือเพิ่มความถี่ให้พฤติกรรม ต่อเมื่อบุคคลตระหนักถึงการมีโอกาสสูงที่จะได้รับการเสริมแรง

- แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ จิตวิทยาปัญญานิยมเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่เกิดจาก การเรียนรู้โดยการสังเกต (observational learning) เป็นการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่มีการลองผิดลองถูก แต่ตัวแบบเพียงคนเดียว สามารถถ่ายทอดทั้งความคิดและการกระทำได้พร้อมกัน เนื่องจากคนส่วนใหญ่มักมีสภาพแวดล้อมที่จำกัด การรับรู้ทางสังคมจึงผ่านจากประสบการณ์ของคนอื่นหรือสื่อต่างๆ เป็นส่วนมาก ตัวแบบแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง ที่เราได้มีโอกาสสังเกตและเกี่ยวข้องกับตัวแบบนั้นโดยตรง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือนิยาย ความสำคัญของตัวแบบต่อการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คือ

1) ทำหน้าที่สร้างพฤติกรรมใหม่ให้บุคคล ในกรณีที่ยังไม่เคยเรียนรู้พฤติกรรมนั้นมาก่อนเลย 2) ทำหน้าที่เสริมพฤติกรรมของบุคคลที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ในกรณีที่เคยเรียนรู้พฤติกรรมนั้นมาบ้างแล้ว ตัวแบบจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลพยายามพัฒนาพฤติกรรมให้ดียิ่งขึ้น 3) ทำหน้าที่ยับยั้งการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หรือทำให้พฤติกรรมนั้นลดความถี่ลง ในกรณีที่เห็นผลกรรมที่เป็นโทษ จากการกระทำที่ไม่เหมาะสมของตัวแบบ การเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ ประกอบด้วย 4 กระบวนการ

1) กระบวนการตั้งใจ (attention) เป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตอะไรจากตัวแบบ การตั้งใจสังเกตจะทำให้เกิดการรับรู้ได้อย่างแม่นยำถึงพฤติกรรมของตัวแบบ ความตั้งใจจะสูงถ้าหากตัวแบบเป็นผู้มีชื่อเสียง มีลักษณะดึงดูดใจ เป็นที่นิยมและชื่นชอบกันทั่วไป หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้สังเกต และยังขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้สังเกต เกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้ สติปัญญา ระดับการตื่นตัว เจตคติ อีกด้วย

2) กระบวนการเก็บจำ (retention) ผู้สังเกตต้องมีความสามารถที่จะรักษาลักษณะของวัตถุได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลจากแบบจำลองสามารถแปลงเป็นสัญลักษณ์ทางภาพหรือทางวาจาได้ สร้างความทรงจำได้ง่ายขึ้น ในระยะนี้ สมองจะเกี่ยวข้องกับภาษาและความสามารถในการมองเห็น เมื่อระลึกอยู่ในใจแล้วก็จะระลึกได้ใหม่ หากคุณอยากลองทำพฤติกรรมของคุณเอง

3) กระบวนการกระทำ (reproduction) ในขั้นนี้ ผู้สังเกตใช้ความคิดของตนเองเปลี่ยนพฤติกรรมที่จำได้ให้เป็นการกระทำจริงของตนเอง ตอนแรกว่าจะลองเลียนแบบดู ซึ่งจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับสิ่งที่จำได้ การสังเกตตนเอง รับข้อเสนอแนะและเปรียบเทียบพฤติกรรมของพวกเขากับความทรงจำ คุณจะเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเมื่อคุณพยายามทำเช่นนั้นบ่อยๆ และคุณยังสามารถพัฒนาและก้าวหน้าผ่านจินตนาการของคุณเองได้อีกด้วย

4) กระบวนการจูงใจ (motivation) แม้ว่าผู้สังเกตจะสามารถจดจำพฤติกรรมของผู้ทดลองได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าไม่มีแรงจูงใจก็จะไม่ยอมเลียนแบบหรือทำตามแบบแผน เขาจะทำตามแบบอย่างก็ต่อเมื่อมีเหตุผลหรือแรงจูงใจที่ดี เช่น ประวัติในอดีตที่ยังตอกย้ำเมื่อเขาทำตามแบบอย่างในด้านอื่นๆ ความเชื่อมั่นในความมุ่งมั่นจะ

เติบโต เป็นความคาดหวังว่าเมื่อทำตามแบบแล้วจะได้ในสิ่งที่ต้องการหรือพอใจ การเห็นผู้อื่นเป็น การต่อยอดความรู้สึกรับฟังพอใจเมื่อทำตามแบบอย่างทางอ้อม การพัฒนาตนเองหรือการปรับปรุง พฤติกรรมตนเองตามหลักจิตวิทยาการรู้คิดจะเน้นที่การเปลี่ยนกรอบความคิด การเปลี่ยน ความรู้สึกและการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

2.4.3 การพัฒนาตนเชิงพุทธศาสตร์ การพัฒนาตนเองแบบพุทธเน้น

การปลุกฝังความสงบภายใน ปัญญา และความเมตตา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ เช่น การทำสมาธิ การเจริญสติ และการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม โดยการพัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ บุคคล มุ่งที่จะปลดปล่อยตนเองจากความทุกข์และบรรลุนิพพาน การพัฒนาตนตามหลักพุทธศาสนา เน้นความเข้าใจเรื่องอนิจจัง อนัตตา และความเชื่อมโยงกันของสรรพสัตว์ ส่งเสริมให้มีการทบทวน ตนเอง มีวินัยในตนเอง และปลุกฝังสภาพจิตใจที่ดี ในที่สุดก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำมาซึ่งการ เปลี่ยนแปลงส่วนบุคคลและการตระหนักถึงธรรมชาติที่แท้จริงของตนเอง จึงเป็นแนวทางการ พัฒนาชีวิตที่ยั่งยืน หลักการพัฒนาตนตามแนวพุทธศาสตร์ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการ คือ ทมะ ศึกษา และภาวนา

2.4.3.1 ทมะ คือ การฝึกฝนนิสัยของตนเองอันเป็นนิสัยส่วนตัวที่ยังไม่ได้มีการปรับปรุงหรือปรุงแต่งใดๆ

2.4.3.2 ศึกษา คือ การศึกษาเพื่อแสวงหารับรู้ในสิ่งต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ตามวิถีการดำเนินชีวิตของ มนุษย์ เรียกว่า ไตรสิกขา มี 3 ประการ คือ 1) ศิลสิกขา 2) จิตสิกขา 3) ปัญญาสิกขา

2.4.3.3 ภาวนา คำนี้ตรงกับคำว่าพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย กาย ภาวนา ศิลภาวนา และปัญญาภาวนา ตามหลักศาสนาพุทธ การทำสมาธิคือการฝึกจิตให้มี สติสัมปชัญญะและพัฒนาสมาธิ เป็นองค์ประกอบสำคัญของเส้นทางสู่การตรัสรู้ของชาวพุทธ โดย การทำสมาธิ ผู้ปฏิบัติมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาจิตใจที่ชัดเจนและมีสมาธิ เข้าใจธรรมชาติของความ เป็นจริง และบ่มเพาะคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความเห็นอกเห็นใจและปัญญา เทคนิคการทำสมาธิใน พุทธศาสนามีหลายวิธี ได้แก่ การทำสมาธิแบบเจริญสติ การทำสมาธิแบบเมตตา และการทำ สมาธิแบบหยั่งรู้ เป้าหมายสูงสุดของการทำสมาธิในพระพุทธศาสนาคือการบรรลุนิพพาน

จากความทุกข์และบรรลุลความตรัสรู้ เทียบได้กับการพัฒนาทางกาย พัฒนาทางสังคม พัฒนาอารมณ์ และพัฒนาสติปัญญา

2.5 เทคนิคการพัฒนาตน

การควบคุมตนเอง (self-control) คือ เมื่อบุคคลกระทำการทั้งปวงเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงพฤติกรรมของตน ไม่ว่าจะเลือกเป้าหมายหรือวิธีการทั้งหมดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ถ้าบุคคลควบคุมตนเองได้ดี สิ่งเร้าภายนอกจะมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อบุคคลนั้น และในทางกลับกันสำหรับผู้ที่ควบคุมตนเองได้ต่ำ สิ่งเร้าภายนอกสามารถมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคล เราทุกคนมีการควบคุมตนเองไม่ทางใดก็ทางหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรา

เทคนิคการควบคุมตนเอง มีแนวคิดพื้นฐานจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลถูกควบคุมโดยเงื่อนไขและผลกรรม ถ้าเงื่อนไขเปลี่ยนแปลงหรือผลกรรมเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย เงื่อนไขสำคัญในการควบคุมตนเองคือ บุคคลนั้นจะเป็นผู้จัดการกับเงื่อนไขและผลกรรมของพฤติกรรมด้วยตนเอง แทนการที่บุคคลอื่นจะจัดการให้ในการควบคุมตนเองมักจะเกี่ยวเนื่องกับการเลือกแสดงพฤติกรรมที่มีเงื่อนไขผลกรรมที่ขัดแย้งกันอยู่ ซึ่งการขัดแย้งของเงื่อนไขผลกรรมมีอยู่ 4 แบบ ดังนี้

- หลีกเลี่ยงการแสดงพฤติกรรมที่จะได้รับผลกรรมทางบวกทันที เพื่อว่าจะไม่ได้รับผลกรรมทางลบในอนาคต เช่น หลีกเลี่ยงการกินอาหารที่ชอบจำนวนมาก เพื่อว่าจะได้ไม่อ้วนใน 2-3 ปี ข้างหน้า หรือหยุดการสูบบุหรี่เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นมะเร็งปอด หรือหลีกเลี่ยงการสำส่อนทางเพศเพื่อจะได้ไม่ติดเชื้อเอดส์

- แสดงพฤติกรรมทันทีที่จะได้รับผลกรรมด้านลบ เพื่อรับกรรมดีในอนาคต เช่น ทำงานหนักเพื่อให้ได้สถานะที่ดีขึ้น นักกีฬาฝึกฝนอย่างหนักเพื่อชนะการแข่งขัน

- อย่าทำทันทีเพื่อให้ได้ผลบวกเพียงเล็กน้อย เพื่อจะได้ทำกรรมดีต่อไปในภายภาคหน้า เช่น ไม่ออกไปไหนในคืนวันศุกร์ ใช้เวลาในการอ่านหนังสือหรือโอกาสในการศึกษาที่จะช่วยปรับปรุงผลการเรียนของคุณ

- แสดงพฤติกรรมที่อยู่ภายใต้กรรมเชิงลบน้อยลงทันที เพื่อไม่ให้สร้างกรรมไม่ดีมากมายในอนาคต เช่น ไปหาหมอฟัน ขจัดคราบพลัค ตรวจฟัน ทำความสะอาดฟัน สิ่งนี้มักจะไม่เป็นที่พอใจ แต่การกระทำนี้จะไม่ทำให้เกิดอาการปวดฟันอย่างรุนแรงในภายหลัง

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าในระหว่างการพัฒนาบุคคลจะต้องแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ควบคุมพฤติกรรมอื่นที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ในการควบคุมตนเองมีเทคนิควิธีที่ให้ได้หลายวิธี เช่น การควบคุมสิ่งเร้า การเตือนตนเอง การเสริมแรงตนเองและการลงโทษตัวเอง การทำสัญญากับตัวเอง การเปลี่ยนการตอบสนอง

- การควบคุมสิ่งเร้า เป็นกระบวนการจัดการกับเงื่อนไขสภาพแวดล้อมหรือสิ่งเร้าที่ควบคุมพฤติกรรม หรือการเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้า เพื่อให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หรือเพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดขึ้น โดย

- การเตือนตนเอง การเตือนตนเองประกอบด้วยกิจกรรม 2 ส่วนคือ การสังเกตตนเอง และการบันทึกพฤติกรรมตนเอง ใช้ได้กับทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน การเตือนตนเองจะได้ผลเป็นเพราะบุคคลได้บันทึกพฤติกรรมของตนเอง เมื่อเห็นข้อมูลที่ตนเองบันทึกไว้ ก็อาจพูดกับตนเองภายในใจว่า เราเป็นคนดี เป็นคนเก่ง หรือทำได้ตามเป้าหมายแล้วนะ ซึ่งการพูดเช่นนี้ทำหน้าที่เป็นการเสริมแรงพฤติกรรมได้ แต่ถ้าหากพบว่าพฤติกรรมที่ตนสังเกตและบันทึกไว้นั้นต่ำกว่าเป้าหมายที่ควรเป็น ก็อาจเกิดความรู้สึกผิด จึงมีการพูดเตือนตนเองภายในใจ และกระทำพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิดนั้น

- การเสริมแรงและการลงโทษตัวเอง วิธีการนี้จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมในวิธีการเตือนตนด้วย ซึ่งมี 2 ขั้นตอน คือ 1) พิจารณาพฤติกรรมที่ควรได้รับการเสริมแรงหรือรับการลงโทษ และเกณฑ์ในการเสริมแรงหรือการลงโทษ 2) เสริมแรงเมื่อพฤติกรรมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และลงโทษเมื่อไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

- การทำสัญญากับตนเอง การทำสัญญากับตนเองเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยในการควบคุมตนเอง คือข้อตกลงกับตนเองที่เขียนเป็นลายลักษณ์ ระบุขั้นตอนที่ดำเนินการและเมื่อบรรลุเป้าหมายจะให้อะไรกับตนเอง การทำสัญญากับตน ก็เหมือนกับการทำสัญญาอื่นๆ คือ จะต้องมีการเขียนสัญญาว่าจะให้เวลาเท่าไร ซึ่งอาจใช้เวลา 2-3 นาที เป็นสัปดาห์ เป็นเดือน เป็นปี การเขียนสัญญาควรเขียนเฉพาะสิ่งที่ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบรรลุตามสัญญา ก็เปลี่ยนไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายขั้นต่อไป

- การเปลี่ยนการสนองตอบ เป็นวิธีการควบคุมตนเองอีกวิธีหนึ่ง บุคคลจะแสดงการสนองตอบอย่างอื่น หรือการกระทำพฤติกรรมอื่นที่สามารถระงับหรือแทนที่การสนองตอบที่ไม่เหมาะสม เช่น การคิดถึงเรื่องที่สนุกสนานเพื่อไม่ให้เกิดความวิตกกังวล การทำร่างกายให้ผ่อนคลายเพื่อควบคุมความเครียด เป็นต้น การทำสมาธิ อาจจัดอยู่ในวิธีการนี้ได้ เป็นการทำให้จิตใจและร่างกายผ่อนคลาย สามารถระงับพฤติกรรมบางอย่างได้

หากต้องการใช้เทคนิคการพัฒนาตนด้วยวิธีการควบคุมตนเอง ควรมีขั้นตอนดังนี้

- กำหนดพฤติกรรมเป้าหมายด้วยตนเอง เริ่มต้นด้วยบุคคลจะต้องกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ด้วยตนเองให้ชัดเจน
- สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของตน การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม จะต้องกระทำด้วยตนเอง และบันทึกเป็นระยะ ๆ
- กำหนดเงื่อนไขการเสริมแรง หรือการลงโทษตนเอง เป็นการกำหนดเงื่อนไขในการที่จะได้รับการเสริมแรง หรือการลงโทษ หลังจากที่ได้ทำ พฤติกรรมเป้าหมาย การกำหนดเงื่อนไขของการเสริมแรง หรือการลงโทษนี้ ควรกระทำด้วยตนเอง เพราะสอดคล้องกับความต้องการของตน อันจะนำไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เลือกเทคนิคด้วยตนเอง การเลือกเทคนิคด้วยตนเอง จะช่วยให้สามารถเลือกเทคนิคเพื่อควบคุมพฤติกรรมได้เหมาะสมกับตน
- ใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง ตามวิธีการและขั้นตอนของเทคนิคที่นำมาใช้
- ประเมินตนเอง เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป้าหมาย ว่าเปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไข และข้อกำหนดหรือไม่
- เสริมแรง หรือ การลงโทษตนเอง หลังจากประเมินพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว การจะได้รับการเสริมแรงหรือลงโทษนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป้าหมายว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ก็เสริมแรงด้วยการให้รางวัล แต่ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ควรมีการลงโทษ (วินัย เพชรช่วย, ม.ป.ป.) (เอกสารจากเว็บไซต์)

3. ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura

ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura นั้น เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory) อัลเบิร์ต บันดูรา (Albert Bandura) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ บันดูราเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็น ตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะ เป็นตัวแบบสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เกมคอมพิวเตอร์ หรืออาจจะ เป็นรูปภาพ การ์ตูน หนังสือ นอกจากนี้ คำบอกเล่า ด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์ อักษรก็เป็นตัวแบบได้ และเชื่อว่าการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการคือ

3.1 ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ความสำเร็จจากการกระทำ เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรง เป็นข้อมูลความเที่ยงตรงสูงของความสำเร็จจากงานซ้ำ ๆ แม้ว่าบางครั้งจะล้มเหลว แต่ก็ เป็นข้อความที่มีความเที่ยงตรงสูง ไม่มีผลกระทบมากนัก เพราะคิดว่าความล้มเหลวเกิดจากสิ่งอื่น

3.2 การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) ความสามารถในการรับรู้บุคคลได้รับอิทธิพลบางส่วนจากการเห็นผู้อื่น และการเห็นผู้อื่นทำสิ่งที่คล้ายกันจะเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถทำงานหนักได้ก็ประสบความสำเร็จเช่นกัน

3.3 การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การใช้คำพูดโน้มน้าวใจบุคคลให้เชื่อว่าสามารถกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จซึ่งช่วยให้บุคคลมีกำลังใจและมีความมั่นใจ ทั้งนี้ ผู้ได้รับการโน้มน้าวใจจะต้องมีความน่าเชื่อถือและมีความสำคัญต่อ เขา เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน หรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา

3.4 สภาวะทางกาย (Physiological State) เกี่ยวข้องกับความสามารถในการตัดสินใจ ตัดสินใจที่ลดลง ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ สิ่งรบกวนจากภายนอก

ความลำเอียงทางความคิด และอคติส่วนตัว สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาปัจจัยเหล่านี้เมื่อประเมินความสามารถของบุคคลในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

อาจสรุปได้ว่าการพัฒนาตนเอง มาจากการรับรู้ ความสามารถในแต่ละคนนั้นเกิดขึ้นได้จากปัจจัยต่าง ๆ ส่วนหนึ่งเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกแต่การรับรู้ความสามารถในแต่ละคนเกิดจากภายในแต่ละคนเอง การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการรับรู้ และการปรับปรุงตนเองในระดับที่พอดี มีต่อความสำเร็จในสิ่งที่ทำมากกว่าการรับรู้ ความสามารถของตนเองสูงหรือต่ำเกินไป (มัทธราธรรมบุศย์, ม.ป.ป.)

4. ศึกษาทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์

การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ ในกรณีศึกษารองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์มาใช้ในการจัดระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแนวทางพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัติการโดยข้อมูลทฤษฎีดังกล่าวมีความสอดคล้องทางพัฒนาการการฝึกปฏิบัติให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดตามลำดับขั้นตอนรวมถึงสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ทฤษฎีนี้เป็นตัวช่วยในการจัดระบบจะทำให้เห็นแนวทางขั้นตอนของกรณีศึกษาได้ชัดเจนขึ้น และยังสามารถที่จะเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมจากศิลปินท่านอื่นๆ ได้อย่างมีระบบมากขึ้น

ก.ทฤษฎี / หลักการ / แนวคิดของรูปแบบ

แฮโรว์ ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก กระบวนการเรียนรู้จะเริ่มต้นด้วยการควบคุมกล้ามเนื้อหลักและค่อยๆ พัฒนาไปสู่กล้ามเนื้อย่อยที่ละเอียดและซับซ้อนยิ่งขึ้น วิธีการตามลำดับนี้ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนจะพัฒนาพื้นฐานที่มั่นคงและค่อยๆ สร้างขึ้นเพื่อดำเนินการที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ

ข. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาทักษะการปฏิบัติ มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ละเอียดถี่ถ้วน และมีความเชี่ยวชาญ รูปแบบนี้ช่วยเพิ่มความสามารถ และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ และผู้เรียนจะจดจำหรือสังเกตรายละเอียดได้ไม่ครบถ้วนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่อย่างน้อยนักเรียนก็สามารถรู้ว่าอะไรคือขั้นตอนหลักในการดำเนินการ?

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนเห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการเคลื่อนไหวที่ต้องการเรียนรู้ได้ ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่ต้องยกตัวอย่าง นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ในการดำเนินการได้ หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนในคู่มือการดำเนินการตามคำสั่งนี้ยังไม่สำเร็จอย่างสมบูรณ์แม้แต่นักเรียน แต่อย่างน้อยนักเรียนก็ได้รับประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นหาปัญหาที่ช่วยให้คุณเรียนรู้และปรับการเคลื่อนไหวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนจนสามารถทำได้ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่มีต้นแบบหรือพี่เลี้ยงมาชี้นำ ความแม่นยำ ความแม่นยำ และการเคลื่อนไหวที่สมบูรณ์แบบเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้ เสร็จสิ้นในขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนมากขึ้น จนกว่าจะทำได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ผู้เรียนสามารถทำได้ อย่างง่ายดาย เป็นไปโดยอัตโนมัติ ไม่รู้สึกว่าการความสามารถพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ต่างๆ

ง. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ จนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

จากข้อมูลเรื่องทฤษฎีทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการจัดทำเล่มคู่มือการพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัติการโดยข้อมูลทฤษฎีดังกล่าวมีความสอดคล้องทางพัฒนาการการฝึกปฏิบัติให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดตามลำดับขั้นตอนรวมถึงสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่าการฝึกปฏิบัติด้วยทฤษฎีนี้จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นขั้นตอน และลดระยะเวลาในการเรียนรู้และพัฒนาได้ ทั้งนี้อาจจะต้องมีองค์ประกอบเรื่องพัฒนาการทางความคิดหรือความจำมาเป็นตัวช่วยในการเร่งพัฒนาการด้วย (สุมิตรา อุ่นเปีย และ ขนบพร วัฒนสุขชัย, 2557, น.458-472)

5. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา

จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่มุ่งเน้นจะเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองสู่ศิลปินที่ประสบความสำเร็จของนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ นั้น มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาบริบทเดิมที่เป็นอยู่ของหลักสูตรเพื่อนำมาวิเคราะห์และเพิ่มเติมข้อเสนอที่ได้จากการศึกษากรณีตัวอย่าง และศิลปินอื่นๆ ที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 หลักการ แนวคิด ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตนเอง ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ ของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาเรื่องหลักการ แนวคิด และปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ พบว่า ความสำเร็จนั้นจะเกิดขึ้นความเพียรพร้อมคุณสมบัติทั้งในด้านทักษะการแสดงเฉพาะด้าน และคุณธรรมจริยธรรม มีผลงานอันเป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลทั่วไปหลายประเภท ผลงานด้านการแสดงผลงานด้านการถ่ายทอดความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ทั้งปฏิบัติและทฤษฎี ผลงานเชิงวิชาการประเภทเอกสารประกอบการเรียนรู้ทางนาฏศิลป์ไทย ผลงานการฝึกซ้อมการแสดงประเภทต่างๆ รวมทั้งผลงานด้านการสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ เป็นต้น รวมถึงในตัวแต่ละบุคคลควรจะต้องมีผลงานที่โดดเด่นมีความเชี่ยวชาญและชำนาญในด้านการแสดงที่มีความเฉพาะทาง เช่น

- การเป็นผู้ที่มีทักษะความเชี่ยวชาญที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีการผนวกกับภูมิหลังของตัวละคร

- การเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดกระบวนการทำได้อย่างสวยงาม มีลีลาและอารมณ์ที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามต้นฉบับ

- การเป็นผู้ที่แสดงที่มีการตีความหมายของตนเองไปในเชิงร่วมสมัยที่จะมีการประยุกต์ให้เข้ากับลักษณะหรือสรีระส่วนตัว

ด้วยลักษณะเด่นข้างต้นนั้นอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ได้รับรางวัลด้านนาฏศิลป์ในระดับชาติ ซึ่งรางวัลที่ได้มานั้นคือผลสัมฤทธิ์ของความตั้งใจในการพัฒนาตนเองที่เกิดจากความรัก ความชอบ ในการแสดงนาฏศิลป์โดยมุ่งหวังที่จะเป็นศิลปินที่ดีได้แสดงตามที่หวังแต่ไม่เคยคาดคิดว่าที่จะได้รับรางวัลในระดับชาติ โดยตลอดระยะเวลาการเป็นศิลปินนั้น แนวทาง วิธีคิด วิธีปฏิบัติที่ยึดถือ คือ

- การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดง บทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง จากนั้นจึงจะฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาผนวกกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย

- เชื้อฟังกุณครูผู้สอน ตั้งใจฟังและเรียนรู้จดจำท่ารำ คำร้อง ทำนอง จดท่า รำลงในสมุดบันทึกมีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดงศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนเคารพต่อผู้อาวุโสเอื้อเฟื้อต่อผู้มีพระคุณเพื่อนร่วมงานตลอดจนลูกศิษย์

- หารับชมการแสดงให้มาก อาจเป็นการรับชมการแสดงชุดเดิม จากศิลปินต่างที่กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง แต่พยายามเข้าหาครูผู้สอนเพื่อขอรับความรู้ถ่ายทอดวิชา ยอมรับในความเห็นต่างเพราะจะทำให้เราเรียนรู้ เรียนรู้จากข้อผิดพลาด และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของชุมชน และมีความเชื่อว่าศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตหล่อหลอมให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อเราให้คุณค่ากับงานของเรางานของเราก็จะมีค่า

โดยปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตัวเอชนั้นเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในความต้องการส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นจากความรัก ความชอบ และความอยากที่จะทำ และในส่วนของปัจจัยภายนอกคือการได้รับการสนับสนุน การถูกชักจูง หรือการมีต้นแบบที่ส่งผลให้เกิดปัจจัยภายในอีกที เช่น

- ความรัก ความชอบในศิลปะการแสดง
- บุคคลต้นแบบที่ประทับใจ
- การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และคนรอบข้าง
- ความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองทำได้ดี พรสวรรค์
- การได้รับโอกาสสำคัญที่ทำให้อยากรักษามาตรฐานนั้นไว้
- ความมุ่งมั่นและปรารถนาดีที่ต้องการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย
- ความใฝ่ฝันที่จะสานเจตนารมณ์ด้านงานการแสดง

ตลอดระยะเวลาการพัฒนาตนเองของแต่ละท่านนั้นมักเจอปัญหา อุปสรรค ระหว่างทางเช่น ความเหนื่อยล้า ความไม่มั่นใจที่เกิดขึ้น ซึ่งวิธีการแก้ไขคือการปรับทัศนคติของตนเอง มุ่งมั่น พยายาม หมั่นฝึกซ้อมให้มาก นำตัวเองไปอยู่บริบทแวดล้อมที่ดีและมีความพร้อมเอื้อต่อการพัฒนาตนเอง

ในส่วนของกรณีศึกษาเรื่องทักษะปฏิบัติของแต่ละบุคคลนั้น มีความเหมือนและความแตกต่างกันที่กระบวนการเก็บข้อมูล

ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ไม่เคยแสดงรวบรวมข้อมูล เรียนรู้การแสดงของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันออก ดังนี้

- กรณีศึกษาใช้วิธีการ จำเลียนแบบ จดจำจากการ์ดและจดจำรายละเอียดให้ได้มากที่สุด และฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำ เพราะเชื่อว่าการสังเกตรายละเอียดจะทำให้เก็บข้อมูลได้ครบถ้วนมากกว่าการจดทำจำ

- ศิลปินอีก 2 ท่าน ใช้วิธีการจดในสมุดบันทึกและกลับมาฝึกซ้อมทบทวนด้วยตนเองจนมั่นใจ ซ้อมหน้ากระจก เพื่อดูข้อบกพร่องของตนเอง

ด้านการฝึกซ้อมทักษะปฏิบัตินั้นศิลปินทั้ง 3 ท่าน ใช้วิธีการฝึกซ้อมด้วยตนเอง ทบทวนทำจำด้วยตนเองให้เกิดความแม่นยำ ก่อนที่จะมีการทำให้ครูผู้สอนดูเพื่อเสนอแนะรายละเอียด ก่อนจะนำมาปรับปรุงในลำดับต่อไปอีกครั้ง เมื่อสามารถถ่ายทอดการแสดงได้สมบูรณ์ แม่นยำแล้วนั้น จึงจะมีการเพิ่มเติมเรื่องลีลาท่าทางที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยเอกลักษณ์ส่วนบุคคลของแต่ละคนนั้นได้มาจากการสังสรรค์และเทคนิควิธีการ โดยจำแนกออกเป็นดังนี้

- การวิเคราะห์ตัวละคร ภูมิหลังของตัวละคร

- การวิเคราะห์ประเภทการแสดง
- การผนวกความเป็นบทบาทของตัวละครกับความเข้าใจของตนเอง
- การผนวกความเป็นบทบาทของตัวละครกับสรีระของตนเอง
- การฟังเพลง ไล่จังหวะ ทำนองเพลงประกอบการแสดง
- การฝึกซ้อมหน้ากระจกเพื่อสังเกตจุดบกพร่องของตนเอง

นอกจากเทคนิคส่วนบุคคลเหล่านี้แล้วสิ่งที่ถือเป็นแก่นสำคัญในการฝึกปฏิบัติคือการฝึกซ้อมทุกวัน การทำซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำและแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติ จากการสัมภาษณ์ศิลปินที่ประสบความสำเร็จพบประเด็นต่างๆ ดังนี้

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น มีการเรียนรู้จากความสำเร็จของตนเอง ควรทำตนเองให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากนั้นจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและจะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไป

"...เมื่อได้รับคัดเลือกให้ไปแสดงในตัวละครที่สำคัญแล้ว จะนำบทบาทที่ได้รับมาคิดต่อและฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองให้มีความสามารถเพื่อจะได้รับการคัดเลือกให้แสดงบทบาทที่สำคัญมากขึ้น"... (ศุภชัย จันทรสุวรรณ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

"...พอเป็นครูที่สามารถถ่ายทอดทำร่ำให้ลูกศิษย์ได้ก็มีการพัฒนาเรื่องการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเพื่อที่จะได้เป็นครูที่มีศักยภาพในการถ่ายทอดทำร่ำให้ลูกศิษย์"... (เวณิกา บุนนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 กุมภาพันธ์ 2566)

"...เมื่อการแสดงออกสู่สาธารณะเป็นที่รู้จักก็มีคนรับชมและรู้จักในฐานะศิลปินแล้ว ก็มีการพัฒนาทั้งตนเองและผลงานให้เข้าถึงกลุ่มคนมากขึ้นคือการทำงานสะท้อนสังคม"...

(ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น เรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น การมีแบบอย่างหรือต้นแบบในการทำสิ่งต่างๆ ค้นหาที่เป็นต้นแบบให้พบ และเรียนรู้จากคนๆ นั้น

"....."เมื่อสมัยเด็กได้เห็นครู เห็นศิลปินผ่านทางสื่อต่างๆ รู้สึกชื่นชอบและประทับใจในคนๆ นั้น จึงทำเป็นเกิดความอยากที่จะเก่งเช่นเดียวกัน และเมื่อได้เข้าสู่วงการก็ได้รู้จักคนมากขึ้นได้เข้าถึงมากขึ้นจึงทำให้มีแบบอย่างจากหลายๆ คน ที่จะนำมาพัฒนาตนเอง จนทำให้เป็นผู้ที่สามารถทำได้หลายอย่าง"...
(ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566

....."อยากทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุดและอยากให้ได้กรุ่นใหม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้องตามแบบต้นฉบับเดิมที่ครูบาอาจารย์ถ่ายทอดมา บุคคลต้นแบบคือครูลมุล ยมะคุปต์ มีวินัยในการฝึกซ้อมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทำให้ดีที่สุดทุกวัน"... (เวณิกา บุนนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 กุมภาพันธ์ 2566

....."มีต้นแบบในการพัฒนาตนเองจากคนที่หลากหลายและหลายด้าน "... (ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น มีการนำตัวเองเข้าไปอยู่ในบริบทที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หากสังคมปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยแก่การเรียนรู้ ผู้เรียนควรจะนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสังคมเรียนรู้เพื่อที่จะเกิดการพัฒนา เช่น การรับงานแสดงข้างนอก การฝึกงาน การช่วยงานรุ่นพี่

พยายามเข้าหาครูผู้สอนเพื่อขอรับความรู้ถ่ายทอดวิชา หรือการสร้างตัวตนที่ดีในวงการนาฏศิลป์ วิธีนี้จะทำให้มีผู้คนที่รู้จักมากขึ้นทำให้พบประสบการณ์ เช่น ต้นแบบ หรือได้รับการชักจูง ตลอดจนได้พัฒนาศักยภาพตนเอง

...”ได้รับจากชักนำจากครูผู้สอนในสมัยเด็กในไปเรียนด้านนาฏศิลป์โดยเฉพาะ และครอบครัวให้การสนับสนุนอย่างดี ซึ่งเมื่อได้เข้าเรียนนาฏศิลป์ จึงมีความใฝ่เรื่องใฝ่เรียน หมั่นเข้าหาครูเพื่อถามและรับการต่อท่าต่างๆ อยู่เสมอ”... (ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

...”พาตัวเองเข้าไปในพื้นที่สร้างงานเข้าไปอยู่ในบริบทที่จะทำให้เกิดโอกาส เพื่อจะหลอมตัวเองในสังคมที่ต้องการ ตอนเด็กๆ การทำงานไม่หวังเงิน อุทิศตนเอง การแก้ไขวิธีกดดันใช้วิธีการเรียนรู้ให้เยอะ ฝึกให้มากๆ ฝึกบ่อยๆ ฝึกซ้ำๆ ไม่ท้อถอย”... (ประดิษฐ์ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น มีการแสวงหารับชมการแสดงให้มาก อาจเป็นการรับชมการแสดงชุดเดิม จากศิลปินต่างที่กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง

...”ดูให้มาก ดูให้เยอะ ถึงจะซ้ำซากแต่ควรจะดู หากศิลปินต่างๆ กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง (ครูพักลักจำ) และใช้วิธีการสร้างการแสดงขึ้นมาตามความเข้าใจและความสามารถที่ตนเองทำได้ เพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ไม่ว่าจะถูกหรือผิด เป็นการสร้างตัวตนให้เป็นที่จดจำ เวลาที่เข้าไปหาครูบาอาจารย์ ครูจะได้อรรถถึงความมุ่งมั่นพยายามและให้

คำแนะนำที่ถูกต้อง ความมีมานะจะทำให้ครูให้วิชา”...

(ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น มีความตั้งใจเรียนรู้ จดจำท่ารำ คำร้อง ทำนอง จดท่า รำลงในสมุดบันทึก บันทึกวิดีโอ มีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดงศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา

...” ในการฝึกปฏิบัตินั้น ครูเน้นจำอย่างเดียว ไม่เคยจด ทำซ้ำๆ เพราะถ้าจดมันจะคอนเซนต์น้อยลงเก็บรายละเอียด ขณะนั้นไม่ทัน จะเห็นความสำคัญของการซ้อมและการจำน้อยลง เพราะคิดว่าไม่เป็นไรไว้ค่อยดูที่จดไว้ “รุ่นพี่จดทุกอย่าง และสุดท้ายหาย” ครูจึงยืนยันใจว่าการจำเป็นสิ่งที่ดี การรำจะไม่นับจังหวะ จะใช้ช่วยตอนรำหน้าพาทย์ หลักๆ ต้องฟังเพลง ได้ระดับทำนองเพลงและบท ทำความเข้าใจกับท่อนเพลงแต่ละท่อน ฟังจังหวะเข้าออก จังหวะลง ฉับ และสอนวิธีการฟังให้เด็กๆ จากนั้นก็จะการฝึกซ้อมมากๆ ทบทวนๆ เป็นสิ่งที่สำคัญ ำให้เข้าไปที่กระแสดเลือด”... (ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

.....” เชื้อฟังคุณครูผู้สอนตั้งใจฟังและเรียนรู้จดจำถ้ารำคำร้อง ทำนองจดถ้ารำลงในสมุดบันทึกมีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดงศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา”... (เวณิกา บุนนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 กุมภาพันธ์ 2566)

....."การสืบค้นข้อมูลเรื่องการแสดงในรูปแบบต่างๆ สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เพราะฉะนั้นจึงสมควรที่จะศึกษาหาความรู้แล้วเอามาทดลองใช้ให้เหมาะสมกับตนเองเพื่อสร้างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ที่สำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมถูกต้องในวงการศึกษาด้วย การมีวินัยในการฝึกซ้อมก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้มีทักษะการแสดงที่สมบูรณ์"... (ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- ศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น ด้านทักษะการแสดงมีการศึกษาจากครู และเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษากฎมิตหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดงบทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามกฎมิตหลัง จากนั้นจึงจะฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาผนวกกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่กฎมิตหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย

..."เมื่อเราได้รับบทบาทอะไรเราต้องเอาอัตลักษณ์ของตนเองไปผนวกรวมกับกฎมิตหลังของตัวละคร บุคลิก แต่ต้องไม่แสดงออกมาไม่ได้เป็นตัวเราเองทั้งหมด เช่น ไม่ว่าจะรำอันไหนก็คือศุภชัย แต่ควรเป็นรำอุชฌายพราหมณ์แบบศุภชัย"... (ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

....."ควรจะมีการศึกษาเรื่องราวที่จะแสดงให้เข้าใจศึกษาบทบาทและศึกษาจากอาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะและหมั่นฝึกซ้อมจัดตารางซ้อมให้แก่ตนเองฝึกซ้อมหน้ากระจกเพื่อหาข้อบกพร่อง และถ่ายทอดการแสดงออกมาให้สมบทบาทเช่นตัว

ละครที่ได้รับมอบหมาย"... (เวณิกา บุญนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 กุมภาพันธ์ 2566

....." เทคนิคการแสดงจะวิธีการฟังเพลง ทำนองเอื้อนจะทำให้ทำรำมีความละเอียดลงตามหน้าทับ และจะมีลีลาที่งดงามปราณีตมากขึ้น และมีการปรับรายละเอียดการแสดงให้เป็นรูปแบบส่วนตัว โดยคำนึงถึงชุดการแสดง และปรับตามสรีระหรือตามถนัดงดงามในส่วนตัวแต่ละบุคคล"... (ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

- เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนเคารพต่อผู้อาวุโสเชื้อเพื่อต่อผู้มีพระคุณเพื่อนร่วมงาน

..."ครูน้อยเป็นผู้ที่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ ให้เกียรติผู้อื่น มีความเมตตาต่อลูกศิษย์ ถ่ายทอดทำรำด้วยความใจเย็นเสมอ"... (เอกนันท์ พันธุ์รักษ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 กุมภาพันธ์ 2566

..."ครูน้อยเป็นผู้ที่ให้เกียรติผู้อื่นเสมอ ในการออกแบบการแสดงจะคำนึงถึงผู้อื่นไม่ใช้ความเชี่ยวชาญของตนเหนือผู้อื่นแต่จะคอยให้คำแนะนำด้วยความเมตตา"... (ภูกิจ พาสุนันท์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 20 มีนาคม 2566

..."ศิลปินที่ดีควรที่จะสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตนเคารพต่อผู้อาวุโสเชื้อเพื่อต่อผู้มีพระคุณเพื่อนร่วมงานตลอดจนลูกศิษย์"... (เวณิกา บุญนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 กุมภาพันธ์ 2566

...”ฟังให้มาก ฟังคำวิจารณ์ให้เยอะ จะทำให้เราเรียนรู้ เรียนรู้จาก ข้อผิดพลาด และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และชุมชนจะให้เราเป็นส่วนหนึ่งของเค้าให้เป็นที่รู้จัก”... (ประดิษฐ์ ปราสาททอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

5.2 กิจกรรมของหลักสูตรที่ส่งเสริมการพัฒนาดตนเองของ นิสิต/นักศึกษาใน หลักสูตรนาฏศิลป์

จากการเก็บข้อมูลจากตัวแทนอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 9 ท่าน จาก 9 สถาบัน จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ปัจจุบันหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิต เพื่อเป็นศิลปิน ในด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของงานด้านการแสดง เช่น นักแสดง นักออกแบบการแสดง ผู้กำกับการแสดง เบื้องหลังการแสดง ช่างแต่งหน้า ธุรกิจร้านเช่าชุด ฯลฯ เป็นต้น

ในส่วนของการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนนอกห้องเรียนนั้น จากการสัมภาษณ์ตัวแทนอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาในหลักสูตรฯ พบว่า หลักสูตรมีการจัดกิจกรรมด้านการแสดง เช่น การจัดงานแสดงภายในสถาบัน การนำนิสิตออกแสดงงานข้างนอก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ออกแสดงจริงเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ การจัดโครงการปรับพื้นฐานด้านการแสดงสำหรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ และการจัดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ที่เป็นการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้แก่ผู้เรียน การจัดโครงการบริการวิชาการโดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ถ่ายทอด สอนรำให้แก่นักเรียน หรือบุคคลภายนอกที่ต่างๆ จากผลสรุปแบบสอบถามสำหรับนิสิต/นักศึกษา จาก 9 สถาบัน พบข้อสรุปดังนี้ หลักสูตรมีการสนับสนุนนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีทักษะการแสดงได้อย่างมีเอกลักษณ์ มีกิจกรรมและแนวทางส่งเสริมจัดตามลำดับ ดังนี้

- การเชิญอาจารย์พิเศษเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คิดเป็นร้อยละ 91.30 ของจำนวนตัวแทนนิสิตหลากหลายสถาบันที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นแนวทางที่ถูกใช้มากที่สุด
- การจัดงานแสดงผลงานเดี่ยว (SOLO) และ การส่งประกวดการแสดง/การนำนิสิตไปออกงานข้างนอก คิดเป็นร้อยละ 65.22 ของจำนวนตัวแทนนิสิตหลากหลายสถาบันที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และแนวทางที่ยังเกิดขึ้นน้อยคือ

- การส่งตัวไปเรียนกับอาจารย์ข้างนอกรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 60.87 ของจำนวนตัวแทนนิสิตหลากหลายสถาบันที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

นอกจากนี้ยังมีบางสถาบันที่ยังไม่มีแนวทางส่งเสริมนอกร้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 23 ของจำนวนตัวแทนนิสิตหลากหลายสถาบันที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จากข้อมูลข้างต้นอาจสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมนอกร้องเรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน บางสถาบันมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทักษะการแสดงนาฏศิลป์ที่ดี และบางสถาบันยังมีการส่งเสริมที่ยังไม่ครอบคลุมในทุกด้านของการส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ จึงส่งผลให้บริบทแวดล้อมบางอย่างยังไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองมากเท่าที่ควร เนื่องจากจากหลักสูตรมีระยะเวลาที่จำกัด รวมถึงความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันไม่ได้มุ่งเน้นที่ศิลปินที่มีทักษะปฏิบัติหรือสร้างงานเท่านั้น หลักสูตรจึงจะส่งเสริมในลักษณะของการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนคนไหนที่ต้องการจะเป็นศิลปินที่เชี่ยวชาญด้านทักษะปฏิบัติเฉพาะ ผู้เรียนก็ต้องสั่งสมประสบการณ์จากโอกาสที่ได้รับ และพัฒนาตนเองรวมด้วย

5.3 การพัฒนาตนเองของ นิสิต/นักศึกษา ในหลักสูตรนาฏศิลป์

จากการเก็บข้อมูลจากนิสิต/นักศึกษาพบว่าปัจจุบันผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองเพื่อการนำตัวเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ดี ดังนี้

- ตั้งใจเรียนในห้องเรียน เช่น การฝึกจำเพลงพื้นฐานให้เกิดความแม่นยำ เพื่อเป็นแม่ท่งที่ดีในการแสดงชุดการแสดง อื่นๆ การทำตามคำแนะนำของครูผู้ถ่ายทอดท่ารำ สังเกตและเลียนแบบครูผู้ถ่ายทอดท่ารำ รู้จักถามคำถามเมื่อไม่เข้าใจ ฯลฯ เป็นต้น

- มีวินัยในการฝึกซ้อม เช่น การฝึกซ้อมด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน การฝึกซ้อมหน้ากระจกเพื่อหาข้อบกพร่องในการปรับแก้ต่อไป

- ประยุกต์ใช้และสร้างสรรค์ เช่น การดูงานสร้างสรรค์อื่นๆ แล้วนำมาประยุกต์ท่ารำให้เข้ากับตนเอง การฝึกฟังเพลงในการรำเพื่อจับจังหวะในการแสดง การศึกษาตัวละครก่อนการแสดง

- การใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมความรู้ เช่น การศึกษาท่ารำจากอินเทอร์เน็ต การใช้อุปกรณ์ถ่ายวีดีโอของครูผู้ถ่ายทอดก่อนนำกลับมาทบทวนท่ารำ การถ่ายวีดีโอของตนเองมาดูเพื่อหาข้อปรับแก้

จากข้อมูลที่ได้จากอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนาฏศิลป์ พบว่า ในปัจจุบัน นิสิต/นักศึกษา มีการพัฒนาตนเองด้านความเป็นศิลปินยังไม่ครอบคลุมในระดับพื้นฐานของ ศิลปิน ซึ่งการที่จะเป็นศิลปินในอนาคตนั้นจะต้องมีการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น และ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กรณีศึกษา ศิลปินที่ประสบความสำเร็จ ศิลปินวิชาชีพ พบว่าการจะเป็นศิลปินนั้นจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติพื้นฐานดังนี้

ด้านการปฏิบัติการ

- 1) ทำหน้าที่ผู้แสดงด้านนาฏศิลป์ต่างๆ ทั้งโซน ละคร พิธีกร ตาม บทบาทที่ได้รับ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์
- 2) ฝึกซ้อม ทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน
- 3) จัดเตรียม ดูแลเก็บรักษาเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงทุก ชนิดเพื่อให้พร้อม ต่อการเผยแพร่การแสดงนาฏศิลป์
- 4) แต่งกาย แต่งหน้า ทำผมให้กับผู้แสดงด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้การแสดง มีความ สมบูรณ์แบบและสวยงาม

ด้านการบริการ

- 1) เผยแพร่งานด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้ความรู้และความบันเทิงแก่ สาธารณชนและผู้สนใจ
- 2) ประสานงานกับบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือในด้านที่ตน รับผิดชอบ

6. คุณลักษณะของอาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละระดับตำแหน่ง จากหน่วยงานต่างๆ

จากการพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เป็นการพัฒนาที่เกิดขึ้นตลอดช่วงอายุข้อมูลเรื่องคุณลักษณะของอาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละระดับ ตำแหน่ง เป็นส่วนประกอบของการปฏิบัติงานของกรณีศึกษา ซึ่งเป็นส่วนขยายว่ากรณีศึกษาเคย ทำอะไรมาบ้างและสามารถพัฒนาด้านใดจากบทบาทใดได้บ้าง นอกจากนั้นข้อมูลชุดนี้จะเป็น ส่วนช่วยที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองในช่วงวัยของการประกอบอาชีพซึ่งสามารถประยุกต์ เป็นทางให้นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรศิลปินได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติเช่นเดียวกับศิลปินอาชีพได้ โดย

อาจจะสามารถสอดแทรกบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบไปในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อเป็นการสร้างบริบทให้นิสิต/นักศึกษา ได้เกิดกระบวนการ การพัฒนาตนเองในระหว่างการทำงาน

พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 (2551) ได้กล่าวถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติของศิลปินแต่ละตำแหน่งเพื่อเป็นกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

6.1 หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก

1) นาฏศิลป์ปฏิบัติงาน (O1)

ด้านการ ปฏิบัติการ	<ul style="list-style-type: none"> • ทำหน้าที่ผู้แสดงด้านนาฏศิลป์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับ • ฝึกซ้อม ทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน • จัดเตรียม ดูแลเก็บรักษาเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงทุกชนิด • แต่งกาย แต่งหน้า ทำผมให้กับผู้แสดงด้านนาฏศิลป์
ด้านการ กำกับดูแล	<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มี
ด้านการ บริการ	<ul style="list-style-type: none"> • เผยแพร่งานด้านนาฏศิลป์ • ประสานงานกับบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบ 2 หน้าที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ปฏิบัติงาน (O1)

ที่มา:<https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

2) นาฏศิลป์ป็นชำนาญงาน (O2)

ด้านการปฏิบัติกร	<ul style="list-style-type: none"> • ทำหน้าที่ผู้แสดง ผู้ช่วยกำกับการแสดง โขน ละคร ฟ้อนรำ ตามบทบาทที่ได้รับ • ควบคุมการฝึกซ้อม และศึกษาค้นคว้าทางด้านนาฏศิลป์ • ควบคุม ดูแล เก็บรักษาเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การแสดงทุกชนิด • ควบคุมการแต่งกาย แต่งหน้า ทำผมให้กับผู้แสดงด้านนาฏศิลป์ • ดูแล จัดหา แจกจ่าย ให้และบำรุงรักษาครุภัณฑ์เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงทุกชนิด • ฝึกอบรม และให้คำแนะนำในการเตรียมงานหรือปฏิบัติงานแก่เพื่อนร่วมงาน และ เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา
ด้านการกำกับดูแล	<ul style="list-style-type: none"> • กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานทางด้านนาฏศิลป์ ในฐานะผู้ช่วยกำกับการแสดง • แก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานนาฏศิลป์ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
ด้านการบริการ	<ul style="list-style-type: none"> • นำเสนอและเผยแพร่ผลงานด้านนาฏศิลป์ • ให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ และวิธีการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบแก่ ผู้ร่วมงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • ประสานงานกับบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบ 3 หน้า ที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ป็นชำนาญงาน (O2)

ที่มา: <https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

3) นาฏศิลป์ป็นอาวุโส (O3)

ด้านการปฏิบัติกร	<ul style="list-style-type: none"> • ทำหน้าที่ผู้แสดง กำกับการแสดง หรือผู้ช่วยอำนวยความสะดวก และควบคุมการแสดง รวมทั้งประติมากรรมด้านท่ารำ • ตรวจสอบการฝึกซ้อมทางด้านนาฏศิลป์ ตรวจสอบการดูแลรักษาเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การแสดงทุกชนิด • ตรวจสอบการแต่งกาย แต่งหน้า ทำผมให้กับผู้แสดงด้านนาฏศิลป์ • ควบคุมดูแล จัดหาแจกจ่าย ให้และบำรุงรักษาครุภัณฑ์เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงทุกชนิด • ฝึกอบรม บรรยาย ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติรวมทั้งให้คำแนะนำในการเตรียมงานหรือปฏิบัติงานแก่เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา
ด้านการกำกับดูแล	<ul style="list-style-type: none"> • กำกับตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านนาฏศิลป์ ในฐานะผู้กำกับการแสดงหรือผู้ช่วย อำนวยความสะดวก และผู้ควบคุมการแสดง • กำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน ประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานด้านนาฏศิลป์
ด้านการบริการ	<ul style="list-style-type: none"> • นำเสนอ และเผยแพร่ผลงานด้านนาฏศิลป์ • ฝึกอบรม บรรยาย ถ่ายทอดความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำด้านนาฏศิลป์แก่บุคคลทั่วไป • ให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ และวิธีการปฏิบัติงานแก่ผู้ร่วมงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบ 4 หน้า ที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ป็นอาวุโส (O3)

ที่มา: <https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

4) นาฏศิลป์ป็นทักษะพิเศษ (O4)

ด้านการ ปฏิบัติการ	<ul style="list-style-type: none"> • ทำหน้าที่ควบคุมการแสดงหรืออำนวยความสะดวก ทางด้านนาฏศิลป์ • ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม ประดิษฐ์ คิดค้น สืบหาทำใหม่ ๆ ตามบทบาทแสดงและ ตามแบบฉบับศิลปวัฒนธรรมของชาติ • วิเคราะห์ผลงานการแสดงในด้านต่าง ๆ และผลงานด้านเครื่องแต่งกายการแสดง • จัดทำ ตีราคา เอกสารทางวิชาการด้านการแสดงนาฏศิลป์และการแต่งกายโขน ละคร • ริเริ่ม วางแผนจัดทำโครงการต่าง ๆ ในงานด้านนาฏศิลป์ • สนับสนุน หรือให้ความร่วมมือกับโครงการต่าง ๆ • บรรยาย ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้ง ให้คำปรึกษา แนะนำ
ด้านการ กำกับดูแล	<ul style="list-style-type: none"> • กำกับ ตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านนาฏศิลป์ในฐานะผู้อำนวยความสะดวก • ติดตามการปฏิบัติงาน ประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อข้องในการปฏิบัติงาน ด้านนาฏศิลป์
ด้านการ บริการ	<ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย ถ่ายทอดความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำด้านนาฏศิลป์แก่บุคคลทั่วไป • ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเป็นพี่เลี้ยงเกี่ยวกับงานวิชาการด้านนาฏศิลป์ • ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ และวิธีการปฏิบัติงานแก่ผู้ร่วมงานหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบ 5 หน้า ที่ความรับผิดชอบหลักนาฏศิลป์ป็นอาวุโส (O3)

ที่มา: <https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

6.2 คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ตาราง 1 คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ
นาฏศิลป์ป็นปฏิบัติงาน (O1)	(1) ได้รับประกาศนียบัตรทางนาฏศิลป์ขั้นต้น ขั้นกลาง หรือขั้นสูง หรือคุณวุฒิอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน (2) ได้รับปริญญาตรีหรือคุณวุฒิอย่างอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งทางนาฏศิลป์ (3) ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาหรือคุณวุฒิอย่างอื่นที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้
นาฏศิลป์ป็นชำนาญงาน (O2)	(1) มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ป็น ระดับปฏิบัติงาน (2) เคยดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน มาแล้วไม่

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ
	<p>น้อยกว่า 8 ปี กำหนดเวลา 8 ปี ให้ลดเป็น 6 ปี สำหรับผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ ระดับปฏิบัติงาน ข้อ 2 หรือข้อ 5 ที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ กำหนดเวลา 3 ปี ให้ลดเป็น 4 ปี สำหรับผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ ระดับปฏิบัติงาน ข้อ 3 หรือข้อ 5 ที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง และให้ลดเป็น 2 ปี สำหรับผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ ระดับปฏิบัติงาน ข้อ 4 หรือข้อ 5 ที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือดำรงตำแหน่งอย่างอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานนาฏศิลป์ หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ ส่วนราชการเจ้าสังกัดเห็นว่าเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี</p>
<p>นาฏศิลป์อาวุโส (O3)</p>	<p>(1) มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ ระดับปฏิบัติงาน และ</p> <p>(2) เคยดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน มาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี หรือดำรง ตำแหน่งอย่างอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานนาฏศิลป์ หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดเห็นว่าเหมาะสมกับหน้าที่ความ รับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี</p>
<p>นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ (O4)</p>	<p>(1) มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนาฏศิลป์ ระดับปฏิบัติงาน</p> <p>(2) มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งมาแล้ว ดังต่อไปนี้</p> <p>ได้รับเงินเดือนถึงอัตราขั้นต่ำของบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงตำแหน่ง</p>

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ
	ประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ / ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส มาแล้วไม่น้อยกว่า 12 ปี หรือดำรงตำแหน่ง อย่างอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ที่มา: <https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานของนาฏศิลป์โดยจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่าคุณสมบัติดังกล่าวถือได้ว่าเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่ควรได้รับข้อมูลจากผู้เป็นกรณีศึกษาเนื่องจาก กรณีศึกษานั้นได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้มาก่อนที่จะได้รับหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ

7. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำแนกตามคำถามในการวิจัยออกมาดังนี้

7.1 แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 เรื่อง คือ เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย และ ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของสรรพวงษ์ ชาตรี ในฐานะศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงพ. ศ. 2551 พบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่า วัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติ ประสบการณ์ เทคนิค วิธีการ และเส้นทางสู่การนำไปซึ่งการเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย แนวคิด เทคนิค ขั้นตอนส่วนตัวรวมถึงบริบทที่ส่งเสริมและยังมีการนำเสนอข้อมูลที่แตกต่างกันออกไปทั้งในรูปแบบของการนำเสนอแนวทางของปัจเจกบุคคล การนำเสนอแนวทางจากการสังเคราะห์ภาพรวมหรือจากบุคคลหลายคนเพื่อหาแนวทางที่เป็นกลางสำหรับการพัฒนานอกจากนี้ยังมีการใช้ทฤษฎีการ

เก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป เช่น จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และมีการแบ่งระยะเวลาการเก็บข้อมูลทั้งการเก็บ รวบรวมข้อมูลตลอดช่วงชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือการเก็บเป็นช่วงระยะเวลาที่ต้องการเพื่อกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยงานวิจัยที่ศึกษามาข้างต้นนั้น มุ่งเน้นที่จะศึกษาจากชีวประวัติและเทคนิค วิธีการ ตามต้นฉบับ ซึ่งมีลักษณะเทคนิคพิเศษต่างๆ ที่ควรนำมาเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์กับการศึกษาและผู้สนใจ งานวิจัยดังกล่าวมีลักษณะการนำเสนอข้อมูลในเชิงการนำเทคนิคหรือลักษณะพิเศษต่างๆมาเผยแพร่และนำไปส่งต่อให้ผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าเทคนิคต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของบุคคลทั้งในด้านรายบุคคลและองค์รวม ทั้งนี้ประโยชน์ในทางอ้อมที่เกิดขึ้นคือมีส่วนในการขับเคลื่อนประเทศให้เป็นประเทศที่มีคนที่มีศักยภาพมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีแนวทางที่สามารถให้คนอื่นพัฒนาได้อย่างตรงตามทิศทางที่ต้องการ (อภิศักดิ์ สنجด, 2552; เพนกวิณ แก้วกนกวิจิตร, 2551)

ด้านเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นพบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จะเป็นแบบสัมภาษณ์เป็นหลักโดยมีการออกแบบข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และในบางเล่มพบว่ามีการใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในกรณีของการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีจำนวนมาก เพื่อที่จะสามารถจัดกลุ่มข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ในส่วนของวิธีดำเนินการส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักมุ่งเน้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งในรูปแบบขององค์รวมและรายกรณี นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยบางส่วนเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเอามาใช้ในการสรุปหาข้อมูลเพื่อมาวิเคราะห์ออกมาเป็นผลการวิจัย

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ในด้านเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย คือ การใช้แบบสัมภาษณ์ มาใช้เป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ยังมีการใช้แบบสอบถามมาใช้สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็น นิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีจำนวนมาก และการใช้แบบสอบถามจะมีส่วนช่วยในการจัดระบบข้อมูล ซึ่งการคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะมีการจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์ จะคัดเลือกจากผู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษา และเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษา และมุมมองคุณลักษณะของศิลปิน และมีการส่งต่อผู้ให้ข้อมูลแบบ การสุ่มตัวอย่างในลักษณะการสร้างเครือข่ายข้อมูล (Snowball

Sampling) 2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำหรับแบบสอบถาม จะคัดเลือกจากตัวแทนเป็น นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา จากหลากหลายสถาบันจำแนกตามที่ตั้งภูมิภาคของประเทศ และจำแนกตามสภาพของสถานศึกษานั้นๆ เช่น มหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ และ มหาวิทยาลัยเอกชน เป็นต้น ในส่วนของวิธีดำเนินการวิจัย งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ รูปแบบของกรณีศึกษาโดยมุ่งเน้นที่จะหาข้อสรุปในเรื่องแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ศิลปินที่ประสบความสำเร็จของกรณีศึกษา แต่ในขณะเดียวกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของงานวิจัยเป็นการเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองสำหรับนิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา จึงทำการศึกษาทั้งในรูปแบบรายกรณี และการสังเคราะห์จากหลากหลายบุคคล

ด้านแนวคิดทฤษฎี/หลักการ และรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่างานวิจัยใช้ทฤษฎีการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย เช่น การตรวจสอบค่า IOC, การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า และการสนทนากลุ่ม (Focus group) และมีการนำเสนอผลงานวิจัยให้รูปแบบของการพรรณนา การเล่าเรื่องตามลำดับชั้นเรื่องราวที่กรณีศึกษาเล่า เพื่อมาวิเคราะห์จุดร่วมจุดต่าง ของข้อมูลที่มาจกหลายบุคคล และมีการนำเสนอผลงานวิจัยให้รูปแบบของการจัดระบบข้อมูลให้เป็นไปตามขั้นตอน หรือองค์ประกอบของทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ ในด้านแนวคิดทฤษฎี/หลักการ และรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย คือ การตรวจสอบค่า IOC, การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า และมีการนำเสนอผลงานวิจัยให้รูปแบบของการพรรณนา การเล่าเรื่องตามลำดับชั้นเรื่องราวที่กรณีศึกษาเล่า และมีการใช้กฎกระทรวงว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติมาเล่าเรื่องของกรณีศึกษา แต่ในขณะเดียวกันผู้วิจัยมีการเพิ่มเติมทฤษฎีที่จะใช้ในการจัดการข้อมูล 1) ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล 2) ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์

7.2 แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับ นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 เรื่อง คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมพัฒนาตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

และ การพัฒนารูปแบบการพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช พบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่า วัตถุประสงค์ของ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น มีการพัฒนารูปแบบสำหรับนักศึกษาในการพัฒนาตนเอง และศึกษาผล ของการพัฒนาตลอดจนการศึกษาถึงปัจจัยและบริบทรวมถึงสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงต่อการ พัฒนาตนเองของนักศึกษา โดยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการพัฒนาตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีการใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเอง (Self Efficacy Theory) มาใช้ในงานวิจัยเพื่อเป็นทฤษฎีตั้งต้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ในขณะที่เดียวกันงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการพัฒนาตนเองโดยใช้ กระบวนการสร้างนิสัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีการใช้ทฤษฎีการ พัฒนาตนเองอย่างเป็นลำดับและขั้นมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและกระบวนการวิจัย ทั้งนี้ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีทั้งการใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ รวมถึงแบบสังเกต และ นอกจากนี้ยังมีกระบวนการที่สอดแทรกทฤษฎีการพัฒนาตนเองมาเป็นส่วนช่วยพัฒนานักศึกษา และเพื่อสังเกตพฤติกรรมด้วย (กันยารัตน์ เมืองแก้ว, 2561; จุติพร อัสวโลวรรณ, 2565)

ซึ่งผลจากงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องมีการนำเสนอให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาเกิดการพัฒนาตนเอง และแนวทางหรือ ขั้นตอนวิธีการพัฒนาตนเองของนักศึกษา เพื่อให้ ทราบถึงที่มาในการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ ในด้านของวัตถุประสงค์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และมีความแตกต่างกันคือ ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลของผู้ที่ประสบความสำเร็จสังเคราะห์ออกมาเป็นแนวทางสำหรับนิสิต นักศึกษา แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลมาจากตัวนักศึกษาเอง หรือกระบวนการ ที่ออกแบบมาสำหรับนักศึกษาอยู่แล้ว นอกจากนี้ผลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องที่ 1 ผลของ งานวิจัยคือปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง เรื่องที่ 2 ผลงานของงานวิจัยคือกระบวนการ ขั้นตอนวิธีการพัฒนาตนเอง แต่ในขณะที่เดียวกันงานวิจัยชิ้นนี้ต้องการนำเสนอให้เห็นผลงานวิจัย ทั้งในส่วนของปัจจัย แนวคิด ขั้นตอนและวิธีการในการพัฒนาตนเองของ นิสิต นักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ ในกรณีศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ โดยรวบรวมข้อมูลจากชีวประวัติ ปัจจัย และกระบวนการต่าง ๆ ในชีวิตที่ถูกสังสรรค์ หรือเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ทั้งในด้านการได้รับการเลี้ยงดู การศึกษา รวมทั้งชีวิตการทำงาน มานำเสนอออกมาเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จซึ่งมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบของการวิจัย
2. การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบของกรณีศึกษาโดยมุ่งเน้นที่จะหาข้อสรุปในเรื่องแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ในด้านการพัฒนาตนเอง งานวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตที่จะศึกษาประวัติ ปัจจัย ประสบการณ์และแนวความคิด ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เพื่อใช้ข้อมูลมาเสนอเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ โดยนำเสนอผลสรุปของงานวิจัยในเชิงพรรณนาประกอบไปด้วยแนวทาง วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ

2. การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลของงานวิจัยชิ้นนี้ คัดเลือกในรูปแบบเฉพาะเจาะจง คือ โดยมีรายละเอียดเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

- ลูกศิษย์ โดยปัจจุบันต้องประกอบอาชีพนาฏศิลป์ ทั้งมีสังกัดและอิสระ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดทำรำจากรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ โดยตรง เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเด่นด้านการปฏิบัติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ในมุมมองที่เห็นในขณะถ่ายทอดว่ามีถ่ายทอดเทคนิคหรือลีลาเฉพาะอย่างไร

- เพื่อน

1) เพื่อนร่วมงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่เคยร่วมแสดงในงานเดียวกันหรือฝึกซ้อมมาด้วยกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลด้านทักษะการปฏิบัติในวัย ทำงานว่ามีทักษะการปฏิบัติหรือแนวคิดในการทำงาน การฝึกซ้อม อย่างไร

2) เพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยจะต้องเป็นผู้ที่เรียนร่วมชั้นเรียนกับกรณีศึกษา ในระดับใดระดับหนึ่ง เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องแนวคิดและพัฒนาการในชั้นเรียน และคุณลักษณะเด่น ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร หรือจากปัจจัยใด

3) เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีความต่อเนื่อง เช่น เคยร่วมชั้นเรียนมากกว่า 1 ช่วงวัย หรือร่วมชั้นเรียนที่มีโอกาสได้มาปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องพัฒนาการในด้านต่างๆ รวมถึงข้อมูลที่จะเสนอแนะถึงวิธีคิด วิธีทำ ที่กรณีศึกษาใช้มาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

- ครูผู้สอน โดยต้องเป็นครูผู้ถ่ายทอดทักษะการปฏิบัติให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องทักษะการทำตั้งแต่พื้นฐานตลอดจนหลังได้รับการถ่ายทอดแล้วมีคุณลักษณะเด่นชัดอย่างไร พัฒนาการเป็นอย่างไร มีการเรียนรู้แบบไหน

- ผู้บังคับบัญชา โดยจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เคยสังกัดเช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงานส่งเสริม เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องทักษะต่างๆ ที่เห็นตลอดระยะเวลาการทำงานและแนวคิดให้การทำงาน

- ตัวแทนศิลปินแห่งชาติ โดยจะต้องเป็นศิลปินแห่งชาติด้านนาฏศิลป์ เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องหลักการหรือแนวทางที่นำไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จในกรณีศึกษาของศิลปินแห่งชาติท่านอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบแนวทางและหลักการพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำเสนอแนวทาง

- ตัวแทนบุคคลผู้ให้ข้อมูลด้านหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา โดยจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้นิสิต/นักศึกษา

- การสัมภาษณ์นิสิต/นักศึกษา โดยจะต้องเป็นนิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาให้หลักสูตรนาฏศิลป์ เพื่อรวบรวมข้อมูลความต้องการและสภาพการณ์เบื้องต้นในด้านการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลผู้เป็นกรณีศึกษา และสัมภาษณ์บุคคลในวงวิชาการทางด้านนาฏศิลป์และหลักสูตร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 แบบวิเคราะห์เอกสาร รูปแบบของแบบวิเคราะห์เอกสารมุ่งเน้นเอกสารที่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน น่าเชื่อถือได้และมีข้อมูลตรงกับเนื้อหาของงานวิจัยหรือมีความเกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

3.1.2 แบบสัมภาษณ์

1) รูปแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถามหลักที่มุ่งเน้นข้อมูลที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และในส่วนของคำถามที่ต้องความคิดเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่างๆ ที่อาจจะมีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะเป็นการสัมภาษณ์เดี่ยวหรือสัมภาษณ์กลุ่มก็ได้)

2) รูปแบบการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Indepth Interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคำถามและลำดับขั้นตอนของการสัมภาษณ์แต่เป็นการพูดคุยในเชิงการสนทนาและสอบถามความคิดเห็นข้อเท็จจริงหรือการเล่าเรื่องราวประสบการณ์ต่างๆที่ได้พบเจอ

3.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การตรวจแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านข้อมูลโดยตรง ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์

3.2.2 การตรวจแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบหา ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าความสอดคล้อง (IOC)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมในงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.3.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 การสัมภาษณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

3.3.3 การสัมภาษณ์บุคคลผู้เป็นกรณีศึกษา ในงานวิจัย

3.4 การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบคุณภาพข้อมูลเรื่องแนวคิดในการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบด้วยวิธีตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า จากนั้น นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ และข้อมูลจากบุคคลผู้เป็นกรณีศึกษามาตรวจสอบหาความเชื่อมั่น และแปรความทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ โดยรูปแบบของแนวทางดังกล่าวประกอบไปด้วย แนวคิดของกรณีศึกษา วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ และเปรียบเทียบกับศิลปินแห่งชาติท่านอื่นๆ เพื่อวิเคราะห์จุดร่วมและจุดต่างของกรณีศึกษา

4.2 นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้างต้น เพื่อจัดทำเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนาฏศิลป์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลเรื่องการพัฒนาตนเองของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับ นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

1. ผลการศึกษาข้อมูลเรื่องการพัฒนาตนเองของศิลปินแห่งชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

เพื่อนำเสนอข้อมูลเรื่องการพัฒนาตนเองของศิลปินแห่งชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัยโดยการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์กรณีศึกษา ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษา และศึกษาจากเอกสารพบว่า การที่ท่านประสบความสำเร็จ นั้น เป็นเพราะท่านเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีผลงานในเชิงประจักษ์ด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ และด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม รวมถึงการมีคุณธรรมจริยธรรมครบถ้วนตามคุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อมูลของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ และทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย โดยวิเคราะห์ตามช่วงเวลา ดังนี้

1.1 คุณสมบัติของรองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ จำแนกตามเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ

1.1.1 เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ

- 1) เป็นผู้มีสัญชาติไทยและยังมีชีวิตในวันตัดสิน นายศุภชัย จันทร์สุวรรณ ปัจจุบันอายุ 50 ปีเกิดวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2498 ที่อำเภอบางซื่อ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2520 ตำแหน่ง ครู 2 ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ทำหน้าที่ครูสอนโขนตัวพระ ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนาฏดุริยางค์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 16 ปี ตั้งแต่มีการก่อตั้ง และได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง สาขาย่อยนาฏศิลป์ไทย ปี พ.ศ. 2548 ช่วงอายุ 50 ปี ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง สาขาย่อยนาฏศิลป์ไทย ที่ได้รับรางวัลตอนอายุน้อยที่สุดตามฐานข้อมูลศิลปินแห่งชาติที่ปรากฏ

2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น เช่น ทางด้านการศึกษา ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทางด้านวิชาชีพ มีผลงานด้านได้รับการคัดเลือกให้ออกแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ ให้ประชาชนชม ได้รับบทพระราม (กุมาร) พระมงกุฎ นารายณ์ธิเบศร์ พลายงาม สิ้นสมุทร สุดสาคร พระสังข์ ลาวแก่นท้าว และได้ออกแสดงในงานสำคัญต่างๆ ระดับประเทศ และได้ดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับสาขานาฏศิลป์คือ ตำแหน่งครูระดับ 2 ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ทำหน้าที่ครูสอนโขนตัวพระ และดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร จำนวน 16 ปี ก่อนจะเกษียณอายุราชการ

ภาพประกอบ 6 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ความสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ที่มา: <https://www.mixmagazine.in.th/00003469>

ภาพประกอบ 7 ภาพการแสดงในงานโขนพระราชทาน

แสดงโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

ที่มา: <https://www.mixmagazine.in.th/00003469>

3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ จากประสบการณ์ของกรณีศึกษาเป็นผู้ที่มีโอกาสได้ศึกษาลีลาท่ารำอันเป็นกลวิธีของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดงหลากหลายรูปแบบ จากการดูศิลปินที่มีชื่อเสียงแสดงโขนละครอยู่เสมอ เช่น ครูศิริวัฒน์ ดิษยนันทน์ ครูทองสุข ทองหลิม และชมการแสดงนาฏศิลป์จากสื่อมวลชนอื่นๆ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ นำมาซึ่งองค์ความรู้ และทักษะที่สามารถจะสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานทางด้านนาฏศิลป์ได้ โดยจำแนกเป็นการสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นสิ่งใหม่ และการพัฒนาผลงานศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ รายละเอียดดังนี้

3.1) การสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นสิ่งใหม่ เช่น การสร้างสรรค์ชุดการแสดงต่างๆ ขึ้นใหม่เพื่อเป็นการสร้างผลงานทางด้านนาฏศิลป์ ทั้งในรูปแบบการแสดงราชสำนักตามขนบธรรมเนียม การแสดงในโอกาสต่างๆ ตลอดจนการแสดงที่ถ่ายทอดถึงลีลาเฉพาะของตนเอง อาทิ กระบวนท่ารบขึ้นลอยของโกมินทร์กับพญานาค ใช้ในการแสดงละครเรื่อง โกมินทร์ บทประพันธ์ใหม่โดย อาจารย์เสรี หวังในธรรม เป็นการสร้างสรรค์ลีลาท่าทางจากการผสมรูปแบบของการแสดงที่หลากหลายรวบรวมเข้าด้วยกัน คือ การดำเนินเรื่องแบบละครนอก

ที่มีความตลกขบขัน การใช้เรื่องของอารมณ์ของนักแสดงถ่ายทอดออกมาเป็นลีลาและการใช้วิธีการยกขึ้นลอยตามรูปแบบการแสดงโขน แต่ยังคงมีการต่อสู้ตามรูปแบบละครนอกที่มีการชกต่อยเหมือนจริง ซึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้ระบุลักษณะออกเป็น 2 ประเด็น คือ การแสดงออกทางสีหน้าและอารมณ์ของผู้แสดงและการผสมผสานรูปแบบการแสดงที่หลากหลาย (ทรัพย์สถิต ทิมสุกใสและคณะ, 2563, น.373-380) และใช้เทคนิคการกำกับการแสดงที่เดิมทีละครมีความ 3 ชั่วโมง ปรับเป็น 1 ชั่วโมง และมีการสอดแทรกลีลาท่ารำที่จะทำให้ผู้ชมรู้สึกตื่นตาตื่นใจมากขึ้น เพราะเป็นการผสมผสานรูปแบบของละครหลายประเภทที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายนำไปสู่การเผยแพร่ในกลุ่มผู้ชมที่หลากหลายขึ้นจากการบอกต่อ

ภาพประกอบ 8 ภาพกระบวนการยกขึ้นลอยของโกลิโกลิกับพญานาคละคร เรื่อง โกลิโกลิ

ออกแบบการแสดงโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ

ที่มา: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/article/view/219109>

และการแสดงชุดชูดชุยฉายมั่งตรา เป็นการสร้างสรรค์ท่ารำ และลีลาในการแสดง เป็นการรำตีบทที่นำรายละเอียดของตัวละครมาเป็นข้อมูลในการออกแบบ คือ ความหมายในบทร้อง อารมณ์ของตัวละคร และบุคลิกของตัวละครนำมาตีความหมายรวมกันออกมาเป็นลีลาการแสดงชุดชูดชุยฉายมั่งตราที่ปัจจุบันเป็นผลงานที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ทั้งในฐานะผู้ออกแบบ ผู้แสดง และผู้ถ่ายทอดท่ารำ (กฤษฏ์เดชินห์ เสกฐานโชติจินดา, 2561, น.361-367)

ภาพประกอบ 9 ภาพประกอบการสร้างสรรค์ด้านการประดิษฐ์ทำรำชุดรำดูยฉายมังตรา

สร้างสรรค์โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=ss1oxd92bPg>

3.2) การพัฒนาผลงานศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ เช่น การยกระดับการแสดงจากรำมาตรฐานจารีต ปรับปรุงและพัฒนาให้มีความร่วมสมัย อาทิ การนำนาฏศิลป์ไทยไปใช้ในโอกาสต่างๆ ด้วยชุดการแสดงที่มีการประยุกต์จากชุดการแสดงดั้งเดิม คือ รำอศิรวาท รัชกาลที่ 6 ประดิษฐ์ทำรำเพื่อใช้ในโอกาสเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ระเบิดฟ้าภาคประยุกต์ และดูยฉายไกรทอง

ภาพประกอบ 10 ชุดการแสดงรำถวายพระพร
ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=fewf6HHLknl>

ภาพประกอบ 11 ภาพการแสดงระบำสี่ภาคประยุกต์
ออกแบบการแสดงโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ
ที่มา: <https://youtu.be/BTFE-enHrLo>

4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า กรณีศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยในหลากหลายด้านที่ส่งเสริมให้เกิดการดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทย โดยจำแนก 3 บทบาท คือ

4.1) การผดุงศิลปะการแสดงนาฏศิลป์โดยใช้ความรู้ความสามารถในการผดุงซึ่งศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยที่เป็นการนำเสนอสู่สาธารณชนโดยใช้สื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารและแสดงจุดยืนด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย ให้คนทั่วไปได้รู้จัก โดยการออกรายการต่างๆ เช่น

- รายการมาลาภิรมย์ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 พ.ศ. 2528
- รายการเสาร์สไมสร ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 พ.ศ. 2529
- รายการกระจกหกด้าน ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 พ.ศ. 2529
- รายการที่นี้กรุงเทพฯ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 พ.ศ. 2535
- รายการจันทร์กระจิบ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 พ.ศ. 2537
- รายการอยู่อย่างไทย ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 พ.ศ. 2544

ภาพประกอบ 12 การออกสื่อพูดคุยเรื่องประเด็นนาฏศิลป์ไทยในสังคม

กรณีที่มีข้อถกเถียงว่า “โขน” เป็นของไทยหรือกัมพูชา

ที่มา: <https://shorturl.asia/hlLoV>

4.2) การถ่ายทอดศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ นั้น จากข้อมูลที่ถูกวิจัยได้ศึกษาพบว่า กรณีศึกษาเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งในด้านทักษะปฏิบัติและทฤษฎีให้แก่ผู้อื่นๆ เช่น การบรรยายให้ความรู้ การถ่ายทอดท่ารำ ตลอดจนการผลิตสื่อการแสดงให้ได้รับชมในรูปแบบวีดีโอ ซึ่งการถ่ายทอดความรู้ความสามารถด้านการแสดง และปฏิบัติกิจกรรมเช่นนี้มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เข้ารับราชการมาเมื่อ พ.ศ. 2519 มีหน้าที่สอนโขน ตัวพระให้กับนักเรียนทุกระดับในวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร และดำรงตำแหน่งคนบตี คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร เปิดสอนถึง ระดับปริญญาตรี มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้กับนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการถ่ายทอด ดังนี้

- ถ่ายทอดวิธีการรำให้กับนักเรียนนักศึกษาสังกัดกรมศิลปากร
ไม่ต่ำกว่า 1,000 คน

- ถ่ายทอดวิธีการรำให้กับนักศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดยได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

- ถ่ายทอดวิธีการรำให้กับสถาบันต่างๆ ที่เชิญมาเป็นครั้งคราว
ได้แก่ อบรมคณะครูของกรุงเทพมหานคร อบรมคณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ อบรมคณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร

- ถ่ายทอดวิธีการรำให้ศิลปินสมัครเล่น ชมรม มูลนิธิต่างๆ และ
ผู้สนใจที่มาขอต่อท่ารำด้วยตนเองเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อย

- ถ่ายทอดวิธีการรำให้กับชาวต่างชาติที่มาขอศึกษานาฏศิลป์
ไทย ได้แก่ นักศึกษาจากประเทศญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

At present, although Master Supachai

ภาพประกอบ 13 ภาพการถ่ายทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

ที่มา: https://youtu.be/OD4qvU_Iff0

ภาพประกอบ 14 ภาพการถ่ายทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรจนาเสียงพวงมาลัย

ที่มา: <https://youtu.be/L6IA-1zWUmw>

4.3) การเป็นต้นแบบทางด้านนาฏศิลป์ จากการเรียนรู้ ฝึกฝนพัฒนาตนเองอย่างเชี่ยวชาญแล้วท่านมีการนำความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ต่างๆ มาเป็นแนวทางในการฝึกซ้อมและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง ทำให้สามารถสร้างเอกลักษณ์การฟ้อนรำและสร้างความโดดเด่นที่เป็นแบบฉบับของตนเอง ซึ่งเมื่อผู้ที่รับชมหรือผู้เรียนเห็นถ่วงท่าลีลาที่งดงามนั้น จึงมีการนำท่านไปเป็นต้นแบบในการแสดง ซึ่งลักษณะการแสดงที่สมบูรณ์ของท่านมีดังนี้

- การรำไขนตัวพระ รำด้วยท่วงท่างามสง่า สงบ นิ่ง สุภาพ

ภาพประกอบ 15 โขน พระรามยกทัพ โดยดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

ที่มา: <https://youtu.be/Z8hHLTsCcOk>

- การรำละครนอก รำไปพร้อมกับใช้อารมณ์ตามท้องเรื่อง

ภาพประกอบ 16 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ รับบทเป็นนางจนา
ที่มา: อัมไพวรรณ เดชะชาติ, (2554)

- การรำละครใน รำด้วยความนิ่มนวล แสดงอารมณ์เพียงเล็กน้อย

ภาพประกอบ 17 อิเหนา ตอน สั้งถ้ำ (แต่งกายแบบชวา)

ที่มา: <https://youtu.be/Xg5TIPEWvag>

- การรำละครพื้นทาง รำด้วยมาดเทโก้

ภาพประกอบ 18 รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ รัชบทเป็นมังตรา

ที่มา: <https://youtu.be/ss1oxd92bPg>

5) เป็นผู้มีความรู้ และมีความรักในงานศิลปะของตน เมื่อจำแนกจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์ พบว่า คุณธรรมที่สำคัญ จำแนกตามลำดับ ดังนี้

5.1) ความรับผิดชอบ คือ เมื่อครั้งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรณีศึกษาปฏิบัติหน้าที่ทางด้านบริหารตามกรอบภาระงานโดยสมบูรณ์และปฏิบัติการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ

...“ระยะเวลากว่า 14 ปีที่ผมเป็นคณบดี ผมสวมบทบาทการเป็นคณบดีอย่างเต็มร้อย แต่ในขณะเดียวกันก็มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการสอนอย่างเต็มที่ เพราะในอีกด้านหนึ่งผมก็ยังเป็นครูเพราะมีวิชาสอนนักเรียนด้วย”...
(ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

5.2) ความซื่อสัตย์ คือ การเป็นผู้ที่มีความซื่อตรง จริงใจ กับทุกๆ คน ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และให้ความช่วยเหลือทุกคน

5.3) การตรงต่อเวลา คือ การเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลาเสมอ เช่น การตรงต่อเวลาในการฝึกซ้อมและการแสดง ตลอดจนการรักษาเวลาให้เป็นไปตามกำหนดการที่ตั้งไว้

5.4) ความสามัคคี คือ การเป็นผู้ที่รักพวกพ้อง สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างดี รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น อ่อนน้อมถ่อมตนต่อเพื่อร่วมงาน ครู อาจารย์ และผู้บังคับบัญชา ตลอดจนลูกศิษย์ท่านก็จะให้เกียรติรับฟังความคิดเห็นอยู่เสมอ

5.5) ความขยันหมั่นเพียร คือ การเป็นผู้ที่ใส่ใจในรายละเอียดทุกด้านอย่างรอบคอบ ในการฝึกซ้อมด้วยเวลาที่เท่ากับผู้อื่น แต่จะมีความเพียรพยายามใส่ใจรายละเอียด เช่น การฟังจังหวะเพลงอย่างละเอียดหาข้อแตกต่างของการแสดง การเกร็งร่างกายให้เกิดความสง่างามภายใต้ข้อจำกัดของการเป็นตัวละครพระที่รูปร่างเล็ก ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

...“จากมุมมองนาฏศิลป์ความหมายของคนทั่วไปที่จะนึกถึงคือเรื่องของการรำ แต่ความจริงมันมีสิ่งที่ลึกซึ้งกว่าไม่ใช่แค่การรำอย่างเดียว เพราะต้องประกอบไปด้วยศาสตร์และศิลป์ของการแสดงอย่างเราชมโขนหรือละครมันจะประกอบไปด้วยวรรณกรรม วรรณศิลป์ บทประพันธ์ คำร้อง ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ทัศนศิลป์ ฉาก เครื่องแต่งกาย แต่ถ้าพูดถึงนาฏศิลป์แก่นหลักของมันจริงๆ ก็คือศิลปะแห่งการพ้อนั่นเอง”... (ศุภชัย จันทร์สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

5.6) ความเสียสละ ความมีน้ำใจ คือ การเสียสละเวลาในการถ่ายทอดท่ารำให้กับลูกศิษย์ และให้ความรู้แก่บุคคลอื่นๆ เช่น การให้ข้อมูล สัมภาษณ์กับนักวิชาการที่ต้องการรวบรวมข้อมูล และการสละเวลาส่วนตัวในการถ่ายทอดและให้ข้อมูล

รวมถึงในการด้านการมีน้ำใจ นั้น ท่านมีผลงานสำคัญที่ถูกกล่าวถึง คือ การเปิดหลักสูตรภาค สมทบระดับปริญญาตรี เพื่อให้บัณฑิตจบมาได้มาศึกษาต่อและได้วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

5.7) ตั้งใจถ่ายทอด คือ ในการถ่ายทอดทำทำให้ลูกศิษย์ จะมีความละเอียดในการถ่ายทอดให้ลูกศิษย์ เป็นการสอนการใช้ร่างกาย ลีลา และการฟังจังหวะ และการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของลูกศิษย์ทีละคนเพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคน

5.8) ความมีวินัย ความอดทน และการควบคุมอารมณ์ การปฏิบัติตน การเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยในการทำสิ่งต่างๆ เช่น เมื่อถึงช่วงเวลาเรียน การฝึกซ้อมก็จะมุ่งมั่นทำอย่างตั้งใจ และมีความอดทน และพยายาม แม้จะฝึกซ้อมในระยะเวลาที่นานก็ยังคงมาตรฐานการทำให้สมบูรณ์ ในด้านของการควบคุมอารมณ์คือการเป็นผู้ที่ถ่ายทอด หรือสอนลูกศิษย์อย่างใจเย็น มีเมตตาต่อศิษย์ สอนซ้ำๆ จนกระทั่งลูกศิษย์สามารถทำได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการพูดให้ลูกศิษย์เกิดความกดดันหรือตึงเครียด

6) เป็นผู้ที่มีผลงานที่ยังประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีการทำคุณประโยชน์เพื่อสังคมโดยใช้การแสดง นาฏศิลป์และร้องเพลงบนเวทีหารายได้เข้าการกุศลตามที่มีผู้เชิญมาเป็นเวลาติดต่อกันหลายสิบปี และได้รับเชิญเป็นวิทยากรให้กับหน่วยงานต่างๆ เมื่อจำแนกออกตามบทบาทของท่านปรากฏดังนี้

6.1) บทบาทในพิธีกรรม รัฐพิธีและราชพิธี คือ การเป็นผู้แสดงในพิธี ในโอกาสต่างๆ เช่น ร่วมแสดงในพระราชทานในโอกาสต่างๆ, ร่วมคณะสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี งานเฉลิมพระเกียรติ 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี 3 ประเทศ คือ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส กรุงมอสโก ประเทศสหพันธรัฐเยออร์มัน นครบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา, ร่วมคณะสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี นครเซี่ยงไฮ้ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

6.2) บทบาทของการช่วยเหลือ คือ การเป็นผู้ที่นำความสามารถไปใช้ในการหาประโยชน์ให้แก่กลุ่มคนที่มีความต้องการ เช่น การหารายได้ในหน่วยงานต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์ต่อมนุษยชาติ เช่น แสดงละครเรื่องผู้ชนะสิบทิศ หารายได้ให้กับวัดชลประทานรังสฤษฎ์, ร้องเพลงงาน "40 ปี เพลงดีเพื่อบ้านศรีนครินทร์" หารายได้ให้บ้านพักผู้สูงอายุ, ร้องเพลงงาน "ต.ม.ธ.ก.สัมพันธ์" หารายได้ให้เป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ร้องเพลงงาน "มหกรรมดนตรีเฉลิมพระเกียรติ" หารายได้เข้ากองทุนหอสมุด
 ดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9, ร้องเพลงเพื่อเผยแพร่เพลงของพลตรีหลวงวิจิตร
 วาทการในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์, ร้องเพลงงาน "ครูปู่ชัย
 100 ปี ครูมนตรี ตราโมท" หารายได้เข้ามูลนิธิมนตรี ตราโมท, ร้องเพลงในงาน "พรรณไม้ใน
 วรณคดี" หารายได้ให้กับสมาคมนักเรียนทุนบริติชเคาซิล

ภาพประกอบ 19 ภาพการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

ที่มา: https://www.youtube.com/watch?v=6BV7pNs_Lv0

1.1.2 เกณฑ์ที่ 2 คุณค่ามาตรฐานผลงานศิลปะของศิลปินแห่งชาติ

1) ผลงานสื่อให้เห็นถึงคุณค่าในความคิด ความงาม คุณค่าทางอารมณ์ สะท้อนความเป็นธรรมชาติ หรือสถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรมแห่งยุคสมัย ค่านิยม จริยธรรม เอกลักษณ์ของท้องถิ่น และเอกลักษณ์ของชาติ ผลงานศิลปะของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีการสร้างสรรค์และถูกนำไปใช้ประโยชน์สะท้อนแนวคิด วิธีการหรือ นำเสนอความเป็นนาฏศิลป์ไทยสำหรับสังคมดังนี้

- รำศิริวาท รัชกาลที่ 6 เป็นผลงานที่สื่อให้เห็นถึงความดีที่เกิดจากความจงรักภักดี ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อใช้ในโอกาสเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

- ราชูชยายมंत्रา เป็นผลงานที่สื่อให้เห็นความงาม ในการ ออกแบบการแสดงในส่วนของท่าน่า ที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติผสมผสานกับการใช้อารมณ์ สายตา ถ่ายทอดความรู้สึกถือเป็นการประยุกต์การแสดงให้เข้ากับยุคสมัยของผู้ชมงานศิลปะ

- ราชูปภาคประยุกต์ เป็นผลงานที่สื่อให้เห็นถึงความเป็น ธรรมชาติค่านิยม จริยธรรม เอกลักษณ์ของท้องถิ่น นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของวิถีชีวิต คน 4 ภาค โดยร้อยเรื่องราวจากค่านิยม และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถ่ายทอดร่วมกันเป็นชุดการแสดง

2) ผลงานสร้างสรรค์แสดงออกถึงแนวคิด กระตุ้น และพัฒนาทาง สติปัญญาแก่นุชยชาติด้านศิลปะสาขา นั้น รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้ สร้างสรรค์กระบวนการบ่งชี้ในล้อยของโกมินทร์กับพญานาค ใช้ในการแสดงละคร เรื่อง โกมินทร์ โดยการแสดงชุดนี้ส่งเสริมให้แสดงออกถึงแนวคิด กระตุ้น และพัฒนาทางสติปัญญาแก่นุชยชาติ ด้านศิลปะสาขา คือ การพัฒนาผลงานโดยการประยุกต์ใช้ผสมผสานรูปแบบที่หลากหลายเข้า ด้วยกันจนเกิดเป็นชุดการแสดงสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของงานนาฏศิลป์ไทย

3) ผลงานสร้างสรรค์ให้ความรู้สึกสะท้อนใจ ให้พลังความรู้และส่งเสริม จินตนาการผลงานสร้างสรรค์มีเอกลักษณ์เฉพาะตน ไม่ลอกเลียนแบบจากผู้อื่นหรือมีกลวิธีเชิง สร้างสรรค์ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้มีการพัฒนาผลงาน และสร้างสรรค์ ผลงานที่หลากหลายสามารถใช้ได้ในหลายโอกาส และการแสดงที่เป็นที่รู้จักของผู้ชมและยัง เป็น การแสดงที่สะท้อนตัวผู้สร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจน คือ การแสดงชุดชุยฉายมंत्रา เป็นการ สร้างสรรค์ท่าน่า และลีลาในการแสดง เป็นการรำตีบทที่นำรายละเอียดของตัวละครมาเป็นข้อมูล ในการออกแบบ คือ ความหมายในบทร้อง อารมณ์ของตัวละคร และบุคลิกของตัวละครนำมา ตีความหมายรวมกันออกมาเป็นลีลาการแสดงชุดชุยฉายมंत्रา (กฤษณ์เตชินทร์ เสกฐานโชติจินดา, 2561, น.361-367)

1.1.3 เกณฑ์ที่ 3 การเผยแพร่และยอมรับคุณค่าผลงานของศิลปินแห่งชาติ

1) ผลงานได้รับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการ การจัดแสดงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานอ้างอิง โดยเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดพัฒนาการทางงานศิลปะอย่างเด่นชัด ผลงานการแสดงในต่างประเทศการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศในฐานะหัวหน้าคณะ ผู้กำกับการแสดง และผู้แสดง ด้วยการนำศิลปะการแสดงในชุดต่าง ๆ ไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ อาทิ

- กรุงปักกิ่ง กวางเจา เชียงไฮ้ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย
- กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น นครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา
- นครเชียงใหม่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- กรุงโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น
- เมืองนารา เกียวโต โอกินาวาประเทศญี่ปุ่น
- กรุงแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา
- กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์
- เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- กรุงโรม ประเทศอิตาลี
- กรุงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ร่วมคณะสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี งานเฉลิมพระเกียรติ 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี 3 ประเทศ คือ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส กรุงมิวนิค ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน นครบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ร่วมคณะสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี นครเชียงใหม่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- เมืองฮุสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา
- เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ประเทศรัสเซีย

- กรุงเทลอาวีฟ ประเทศอิสราเอล
- กรุงเบอร์ลิน ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน
- นครชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ประเทศภูฏาน ประเทศเนปาล
- กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม
- ประเทศสหภาพเมียนมาร์
- ประเทศฝรั่งเศส
- เมืองบิลซาร์ ประเทศตุรกี

และนอกจากนี้ยังมีผลงานทางด้านวิชาการที่เป็นงานเขียนเพื่อให้คนได้ศึกษาค้นคว้าในมุมมองของวิชาการในประเด็นต่างๆ อาทิ

- โรงเรียนพรานหลวงสถาบันสอนนาฏศิลป์ดนตรีตามพระราชบัญญัติแห่งแรกในประเทศไทยลงในวารสารศิลปากร 2539
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ลงในหนังสือครบรอบ 70 ปีการก่อตั้งสถาบันสอนนาฏศิลป์สังกัดกรมศิลปากร 2545
- เจ้าพระยาวรวงศาพิพัฒน์ ผู้ถูกล้มลงในเอกสารแจกผู้เข้าร่วมสัมมนา ณ โรงละครแห่งชาติ 2546
- การรำตามแบบแผนixonตัวพระลงในเอกสารแจกผู้เข้าร่วมสัมมนา ณรงค์แห่งชาติ 2548
- บทความภาษาอังกฤษเรื่อง "The Differences Between the Traditional Dancing of the Khon Male Character and that of the lakhon Male Character"
- วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เรื่องการวิเคราะห์แนวพระราชดำริและบทบาทของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการส่งเสริมการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรีการศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนพรานหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ค้นพบในนามของโรงเรียนและข้อมูลที่ไม่ได้รับการเผยแพร่จนคนปัจจุบันไม่รู้จักว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงก่อตั้งโรงเรียนพรานหลวงเพื่อสอนนาฏศิลป์ดนตรีไปพร้อมกับการเรียนหนังสือตามแบบอย่างสถาบันของชาติตะวันตกโดยศิลปินจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีเกียรติไม่ใช่ผู้เดินกินรำ

กินอย่างที่เขาใจกันแต่เดิมแต่โรงเรียนนี้ได้ถูกยกเลิกไปเมื่อสิ้นรัชกาลชื่อเสียงของโรงเรียนจึงถูกลืมเลือนไปวิทยาลัยนิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของจุฬาฯ

- วิทยาลัยนิพนธ์ระดับปริญญาเอก เรื่องวิเคราะห์วิธีการรำตามแบบโขนตัวพระกรณีศึกษาพระรามวิทยาลัยนิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาองค์ความรู้ที่ถูกลืมเลือนไปจนถึงคนปัจจุบันแทบไม่รู้จักตั้งเห็นได้จากศิลปินยุคปัจจุบันเมื่อออกแสดงโขนหรือละครในบทตัวพระศิลปินจะออกลีลาท่ารำเหมือนกันหมดไม่ว่าจะในบทพระรามหรือบทของอิเหนา ไชยเชษฐ พระลอซึ่งในสมัยโบราณลีลาท่ารำของโขนตัวพระจะแตกต่างจากละครตัวพระวิทยาลัยนิพนธ์ฉบับนี้เสนอให้เห็นถึงวิธีการถ่ายทอดท่ารำแบบโขนตัวพระที่ถูกต้องเพื่อมิให้องค์ความรู้ส่วนนี้สูญหายไปลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์เปิดโอกาสให้นักศึกษาและผู้สนใจศึกษาและผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา

2) ผลงานได้รับรางวัลหรือเกียรติคุณในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติซึ่งมีกระบวนการพิจารณาเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ

- รางวัลประกายเพชรจากมูลนิธิเพชรภาษาในฐานะการใช้ภาษาได้ถูกต้องในการร้องเพลงและการแสดง พ.ศ. 2544

- รางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่นจากสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2546

- รางวัลเพชรสยามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมในฐานะแสดงนาฏศิลป์ไทยจนเป็นที่ยอมรับของประชาชน พ.ศ. 2548

- ได้รับคัดเลือกให้เป็นบุคคลที่ครูศาสตร์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ขอปรบมือให้ พ.ศ. 2540

- ได้รับรางวัลและเกียรติบัตรจากสถาบันต่างๆ ที่เชิญให้แสดงนาฏศิลป์และร้องเพลงหารายได้เพื่อการกุศลให้แก่เกียรติบัตรจากศิริราชพยาบาลจากมูลนิธิปัญญา นันทภิกขุจากกรมประชาสัมพันธ์

- ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง สาขาย่อยนาฏศิลป์ไทย ปี พ.ศ. 2548

ภาพประกอบ 20 ภาพรับพระราชทานรางวัล

ที่มา: https://www.finearts.go.th/uploads/tiny_mce/source/1/km/005/artist-finearts54-5.pdf

1.2 หลักการแนวคิด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

หลักการและแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ในการศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น ประกอบไปด้วย 3 หลักการ คือ

1.2.1 ความเชื่อมั่นในความรักด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ท่านเริ่มต้นการดำเนินชีวิตในฐานะของศิลปินด้วยความรัก ความชอบในงานศิลปะการแสดง จึงมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งเหล่านั้นให้ดีที่สุด และเชื่อว่าความสำเร็จของการเป็นศิลปินคือการทำในสิ่งที่รักที่ชอบ โดยไม่ได้นิยามว่าความสำเร็จในฐานะศิลปินจะต้องได้รับรางวัลยกย่อง

การได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ เปรียบเสมือนรางวัลของการตั้งใจ ทุ่มเทพพัฒนาตนเองของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแต่สม่ำเสมอโดยไม่ได้มีการคาดหวังหรือวางแผนที่จะต้องได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติจึงนำมาสู่วิธีคิดและแนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

"...คุณน้อยไม่เคยคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ เพียงแต่มีความรักความชอบในการแสดงนาฏศิลป์มาตั้งแต่เด็ก ชื่นชอบจากการได้ชม และได้ฝึกปฏิบัติรวมถึงได้คัดเลือกให้แสดง และได้รับการชมเชย ทำให้เกิดความพยายามการพัฒนาตนเอง ให้มากขึ้นเพื่อจะได้รับโอกาสในการแสดงต่อไป..." (ศุภชัย จันทร์ สุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

1.2.2 การมีกัลยาณมิตรที่ดีคนรอบข้างที่ดีส่งเสริมบริบททางวิชาชีพด้าน ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย

นอกจากความเชื่อมั่นในความรักศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยแล้วนั้น การมีกัลยาณมิตรที่ดีคนรอบข้างที่ดี เป็นหลักสำคัญที่ส่งเสริมให้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ เช่น การมีครูผู้สอนที่ดี การมีผู้บังคับบัญชาที่ส่งเสริมและให้โอกาส การมีเพื่อนพ้องที่ส่งเสริมในทุกๆ บริบทของชีวิต ซึ่งบทบาทของกัลยาณมิตร เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย อาทิ การเป็นต้นแบบ การเป็นผู้ให้คำแนะนำ

1.2.3 ความมีระเบียบวินัยในอาชีพของตนเอง

หลักการสำคัญที่สุดในการเป็นศิลปินที่เป็นนักแสดง คือ มีระเบียบวินัย ของตนเองที่จะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความเชี่ยวชาญ และการพัฒนา เช่น การฝึกซ้อม ความสม่ำเสมอ และจัดการระบบความคิดในการพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดง โดยแนวทาง ที่ถือปฏิบัติสำหรับการพัฒนาทักษะการแสดงของตนเองที่ใช้คือ การศึกษาจากครูและเลียนแบบ ให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดง บทละคร นำมา วิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง จากนั้นจึงจะ ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาผนวกกัน จนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลัง ของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย

"...เมื่อเราได้รับบทบาทอะไรเราต้องเอาอัตลักษณ์ของตนเองไปผนวกรวมกับภูมิหลังของตัวละคร บุคลิก แต่ต้องไม่แสดงออกมาไม่ได้เป็นตัวเราเองทั้งหมด เช่น 'ไม่ว่าจะรำอันไหนก็คือศุภชัย แต่ควรเป็นรำอุยฉายพราหมณ์แบบศุภชัย...' (ศุภชัย จันทรสุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

และเมื่อถึงวัยที่สามารถศึกษาค้นคว้าได้อย่างอิสระ จึงมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยที่เกี่ยวกับความแตกต่างท่าทางการถ่ายทอดการแสดงของโขนและละคร ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่นำมาต่อยอดสร้างอัตลักษณ์และพัฒนาตนเอง

1.3 แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ

แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณตามช่วงวัย จำแนกโดยทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ และทฤษฎีการฝึกปฏิบัติของแฮร์โรว์ 5 ชั้น

1.3.1 ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ

1) **ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment)** เมื่อได้รับความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้วจึงทำให้เกิดความอยากที่จะพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายในระดับต่อไป สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ข้อที่ 1 คือ ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากการกระทำเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ว่าในบางครั้งจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้มีผลมากนักเพราะบุคคลจะมองว่าความล้มเหลวที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งความสำเร็จนั้นหมายถึงการบรรลุถึงเป้าหมายที่คนๆ นั้น ต้องการ อาจไม่ใช่การได้รับรางวัลยกย่องแต่เป็นอื่นๆ เช่น การได้รับคัดเลือกให้เป็นนักแสดง การได้รับคัดเลือกให้ศึกษา

ต่อ การได้รับการชมเชย หรือการที่สามารถแสดงในชุดการแสดงที่ต้องการได้ แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ สามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

ช่วงที่ 1 เมื่อวัยเด็ก รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ผู้ที่มีความรัก ความชอบด้านศิลปะการแสดง ได้รับการคัดเลือกจากครูผู้สอนให้แสดงละครรำ บทบาทหลัก ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และอยากที่จะพัฒนาตนเองเพื่อที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นนักแสดงต่อไป

ช่วงที่ 2 เมื่อวัยเข้าเรียนนาฏศิลป์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้รับการคัดเลือกให้แสดงในบทบาทตัวหลักของเรื่อง ซึ่งเป็นผลจากการที่เคยประสบความสำเร็จจึงทำให้พัฒนาตนเองจนประสบความสำเร็จในขั้นที่ 2

ช่วงที่ 3 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เลือกว่าจะเป็นครูเพื่อที่จะพัฒนาตนเองในด้านความเป็นครูให้มากยิ่งขึ้น และมีการเข้าเรียนในภาคสมทบเพื่อที่จะได้วุฒิจำลองระดับปริญญาตรี และศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอกตามลำดับ จากนั้นจึงมีการพัฒนางานตนเองอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ

2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience)

ปัจจัยด้านที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเอง คือ การมีบุคคลต้นแบบที่ประทับใจ ทำให้อยากเป็นนักแสดง เป็นครู เป็นผู้ที่มีความสามารถเช่นเดียวกับผู้เป็นต้นแบบ สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ข้อที่ 2 คือ การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่ง ได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลรู้ความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นถ้า และมีความพยายามก็จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน ซึ่งการได้เห็นความสำเร็จของต้นแบบที่กล่าวขึ้นนั้นหมายถึง การได้รับรู้ถึงการบรรลุเป้าหมายของบุคคลต้นแบบที่คนๆ นั้น ต้องการ หรืออาจจะเป็นการตีความโดยกรณีศึกษา ที่คาดว่า การมีคุณสมบัติเช่นนี้คือ ความสำเร็จของต้นแบบ อาจไม่ใช่การได้รับรางวัลยกย่องแต่เป็นอื่นๆ เช่น การที่มีลูกศิษย์ที่ได้รับการถ่ายทอดท่ารำ ในจำนวนที่มาก การถูกกล่าวถึงในวงวิชาชีพอย่างแพร่หลาย แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ สามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

ช่วงที่ 1 เมื่อวัยเด็ก รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีคุณครูผู้สอนด้านการแสดงที่มีความสามารถ โดยเป็นผู้ที่สอนได้ในทุกบทบาทตัวละคร จึงทำให้ชื่นชมและยึดถือเป็นแบบอย่างที่มีสามารถที่หลากหลาย

ช่วงที่ 2 เมื่อเข้าเรียนนาฏศิลป์ จนถึงปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้รับการฝึกสอนจากครูหลายท่าน เช่น ครูลมุล ยมะคุปต์ ครูเฉลย ศุขะวณิช ครูอุดม อังสุธร ฯลฯ ซึ่งครูทุกท่านมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์การแสดงเฉพาะตัวที่แตกออกต่างกันไป ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีการนำเอาความโดดเด่นของแต่ละท่านมาเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างในการพัฒนาตนเอง แต่สำหรับบุคคลที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ยึดถือเป็นต้นแบบหลักในการดำเนินชีวิตคือ ครูลมุล ยมะคุปต์ ผู้เป็นปรมาจารย์ด้านนาฏศิลป์ที่มีได้รับการยอมรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ และเป็นครูนาฏศิลป์คนแรกในการวางหลักสูตรการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย โดยร่างหลักสูตรให้แก่วิทยาลัยนาฏศิลป์

"...ในแต่ละช่วงชีวิตก็จะมีบุคคลต้นแบบในแต่ละด้านแต่ละช่วงที่ต่างกันไปคนแรกคือครูนาฏศิลป์คนแรกเป็นผู้หญิงคนเดียวที่สอนได้ทุกอย่าง ต่อมาเมื่อเข้าเรียนอาชีวะ ก็มี แม่ลมุล แม่เฉลย อ.อุดม เป็นต้นแบบในแต่ละด้านที่ต่างกันไป โดยเฉพาะครูลมุล ยมะคุปต์ นั้นถือเป็นต้นแบบในทุกเรื่อง มีความเมตตาทำให้ประทับใจ และจะตามรอยแม่ลมุล และเลือกที่จะเป็นครูตามแม่ลมุล..." (ศุภชัย จันทรสุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

ภาพประกอบ 21 ภาพการฝึกซ้อมรวมเกียรติ คุนน้อยได้รับการจับทำโดยครูลมูล ยมะคุปต์

ที่มา: <https://youtu.be/1KC0JtfQZUo>

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และคนรอบข้างที่มีส่วนในการส่งเสริม เช่น การชักนำจากครูผู้สอนที่นำไปสู่การศึกษาต่อทางด้านนาฏศิลป์ การได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านกำลังใจและทุนทรัพย์สำหรับการศึกษาต่อ ต้นแบบ สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ข้อที่ 3 คือ การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจมีความเชื่อมั่นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ใจกว้างใจและมีความสำคัญต่อตัวเขา เช่น พ่อแม่ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น ซึ่งการพูดชักจูงหมายถึง การแนะนำแนวทาง การชมเชย และการชี้แนะแนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ สามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

ช่วงที่ 1 เมื่อวัยเด็ก รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้รับการชักจูง การให้โอกาสสำหรับการแสดงจากครูผู้สอนสมัยเด็กจากโรงเรียนดุริยางค์ และได้รับการชักนำไปสมัครเรียนต่อด้านนาฏศิลป์ จึงทำให้ได้ฝึกฝนนาฏศิลป์จนเกิดเป็นความถนัด

ช่วงที่ 2 เมื่อเข้าเรียนนาฏศิลป์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ จึงได้รับโอกาสจาก ครูครูลมูล ยมะคุปต์ ครูเฉลย ศุขะวณิช ครูอุดม อังศุธร ฯลฯ เช่น ทั้งโอกาสในการรับทำรำในชุดการแสดงต่างๆ บทบาทตัวละครที่สำคัญของชุดนั้นๆ ตลอดจนคำแนะนำเรื่องการฝึกทักษะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาจึงได้รับชักจูงให้ปฏิบัติงานเป็นครูผู้สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และต่อเนื่องจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะเวลา 16 ปี

"...ครูที่สอนท่านแรกพาไปหาผู้ใหญ่พาไปสมัคร ชักจูง และมีครอบครัวสนับสนุนเวลาไปแสดงก็จะไปเฝ้า..." (ศุภชัย จันทรสุวรรณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

4) สภาวะทางกาย (Physiological State) รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เป็นผู้ที่มีความจำละมีความพยายามแต่ตั้งใจเป็นอย่างมาก การที่ครูผู้สอนสมัยเด็กพาไปสอบเข้าเรียนที่โรงเรียนด้านการแสดง และการได้รับคัดเลือกให้แสดงให้บทบาทที่สำคัญในชุดการแสดงนั้นๆ อยู่เสมอ ทำให้เกิดความชำนาญในการแสดงและเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง จึงทำให้เป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงงานต่อไป สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ข้อที่ 4 คือ สภาวะทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจความสามารถในแต่ละคนจะสูงหรือต่ำส่วนหนึ่งมาจากสภาวะทางกายของตนเองแบ่งออกเป็นสภาวะภายนอก และสภาวะภายใน

- สภาวะภายนอก ได้แก่ รูปร่าง สรีระ สัดส่วน พบในกรณีศึกษา คือ รูปร่าง สรีระ ที่งดงาม มีช่วงแขน ปลายมือ และปลายเท้าที่เรียวยาวอ่อนช้อย

- สภาวะภายใน ได้แก่ การตื่นตัว กังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลีย เมื่อยล้า พบในกรณีศึกษา คือ ความรัก ความชอบในการแสดง มีพรสวรรค์ เรียนรู้ได้ไว ประกอบกับการมีระเบียบวินัย และจัดลำดับระบบความคิดของตนเองได้ดี

"...การฝึกซ้อม แม่จะให้บทแล้วไปต่อท่า จากนั้นให้ผู้ช่วยสอน มาทบทวนให้ และต้องกลับมาทบทวนเอง ต้องท่องบทได้ จำท่า ได้ แต่ครูน้อยความจำไว ทำการบ้านฝึกซ้อมเท่าเพื่อน ๆ แต่ว่า ทุกครั้งที่ซ้อมหรือเรียนจะทุ่มเทและตั้งใจมาก ไม่เคยอู้ ไม่เคย ท้อ อยากทำให้ครูเห็นถึงความตั้งใจศักยภาพความพร้อมให้ 'ไว้วางใจในการคัดเลือกไปแสดง...' (ศุภชัย จันทรสุวรรณ, การ สื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

1.3.2 ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์

ในการต่อท่ารำชุดการแสดงหรือบทบาทที่ไม่เคยแสดงจะใช้วิธีการจดจำ จากการดูและจดจำรายละเอียดให้ได้มากที่สุด และฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำ เพราะเชื่อว่าการ สังเกตการละเอียดจะทำให้เก็บข้อมูลได้ครบถ้วนมากกว่าการจดท่ารำ เพราะสำหรับครูการจดท่ารำจะ ทำการจดจ่อจากการสังเกตลดน้อยลงทำให้พลาดรายละเอียดบางอย่างในระหว่างการจดใ้สมบูรณ์

"...การต่อท่าครั้งแรก ครูน้อยจำอย่างเดียว ไม่เคยจด และ จากนั้นทำซ้ำๆ เพราะถ้าจดมันจะทำให้เราจดจ่อกับน้อยลง และเก็บรายละเอียด ณ ขณะนั้นไม่ทัน และอาจจะส่งผลให้เห็น ความสำคัญของการฝึกซ้อมและการจำน้อยลง เพราะคิดว่าไม่ เป็นไรไว้ค่อยดูที่จดไว้ 'รุ่นพี่จดทุกอย่าง และสุดท้ายหาย' ครูจึง ยืนยันใจว่าการจำเป็นสิ่งที่ดี..." (ศุภชัย จันทรสุวรรณ, การ สื่อสารส่วนบุคคล, 4 กุมภาพันธ์ 2566)

ส่วนรูปแบบหรือความถี่ของการฝึกซ้อมนั้น จะเริ่มจากการรับการ ถ่ายทอดท่ารำจากครูผู้สอนจากนั้นจึงออกมาทบทวนท่ารำเอง ก่อนที่จะมีครูมาช่วยทบทวนให้ ซึ่ง มีการฝึกซ้อมทุกวัน ทำซ้ำๆ เหมือนกับคนอื่น ๆ และเทคนิคที่ใช้ในการแสดงคือ การฝึกซ้อมให้ มากๆ ทบทวนอยู่เสมอ ทำความเข้าใจกับบทละคร ประเภทการแสดง และดนตรีประกอบการ แสดง สำหรับการรำนั้นจะยึดการฟังจังหวะเป็นหลัก และรู้จักการไต่ทำนองเพลงประกอบการ

แสดงจะทำให้การแสดงมีความสมบูรณ์ โดยการลำดับขั้นในการฝึกซ้อมนั้น มีความสอดคล้องกับ ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรวที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้น

1) ขั้นการเลียนแบบ

เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่ง ผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถ บอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง โดยในขั้นตอนนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ใช้วิธีการเลียนแบบเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำแทนการจดในสมุดบันทึก และจึง นำไปฝึกซ้อมเองก่อนที่จะฝึกซ้อมด้วยตนเองโดยใช้รายละเอียดที่ได้จดจำมาจากครูผู้สอน จากการ รำตามเรื่องเลียนแบบ นำมาฝึกซ้อมปรับปรุงด้วยตนเองก่อนที่จะฝึกในขั้นตอนต่อไป เช่น ในการต่อ ท่ารำครั้งแรก กรณีศึกษาจะมีสมาธิจดจ่อต่อท่ารำของครูผู้สอนเป็นอย่างมาก และรำตามครูผู้สอน อย่างเต็มตัว รำตามทุกรายละเอียด และกรณีศึกษาจะใช้วิธีนี้กับการต่อท่ารำทุกชุดการแสดง

2) ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง

เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการ เรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำ ตามคำสั่งของผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้ อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น ในส่วนของขั้นนี้มีความต่อเนื่องจากขั้นที่ 1 คือ หลังจากได้มีการฝึกซ้อมด้วยตนเองแล้ว ลำดับต่อมา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ การ แสดงหรือฝึกซ้อมต่อหน้าครู โดยเริ่มจากการได้รับการจับท่า หรือให้คำแนะนำจากผู้ถ่ายทอดท่ารำ เพื่อให้เกิดความถูกต้องสมบูรณ์สำหรับนำไปฝึกปฏิบัติต่อไป เช่น เวลาที่ฝึกซ้อมหากกรณีศึกษาได้รับ คำแนะนำจากผู้สอนจะนำคำแนะนำนั้นมาปรับปรุงทันที เพื่อให้แสดงได้อย่างถูกต้อง และเมื่อเป็นศิลปิน ก็จะมีข้อเสนอแนะจากผู้กำกับและปรับปรุงการแสดงอยู่เสมอ นอกจากจะปรับปรุงการแสดงของตนเอง แล้วจะมีการแนะนำให้ผู้ร่วมแสดงปรับปรุงเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วย

3) ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision)

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้ อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่

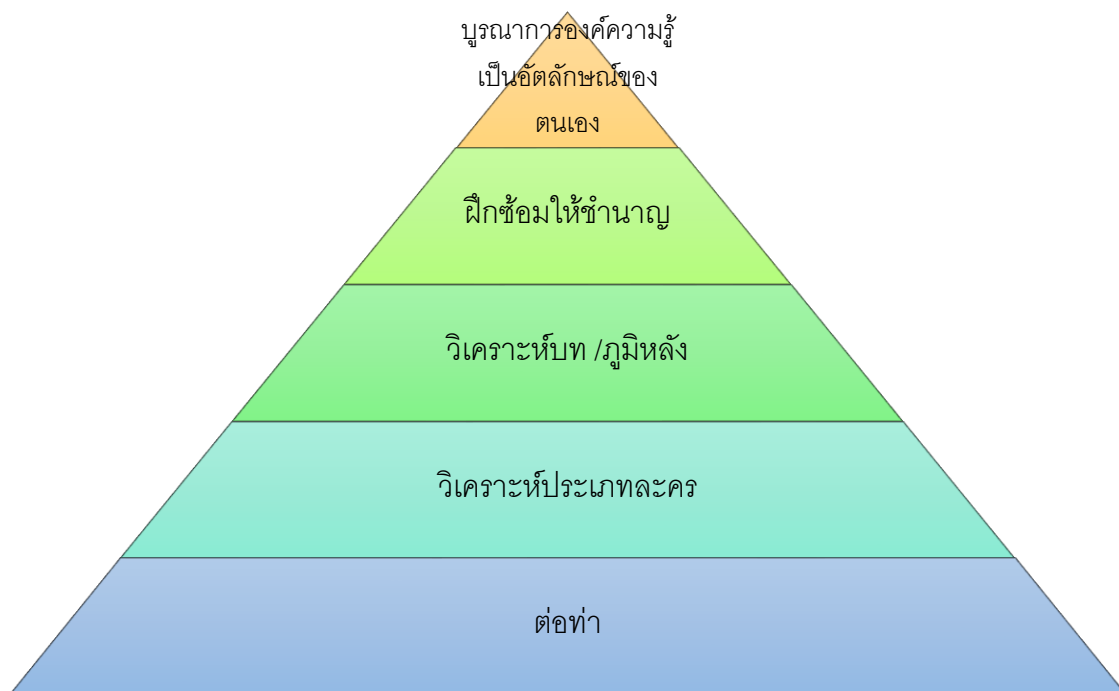
ถูกต้องแม่นยำ พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้ ซึ่งหลังจากที่ผ่านกระบวนการขั้นที่ 1-2 แล้วนั้น รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ จึงสามารถที่จะมีทักษะการรำที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่ต้องมีแบบอย่างหรือคำแนะนำ เพราะได้ผ่านกระบวนการฝึกปฏิบัติ และได้รับคำแนะนำ ก่อนจะนำมาฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำในกระบวนการ เช่น การฝึกซ้อมอย่างมุ่งมั่นก็ถ่ายทอดการแสดงตามต้นฉบับทุกประการ โดยใช้วิธีการจัดจเวลาฝึกซ้อม และรำอย่างเต็มตัวเพื่อให้ร่างกายเกิดความเคยชินในการแสดงออก

4) ขั้นการแสดงออก(articulation)

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ ขั้นนี้เปรียบเป็นผลสัมฤทธิ์ช่วงต้นที่เกิดจากการฝึกซ้อม ตามกระบวนการที่ผ่านมา ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ สามารถที่จะมีพื้นฐานทักษะที่มีความสมบูรณ์ ดังตามรูปแบบนาฏศิลป์ไทย เช่น การถ่ายทอดท่ารำที่ออกมาอย่างสมบูรณ์สืบเนื่องจากข้อที่แล้วมีการใช้วิธีการฟังเพลง ฟังห้องจังหวะเพื่อที่จะแสดงออกมาได้ตรงตามเพลงและท่วงท่าที่สมบูรณ์

5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization)

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายขั้นที่ 5 นี้เปรียบเป็นผลสัมฤทธิ์ช่วงปลายทางที่เกิดจากหลังจากที่สามารถแสดงได้อย่างเชี่ยวชาญสามารถควบคุมร่างกายได้โดยปราศจากความกังวล ซึ่งขั้นตอนนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีการเพิ่มเติมในเรื่องของการศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดง บทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง จากนั้นจึงจะฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาผนวกกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง

ภาพประกอบ 22 กระบวนการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

ที่มา: ผู้วิจัย

2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

เพื่อการนำเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำแนวทาง ดังนี้ 1) ข้อมูลเรื่องแนวคิดของศิลปินที่ประสบความสำเร็จจำนวน 3 ท่าน นอกจากการศึกษาแนวทางของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ คือ อาจารย์เวณิกานูนาค (ศิลปินแห่งชาติ) และอาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาตนเองสำหรับนำมาจัดทำเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวปฏิบัติ 2) สภาพการณ์ปัจจุบันของหลักสูตรเรื่องกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านทักษะการปฏิบัติ 3) การพัฒนาตนเองของ นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ปัจจุบัน และ 4) คุณลักษณะของศิลปินตามเกณฑ์ศิลปินแห่งชาติ โดยนำมาวิเคราะห์ร่วมกันและจัดทำเป็นแนวทางแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ซึ่งสามารถอธิบาย

เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 9 ข้อ
จำแนกตามทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

2.1 ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ

1) การเรียนรู้จากความสำเร็จของตนเอง ควรทำตนเองให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากนั้นจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและจะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไป เชื่อมโยงกับทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 1 ประสบการณ์จากความสำเร็จและ กฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 5) เป็นผู้มีความรู้และมีความรักในงานศิลปะของตน โดยมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

- ตั้งเป้าหมายในการทำสิ่งต่างๆ เช่น การตั้งเป้าหมายให้ตนเองสามารถร้องในเพลงหรือชุดการแสดงที่ไม่เคยแสดง หรือการตั้งเป้าหมายเป็นการได้รับการชมเชย การคัดเลือกในโอกาสการแสดงหรือการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เกี่ยวกับการแสดง

- มีความพยายามโดยการตั้งใจฝึกซ้อมการแสดงตั้งใจต่อทำซ้ำในชุดการแสดงต่างๆ หมั่นฝึกซ้อมอย่างเป็นประจำ

- การสังเกตตนเองเป็นการดูตนเองร้องเพื่อหาข้อปรับปรุงต่างๆ นำมาปรับใช้กับตนเองเพื่อให้มีทักษะปฏิบัติที่ดีขึ้น

- หมั่นเรียนรู้ศึกษาเทคนิคเพิ่มเติมอยู่เสมอ เช่น การดูงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การดูครูผู้สอน

- การส่งเสริมตนเองให้ประสบความสำเร็จ เช่น การลงประกวดการแสดง การสมัครเพื่อขอรับการคัดเลือกเป็นนักแสดงในงานต่างๆ ตลอดจนการเข้าหาครู อาจารย์ในการต่อร้องใหม่ และแสดงศักยภาพของตนเอง

2) การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น การมีแบบอย่างหรือต้นแบบในการทำสิ่งต่างๆ ค้นหาคนที่ต้นแบบให้พบ และเรียนรู้จากคนๆ นั้น เชื่อมโยงกับทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 2) การได้เห็นต้นแบบประสบความสำเร็จ และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1

คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น โดยมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

- การหาบุคคลที่เป็นต้นแบบความสำเร็จ เช่น ครู อาจารย์ ศิลปิน รุ่นพี่ นักแสดงท่านอื่นๆ โดยการเข้าสู่ชุมชนหรือแหล่งที่มีกลุ่มคนประเภทนั้นๆ ตามความชอบหรือความถนัด หากประสงค์ที่จะเป็นผู้ที่มีทักษะด้านการแสดงละคร ควรที่จะดูละครให้มาก แสวงหาคนที่สนใจ จนพบกับบุคคลที่เป็นต้นแบบ

3) การแสวงหารับชมการแสดงให้มาก อาจเป็นการรับชมการแสดงชุดเดิม จากศิลปินต่างที่กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง เชื่อมโยงกับทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น และข้อที่ 3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ โดยมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

- ศึกษาคุณสมบัติและลักษณะของบุคคลต้นแบบ ว่ามีรูปแบบ วิธีการ แนวทางหรือเทคนิคอย่างไรบ้าง โดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย การบอกเล่าของผู้ที่รู้จัก ตลอดจนการเข้าไปหาเพื่อขอความรู้หรือคำแนะนำ

- ฝึกปฏิบัติตามแนวทางของบุคคลต้นแบบ โดยใช้ข้อมูลจากที่รวบรวมในข้อที่ 2 และอาจจะมีการฝึกที่แตกต่างแต่เป็นกระบวนการ หรือวิธีที่ได้รับคำแนะนำมาจากบุคคลต้นแบบ

- หลังจากฝึกปฏิบัติแล้วให้วิเคราะห์คุณลักษณะ คุณสมบัติของตนเองว่ามีส่วนที่ควรปรับลดเพิ่มเติมตามบริบทของตนเองเพื่อเป็นการบูรณาการระหว่างทักษะที่ได้จากบุคคลต้นแบบกับตนเอง

4) การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในบริบทที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หากสังคมปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยแก่การเรียนรู้ ผู้เรียนควรจะนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสังคมเรียนรู้เพื่อที่จะเกิดการพัฒนา เช่น การรับงานแสดงข้างนอก การฝึกงาน การช่วยงานรุ่นพี่ พยายามเข้าหาครูผู้สอนเพื่อขอรับความรู้ถ่ายทอดวิชา หรือการสร้างตัวตนที่ดีในวงการนาฏศิลป์ วิธีนี้จะทำให้

มีผู้คนที่รู้จักมากขึ้นทำให้พบประสบการณ์ เช่น ต้นแบบ หรือได้รับการชักจูง ตลอดจนได้พัฒนา ศักยภาพตนเอง เชื่อมโยงกับทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคล พัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ ประการที่ 3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น ประการที่ 4) สภาวะทางกาย และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือก ศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 3) เป็นผู้ สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ ข้อที่ 4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะ แขนงนั้น โดยมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

- การนำตนเองไปอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองและ ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง เช่น การเข้าร่วมงานแสดงภายนอกห้องเรียนจากการที่ได้รับชักชวนหรือ ได้โอกาสจากคนที่รู้จัก, การสมัครเข้าเรียนในสถานศึกษาที่เป็นบริบทแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณสมบัติ หรือคุณลักษณะตรงกับความประสงค์ของตนเอง การเข้าเรียนหรือ การเข้าหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อ ขอรับคำปรึกษาคำแนะนำ ตลอดจนการเข้าร่วม การประกวดต่างๆ ที่จะช่วยให้สามารถฝึก ประสบการณ์และยังทำให้มีเครือข่ายที่มีความรู้จักกันมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่องในพื้นที่ที่มีบุคคลรอบตัวเป็นผู้ที่มีความสามารถ

- การสร้างตัวตนด้วยการแสดงความสามารถของตนเอง เช่น การแสดงออก หรือสร้างสรรค์ชุดการแสดงของตนเองและนำเสนอสู่สาธารณะชนทางใดทางหนึ่ง อาทิ สื่อโซเชียลมีเดีย หอศิลป์ โรงละคร หรือทางช่องทางต่างๆ เพื่อเป็นการแสดงตัวตนและจุดยืนในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของตนเอง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความเหมาะสม กาลเทศะ และรายละเอียดต่างๆ ที่เหมาะสม การกระทำ เช่นนี้จะช่วยให้สังคมรู้จักเรามากขึ้นและมีการเข้าถึงข้อมูลระหว่างคนอื่นนำมาสู่เราและเป็นเครือข่าย ที่จะสามารถให้เราเข้าสู่ชุมชนแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงกว้างวิชาชีพได้

5) ความตั้งใจเรียนรู้ จดจำทำซ้ำ คำร้อง ทำนอง จดทำ รำลงในสมุดบันทึก บันทึกวีดีโอ มีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดงศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา เชื่อมโยงกับ ทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 4) สภาวะทางกาย และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความ

เชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 5) เป็นผู้มีความรักในงานศิลปะของตนโดยมีวิธีการปฏิบัติตนดังนี้

- ควรมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาตนเองด้วยการฝึกซ้อมอย่างมีวินัย เช่น การกำหนดระยะเวลาศึกษามอย่างสม่ำเสมอ วันละ 1-3 ชั่วโมง, การเรียนรู้ที่จะปรับปรุงวิธีการฝึกซ้อมสรีระร่างกายทำความเข้าใจกับร่างกายตัวเองเพื่อถ่ายถอดท่ารำออกมาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์แบบ เป็นต้น

- มีการใช้ทักษะส่วนตัวที่ถนัด เช่น การจดจำท่ารำ, การจดใส่สมุดบันทึก, การถ่ายภาพการบันทึกวิดีโอ, ตลอดจนเทคนิคส่วนตัว อาทิ การฟังเพลงเพื่อจับจังหวะหรือการนับจังหวะโดยสามารถปรับใช้ให้เข้ากับตนเองได้

2.2 ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ประกอบไปด้วย 5 ชั้น

6) การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดงบทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง จากนั้นจึงจะฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาผนวกกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย เชื่อมโยงกับทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ชั้นที่ 1-5 การเลียนแบบ ชั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ชั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ ชั้นการแสดงออก ชั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ ข้อที่ 4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 5) เป็นผู้มีความรักในงานศิลปะของตน โดยมีวิธีการปฏิบัติตนดังนี้

- การเริ่มต้นฝึกทักษะปฏิบัติจากการเรียนแบบครูผู้สอน เป็นการปฏิบัติตามในทันที

- การทบทวนท่ารำและขอรับคำแนะนำ หรือการจับท่ารำจากครู

- การฝึกฝนซ้ำๆ ทบทวนจนเกิดแล้วแม่นยำและแสดงออกอย่างมั่นใจ

- การถ่ายถอดท่ารำที่สมบูรณ์ปราศจากความกังวล สามารถรำได้อย่างคล่องตัว

- การประยุกต์ทำรำจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น การวิเคราะห์ทำรำร่วมกันบทบาท สถานการณ์ ประเภทการแสดง ตลอดจนภูมิหลังตัวละคร

7) ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาบูรณาการร่วมกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย เชื่อมโยงกับทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ชั้นที่ 5 การกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ และกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ ข้อที่ 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ ข้อที่ 4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น ข้อที่ 5) เป็นผู้มีความรักในงานศิลปะของตน โดยมีวิธีการปฏิบัติตนดังนี้

- การประยุกต์ทำรำจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น การวิเคราะห์ทำรำร่วมกันบทบาท สถานการณ์ ประเภทการแสดง ตลอดจนภูมิหลังตัวละคร

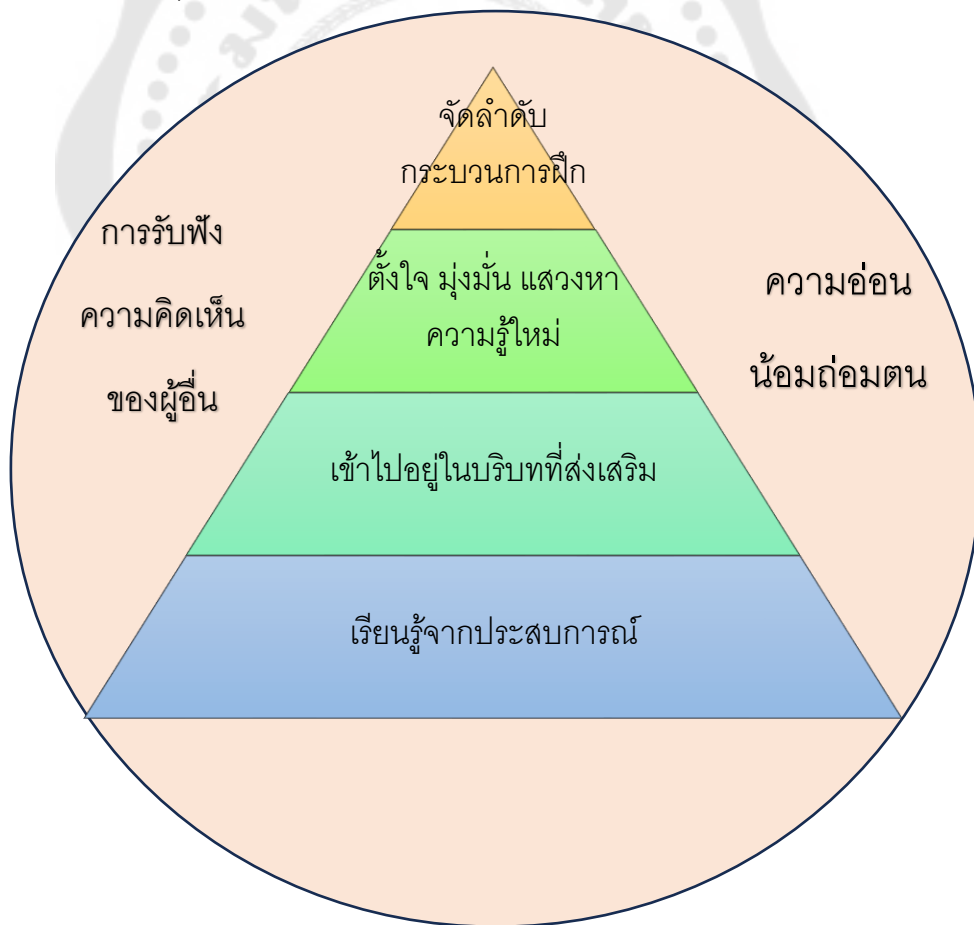
จากการสัมภาษณ์ศิลปินที่ประสบความสำเร็จ 3 ท่าน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จนอกจากข้อมูลที่จำแนกตามทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย มีการค้นพบแนวทางเพิ่มเติมที่ไม่ปรากฏในทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยแต่เป็นแนวทางที่ศิลปินที่ประสบความสำเร็จทั้ง 3 ท่าน ใช้เป็นแนวทางและมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของศิลปิน 2 ข้อ ดังนี้

8) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เชื่อมโยงกับกับกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ เรื่อง การเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น, การเป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ, การเป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น, และการเป็นผู้มีความรักในงานศิลปะของตน โดยมีวิธีการปฏิบัติตนดังนี้

- ยอมรับคำติชมจากผู้ชม
- วิเคราะห์คำติชมและการพัฒนาตนเอง
- ให้เหตุผล อธิบายข้อมูล นำเสนอข้อมูลอย่างสร้างสรรค์และเป็นกลาง

9) **ความสุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน** มีความเคารพต่อผู้อาวุโสเอื้อเฟื้อต่อผู้มีพระคุณเพื่อนร่วมงาน เชื่อมโยงกับกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ เรื่อง การเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น, การเป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ, การเป็นผู้ดู ถวายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น, และการเป็นผู้มีคุณธรรม และมีความรักในงานศิลปะของตน โดยมีวิธีการปฏิบัติตนดังนี้

- การเป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อรุ่นพี่ ครูบาอาจารย์ หรือ เพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ ให้เกียรติและเคารพในตัวแต่ละบุคคล และเมื่อได้รับความกรุณาต่อทำรำตลอดจนการช่วยเหลือในสิ่งต่างๆ ที่จะทำให้ส่งเสริมพัฒนาการของตนเองตลอดจนมีประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่นๆ

ภาพประกอบ 23 แนวทางการพัฒนาตนเองของนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ที่มา: ผู้วิจัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ (ศิลปินแห่งชาติ)” ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการและลำดับขั้นตอนของการวิจัยจนเสร็จสิ้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาอภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์แก่การศึกษาค้นคว้าและการทำวิจัยในครั้งต่อไปซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำถามในการวิจัย

1. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีอะไรบ้าง
2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบของกรณีศึกษาโดยมุ่งเน้นที่จะหาข้อสรุปในเรื่องแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รองศาสตราจารย์

ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ในด้านการพัฒนาตนเอง งานวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตที่จะศึกษาประวัติ ปัจจัย ประสบการณ์และแนวความคิด ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เพื่อใช้ ข้อมูลมาเสนอเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ โดยการรวบรวม ข้อมูลจากการใช้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura เรื่องการรับรู้ความสามารถของบุคคล พัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ โดยนำเสนอผลสรุปของงานวิจัยในประกอบไปด้วยแนวทาง วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอโรว์มาใช้ ในการจัดระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแนวทางพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัติการโดยข้อมูล ทฤษฎีดังกล่าวมีความสอดคล้องทางพัฒนาการการฝึกปฏิบัติให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดตามลำดับ ขั้นตอนรวมถึงสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ทฤษฎีนี้เป็นตัวช่วยในการจัดระบบจะทำให้เห็นแนวทางขั้นตอนของกรณีศึกษาได้ชัดเจนขึ้น และยังสามารถที่จะเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมจากศิลปินท่านอื่นๆ ได้ อย่างมีระบบมากขึ้น โดย ข้อมูลที่ใช้จะรวบรวมข้อมูลจากชีวประวัติ ปัจจัย และกระบวนการต่าง ๆ ในชีวิตที่ถูกสั่งสม หรือ เรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ทั้งในด้านการได้รับการเลี้ยงดู การศึกษา รวมทั้งชีวิต การทำงาน มา วิเคราะห์และนำเสนอออกมาเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

2. การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลของงานวิจัยชิ้นนี้ คัดเลือกในรูปแบบเฉพาะเจาะจง คือ โดยมี รายละเอียดเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

- ลูกศิษย์ โดยปัจจุบันต้องประกอบอาชีพนาฏศิลป์ ทั้งมีสังกัดและอิสระ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดท่ารำจากรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ โดยตรง เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเด่นด้านการปฏิบัติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ในมุมมองที่เห็นในขณะถ่ายทอดท่ารำหรือลีลาเฉพาะ ใดอย่างใด

- เพื่อน

1) เพื่อนร่วมงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่เคยร่วมแสดงในงานเดียวกันหรือ ผูกเชื่อมมาด้วยกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลด้านทักษะการปฏิบัติในวัย ทำงานว่ามีทักษะการปฏิบัติหรือ แนวคิดในการทำงาน การผูกเชื่อม อย่างไร

2) เพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยจะต้องเป็นผู้ที่เรียนร่วมชั้นเรียนกับกรณีศึกษา ในระดับใดระดับหนึ่ง เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องแนวคิดและพัฒนาการในชั้นเรียน และคุณลักษณะ เด่น ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร หรือจากปัจจัยใด

3) เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีความต่อเนื่อง เช่น เคยร่วมชั้นเรียนมากกว่า 1 ช่วงวัย หรือร่วมชั้นเรียนที่มีโอกาสได้มาปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องพัฒนาการใน ด้านต่างๆ รวมถึงข้อมูลที่จะเสนอแนะถึงวิธีคิด วิธีทำ ที่กรณีศึกษาใช้มาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

- ครูผู้สอน โดยต้องเป็นครูผู้ถ่ายทอดทักษะการปฏิบัติให้ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องทักษะการรำตั้งแต่พื้นฐานตลอดจนหลังได้รับการ ถ่ายทอดแล้วมีคุณลักษณะเด่นชัดอย่างไร พัฒนาการเป็นอย่างไร มีการเรียนรู้แบบไหน

- ผู้บังคับบัญชา โดยจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เคยสังกัดเช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงาน สังกัด เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องทักษะต่างๆ ที่เห็นตลอดระยะเวลาการทำงานและแนวคิดให้การ ทำงาน

- ตัวแทนศิลปินแห่งชาติ โดยจะต้องเป็นศิลปินแห่งชาติด้านนาฏศิลป์ เพื่อ รวบรวมข้อมูลเรื่องหลักการหรือแนวทางที่นำไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จใน กรณีศึกษาของศิลปินแห่งชาติท่านอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบแนวทางและหลักการพัฒนาตนเองอันจะ นำไปสู่ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำเสนอแนวทาง

- ตัวแทนบุคคลผู้ให้ข้อมูลด้านหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา โดยจะต้องมี ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการ จัด การศึกษาให้บัณฑิต/นักศึกษา

- นิสิต/นักศึกษา โดยจะต้องเป็นนิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาให้หลักสูตรนาฏศิลป์ เพื่อรวบรวมข้อมูลความต้องการและสภาพการณ์เบื้องต้นในด้านการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลผู้เป็นกรณีศึกษา และสัมภาษณ์บุคคลในวงวิชาการทางด้านนาฏศิลป์และหลักสูตร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 แบบวิเคราะห์เอกสาร รูปแบบของแบบวิเคราะห์เอกสารมุ่งเน้นเอกสารที่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน น่าเชื่อถือได้และมีข้อมูลตรงกับเนื้อหาของงานวิจัยหรือมีความเกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

3.1.2 แบบสัมภาษณ์ ลักษณะการออกแบบข้อคำถามสัมภาษณ์จะมุ่งเน้นการใช้คำถามให้ลักษณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย การให้ข้อมูลจึงแต่ต่างกันไปบริบท สถานะ และมุมมองของผู้ให้ข้อมูลซึ่งการออกแบบดังนี้ จะทำให้เกิดข้อมูลชุดเดียวกันที่สามารถนำมายืนยันความจริงที่จะสกัดออกมาเป็นแนวทางได้และสามารถตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าความสอดคล้องของข้อมูลแบบสามเส้าได้

1) รูปแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถามหลักที่มุ่งเน้นข้อมูลที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และในส่วนของคำถามที่ต้องความคิดเห็น หรือข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่างๆ ที่อาจจะมีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะเป็นการสัมภาษณ์เดี่ยวหรือสัมภาษณ์กลุ่มก็ได้)

2) รูปแบบการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Indepth Interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคำถามและลำดับขั้นตอนของการสัมภาษณ์ แต่เป็นการพูดคุยในเชิงการสนทนาและสอบถามความคิดเห็นข้อเท็จจริงหรือการเล่าเรื่องราวประสบการณ์ต่างๆที่ได้พบเจอ

3.1.3 แบบสอบถาม ลักษณะการออกแบบข้อคำถามในแบบสอบถามจะมุ่งเน้นการใช้คำถามให้ลักษณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย การให้ข้อมูล

จึงแตกต่างกันที่บริบท สถานะ และมุมมองของผู้ให้ข้อมูลซึ่งการออกแบบดังนี้ จะทำให้เกิดข้อมูลชุดเดียวกันที่สามารถนำมายืนยันความจริงที่จะสกัดออกมาเป็นแนวทางได้และสามารถตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าความสอดคล้องของข้อมูลแบบสามเส้าได้

3.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การตรวจแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านข้อมูลโดยตรง ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์

3.2.2 การตรวจแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบหา ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าความสอดคล้อง (IOC)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมในงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.3.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 การสัมภาษณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

3.3.3 การสัมภาษณ์บุคคลผู้เป็นกรณีศึกษา ในงานวิจัย

3.4 การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบคุณภาพข้อมูลเรื่องแนวคิดในการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบด้วยวิธี สามเส้าโดยการวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น และแปรผลสรุปต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ โดยรูปแบบของแนวทางดังกล่าวประกอบไปด้วย แนวคิดของกรณีศึกษา วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ และของศิลปินท่านอื่นๆ เพื่อสังเคราะห์ออกมาเป็นแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ

4.2 นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้างต้น เพื่อจัดทำเป็นแนวการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนาฏศิลป์

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ประกอบด้วย

1.1 คุณสมบัติของรองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ จำแนกตามเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ

1.1.1 เกณฑ์ที่ 1 คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ

1) เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยและยังมีชีวิตในวันตัดสิน นายศุภชัย จันทร์สุวรรณ และได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง สาขาออยนาฏศิลป์ไทย ปี พ.ศ. 2548 ช่วงอายุ 50 ปี ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง สาขาออยนาฏศิลป์ไทย ที่ได้รับรางวัลตอนอายุน้อยที่สุดตามฐานข้อมูลศิลปินแห่งชาติที่ปรากฏ

2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น เช่น สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีผลงานด้านได้รับการคัดเลือกให้ออกแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ ให้ประชาชนชม ดำรงตำแหน่งครูระดับ 2 ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และดำรงตำแหน่งตำแหน่งคณบดีคณะนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ คือ ทักษะที่สามารถจะสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานทางด้านนาฏศิลป์ได้ โดยจำแนกเป็น การสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นสิ่งใหม่ และ การพัฒนาผลงานศิลปะการแสดงนาฏศิลป์

4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น จากข้อมูล que ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า กรณีศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยในหลากหลายด้านที่ส่งเสริมให้เกิดการดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทย โดยจำแนก 3 บทบาท คือ การผดุงศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ การถ่ายทอดศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ การเป็นต้นแบบทางด้านนาฏศิลป์

5) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ และมีความรักในงานศิลปะของตน เมื่อจำแนกจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ของนาฏศิลปิน พบว่า คุณธรรมที่สำคัญจำแนกตามลำดับ ดังนี้ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความ

สามัคคี ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละ ความมีน้ำใจ ตั้งใจถ่ายทอด ความมีวินัย ความอดทน และการควบคุมอารมณ์

6) เป็นผู้มีผลงานที่ยังประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ เมื่อจำแนกออกตามบทบาทของท่านปรากฏดังนี้ บทบาทในพิธีกรรม รัฐพิธีและราชพิธี บทบาทของการช่วยเหลือ

1.1.2 เกณฑ์ที่ 2 คุณค่ามาตรฐานผลงานศิลปะของศิลปินแห่งชาติ

1) ผลงานสื่อให้เห็นถึงคุณค่าในความคิด ความงาม คุณค่าทางอารมณ์ สะท้อนความเป็นธรรมชาติ หรือสถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรมแห่งยุคสมัย ค่านิยม จริยธรรม เอกลักษณ์ของท้องถิ่น และเอกลักษณ์ของชาติ รำอศิวาท รัชกาลที่ 6 รำชุยฉายมั่งตรา รำสีภาคประยุกต์ เป็นต้น

2) ผลงานสร้างสรรค์แสดงออกถึงแนวคิด กระตุ้น และพัฒนาทางสติปัญญาแก่มนุษยชาติด้านศิลปะสาขา นั้น รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ได้สร้างสรรค์กระบวนการบ่มเพาะของโกลิโธปกับพญานาค ใช้ในการแสดงละคร เรื่อง โกลิโธป

3) ผลงานสร้างสรรค์ให้ความรู้สึกสะท้อนใจ ให้พลังความรู้และส่งเสริมจินตนาการผลงานสร้างสรรค์มีเอกลักษณ์เฉพาะตน ไม่ลอกเลียนแบบจากผู้อื่นหรือมีกลวิธีเชิงสร้างสรรค์ คือ การแสดงชุดชุยฉายมั่งตรา

1.1.3 เกณฑ์ที่ 3 การเผยแพร่และยอมรับคุณค่าผลงานของศิลปินแห่งชาติ

1) ผลงานได้รับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการ การจัดแสดงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานอ้างอิง โดยเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด พัฒนาการทางงานศิลปะอย่างเด่นชัด ผลงานการแสดงในต่างประเทศการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศในฐานะหัวหน้าคณะ ผู้กำกับการแสดง และผู้แสดง ด้วยการนำศิลปะการแสดงในชุดต่าง ๆ ไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ

2) ผลงานได้รับรางวัลหรือเกียรติคุณในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติซึ่งมีกระบวนการพิจารณาเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ

1.2 หลักการแนวคิด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

1.2.1 ความเชื่อมั่นในความรักด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย

1.2.2 การมีกัลยาณมิตรที่ดีคนรอบข้างที่ดีส่งเสริมบริบททางวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย

1.2.3 ความมีระเบียบวินัยในอาชีพของตนเอง

1.3 แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

1.3.1 การได้รับคัดเลือกให้แสดงให้บทบาทที่สำคัญในชุดการแสดงนั้นๆ อยู่เสมอ (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - ประสบการณ์จากความสำเร็จ Enactive Attainment)

1.3.2 การมีครูผู้สอนเป็นบุคคลต้นแบบ (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ Vicarious Experience)

1.3.3 การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และคนรอบข้างที่มีส่วนในการส่งเสริม (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - การพูดชักจูงจากผู้อื่น Verbal Persuasion)

1.3.4 ได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอน (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - การพูดชักจูงจากผู้อื่น Verbal Persuasion)

1.3.5 รูปร่าง สรีระ ที่งดงาม มีช่วงแขน ปลายมือ และปลายเท้าที่เรียวงามอ่อนช้อย (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - สภาวะทางกาย Physiological State)

1.3.6 การจัดลำดับระบบความคิดของตนเอง (ทฤษฎีการพัฒนาร่างกาย ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - สภาวะทางกาย Physiological State)

1.3.7 ความรัก ความชอบในการแสดง มีพรสวรรค์ เรียนรู้ได้ไว การมีระเบียบวินัย (ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - สภาวะทางกาย Physiological State)

1.3.8 เลียนแบบเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำแทนการจดในสมุดบันทึก (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ)

1.3.9 การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ)

1.3.10 ฝึกซ้อมด้วยเองโดยใช้รายละเอียดที่ได้จดจำมาจากครูผู้สอน (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ)

1.3.11 ฝึกซ้อมต่อหน้าครูเพื่อให้ได้รับการจับท่า หรือให้คำแนะนำ (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง)

1.3.12 ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง)

1.3.13 การฝึกซ้อมให้มากขึ้น ทบทวนอยู่เสมอ (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์)

1.3.14 สามารถที่จะมีพื้นฐานทักษะที่มีความสมบูรณ์ งดงามตามรูปแบบนาฏศิลป์ไทย (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก)

1.3.15 ฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำในกระบวนท่า (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก)

1.3.16 การศึกษาประเภทของการแสดง (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

1.3.17 ทำความเข้าใจกับดนตรีประกอบการแสดงยึดการฟังจังหวะเป็นหลัก และรู้จักการไล่นำของเพลง (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

1.3.18 การศึกษาภูมิหลังของตัวละคร บทละคร (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

1.3.19 ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

1.3.20 การตั้งใจ ทุ่มเท พัฒนาตนเอง (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

1.3.21 การวิเคราะห์บทบาทร่วมกับตนเองแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ผนวกกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับ นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ประกอบไปด้วย

2.1 การเรียนรู้จากความสำเร็จของตนเอง ควรทำตนเองให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากนั้นจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและจะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไป (ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - ประสบการณ์จากความสำเร็จ Enactive Attainment)

2.2 การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น การมีแบบอย่างหรือต้นแบบในการทำสิ่งต่างๆ ค้นหาคนที่เป็ต้นแบบให้พบ และเรียนรู้จากคนๆ นั้น (ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ Vicarious Experience)

2.3 การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในบริบทที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หากสังคมปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยแก่การเรียนรู้ ผู้เรียนควรจะนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสังคมเรียนรู้เพื่อที่จะเกิดการพัฒนา เช่น การรับงานแสดงข้างนอก การฝึกงาน การช่วยงานรุ่นพี่ พยายามเข้าหาครูผู้สอนเพื่อขอรับความรู้ถ่ายทอดวิชา หรือการสร้างตัวตนที่ดีในวงการนาฏศิลป์ วิธีนี้จะทำให้มีผู้คนที่รู้จักมากขึ้นทำให้พบประสบการณ์ เช่น ต้นแบบ หรือได้รับการชักจูง ตลอดจนได้พัฒนาศักยภาพตนเอง (ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - การพูดชักจูงจากผู้อื่น Verbal Persuasion)

2.4 การแสวงหารับชมการแสดงให้มาก อาจเป็นการรับชมการแสดงชุดเดิม จากศิลปินต่างที่กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง (ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - สภาวะทางกาย Physiological State)

2.5 ความตั้งใจเรียนรู้ จดจำท่าท่า คำร้อง ทำนอง จดท่า รำลงในสมุดบันทึกบันทึกวีดีโอ มีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดงศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา (ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ - สภาวะทางกาย Physiological State)

2.6 การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดงบทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 1 - 4 ขั้นการเลียนแบบ ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นการแสดงออก)

2.7 การฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาบูรณาการร่วมกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ - ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ)

นอกจากทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ และทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ 5 ขั้น นั้น พบว่า หลักการที่จะช่วยให้ศิลปินประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีคุณสมบัติของการอยู่ร่วมกันในสังคมดังนี้

2.8 การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2.9 การเป็นผู้ที่มีความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ต่อผู้อาวุโสเพื่อ ต่อผู้มีพระคุณ และเพื่อนร่วมงาน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาแนวความคิดการพัฒ นาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันท์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ สามารถอภิปรายผลการวิจัยออกเป็นประเด็นต่างๆ โดยจำแนกตามวัตถุประสงค์

1. แนวทางการพัฒ นาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันท์สุวรรณ

1.1 คุณสมบัติของรองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันท์สุวรรณ เมื่อจำแนกตามเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ **ด้านคุณสมบัติของศิลปิน** ปราบกฏข้อมูลดังนี้ 1) เป็นผู้มีสัญชาติไทยและยังมีชีวิตในวันตัดสิน 2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น 3) เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นๆ 4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด หรือเป็นต้นแบบศิลปะแขนงนั้น 5) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต รักในงานศิลปะของตน และการควบคุมอารมณ์ 6) เป็นผู้ที่มีผลงานที่ยังประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ **ด้านคุณค่ามาตรฐานผลงานศิลปะของศิลปิน** ปราบกฏข้อมูลดังนี้ 1) ผลงานสื่อให้เห็นถึงคุณค่าในความคิด ความงาม คุณค่าทางอารมณ์ สะท้อนความเป็นธรรมชาติ หรือสถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรมแห่งยุคสมัย ค่านิยม จริยธรรม เอกลักษณ์ของท้องถิ่น และเอกลักษณ์ของชาติ 2) ผลงานสร้างสรรค์แสดงออกถึงแนวคิด กระตุ้น และพัฒนาทางสติปัญญาแก่มนุษยชาติด้านศิลปะสาขา 3) ผลงานสร้างสรรค์ให้ความรู้สึกระทึกใจ ให้พลังความรู้และส่งเสริมจินตนาการผลงานสร้างสรรค์มีเอกลักษณ์เฉพาะตน ไม่ลอกเลียนแบบจากผู้อื่นหรือมีกลวิธีเชิงสร้างสรรค์ **ด้านการเผยแพร่และยอมรับคุณค่าผลงานของศิลปินแห่งชาติ** ปราบกฏข้อมูลดังนี้ 1) ผลงานได้รับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการ การจัดแสดงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานอ้างอิง โดยเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดพัฒนาการทางงานศิลปะอย่างเด่นชัด 2) ผลงานได้รับรางวัลหรือเกียรติคุณในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติซึ่งมีกระบวนการพิจารณาเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับศิลปินที่ประสบความสำเร็จทั้ง 2 คน คือ ครูเวณิกา บุคนาจ (ศิลปินแห่งชาติ) อาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) ในเรื่องของคุณสมบัติของศิลปิน คุณค่ามาตรฐานผลงานศิลปะของศิลปิน การเผยแพร่และยอมรับคุณค่าผลงานของศิลปิน แต่ไม่สอดคล้องกับ อาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) ใน

เรื่องของรูปแบบผลงานที่นำเสนอ เนื่องจากรางวัลศิลปินศิลปาธร เป็นรางวัลจากสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คุณค่าของผลงานจึงมีการตีความในแง่มุมมองของความเป็นงานร่วมสมัยที่สะท้อนสังคมปัจจุบันให้เกิดความตระหนักรู้ของผู้ชมโดยไม่ได้มีการเจาะจงถึงทักษะการแสดงเป็นสำคัญ (สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย, 2562) (เอกสารจากเว็บไซต์) แต่ในขณะเดียวกันเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติมุ่งเน้นผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ทักษะขั้นสูงที่สะท้อนความชาติไทย (สำนักงานพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2553) (เอกสารจากเว็บไซต์)

1.2 หลักการแนวคิด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ประกอบด้วย 3 หลักการแนวคิด คือ 1) ความเชื่อมั่นในความรักด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย 2) การมีกัลยาณมิตรที่ดีคนรอบข้างที่ดีส่งเสริมบริบททางวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย 3) ความมีระเบียบวินัยในอาชีพของตนเอง มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย คือ ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ และทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ 5 ขั้น คือ 1) ความเชื่อมั่นในความรักด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 1 ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เพราะเมื่อบุคคลเชื่อมั่น มีความรักในการทำสิ่งต่างๆ แล้วยอมทำสิ่งนั้นออกมาได้ดีเกิดเป็นผลสำเร็จตั้งต้นที่นำไปสู่การพัฒนาตนเองต่อไป แต่หากเป็นเพียงความเชื่อมั่นและความรักในศิลปะการแสดงอาจไม่สามารถที่จะส่งเสริมตนเองให้พัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สิ่งที่เป็นส่วนส่งเสริมต่อมา คือ 2) การมีกัลยาณมิตรที่ดี คนรอบข้างที่ดี ส่งเสริมบริบท ทางวิชาชีพ ด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 2 การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) และ ประการที่ 3 (การพูดชักจูงจากผู้อื่น Verbal Persuasion) เพราะกัลยาณมิตรที่ดี จะช่วยส่งเสริมในการของการเป็นต้นแบบที่ดี หรือแบบอย่างที่ทำให้บุคคลยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดี ที่สามารถเป็นผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้บุคคลพัฒนาตนเองได้ และกัลยาณมิตรที่ดีจะช่วยส่งเสริมในการเป็นผู้ชักจูง ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะ ตลอดจนการเป็นที่ปรึกษาที่จะเสนอแนะแนวทางหรือทิศทางที่ทำให้บุคคลเกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นไปอย่างมีทิศทาง ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงมีความสอดคล้องกับ พระวิวัฒน์, ม.ป.ป. (เอกสาร

จากเว็บไซต์) ที่กล่าวถึง มงคลชีวิต 38 ประการ มงคลข้อที่ 2 การคบบัณฑิต ว่า เมื่อไม่คบคนพาล ต้องคบบัณฑิต เพราะถ้าอยู่เฉย ๆ ไม่เป็นมงคล บัณฑิต แปลว่า ผู้ดำเนินชีวิตด้วยปัญญา หรือ กัลยาณมิตรการคบบัณฑิตเป็นกัลยาณมิตรจึงเป็นมงคล เพราะจะถูกชักนำไปในทางที่ดี ให้ทำแต่สิ่งที่มีประโยชน์ มีความเห็นชอบ รู้จักระเบียบวินัย และมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองและสามารถที่จะมีทิศทางในประสบความสำเร็จจากการได้รับการสนับสนุนจากกัลยาณมิตร จากหลักการแนวคิดข้างต้นอาจไม่ส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จได้หากบุคคลขาดข้อที่ 3) ความมีระเบียบ วินัย ในอาชีพของตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาดตนเอง ของ Bandura การรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ประการที่ 4 สภาวะทางกาย (Physiological State) เพราะนอกจากการที่มีปัจจัยและบริบทต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาดตนเอง แล้วนั้น สิ่งที่สำคัญคือ การที่บุคคลมีระเบียบ วินัย เช่น การฝึกซ้อม ความสม่ำเสมอ และจัดการระบบความคิดในการพัฒนาดตนเองด้านทักษะการแสดง และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ 5 ขั้น คือ การเลียนแบบ ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นการแสดงออก ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเมื่อเป็นผู้ที่มีระเบียบ วินัย ในอาชีพของตนเองแล้วนั้นย่อมมีใจที่จะพัฒนาจากรูปแบบต่างๆ อย่างเป็นระบบ จากข้อมูลเรื่องหลักการแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ทั้ง 3 หลักการแนวคิด พบว่า หลักการแนวคิด และแนวปฏิบัติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีความสอดคล้องตรงกันตามข้อมูลที่ปรากฏ จึงสามารถอภิปรายได้ว่าการเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จนั้น เกิดจากการมีหลักการแนวคิดที่เชื่อมั่นและนำไปปฏิบัติจริงเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลเรื่องการพัฒนาดตนเอง หากมีเพียงหลักการและแนวคิดแต่ไม่มีการปฏิบัติตน บุคคลก็จะไม่สามารถเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จได้

1.3 แนวปฏิบัติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทรสุวรรณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาดตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ **รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ** และมีการศึกษาแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ จำนวน 2 ท่าน คือ อาจารย์เวณิกา บุญนาค (ศิลปินแห่งชาติ) และอาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จของประเทศ ไทยว่ามีแนวทางในการพัฒนาดตนเองอย่างไรบ้าง จากผลการศึกษาพบว่า รองศาสตราจารย์ ดร.

ศุภชัย จันทรสุวรรณ์ มีแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งในด้านที่เป็นความโดดเด่นและเชี่ยวชาญของท่าน คือ ทักษะการปฏิบัติที่มีความงดงาม มีลีลาการแสดงที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร โดยวิธีการฝึกนั้น จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) การแสดงอย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามต้นแบบ เกิดจากการได้รับการคัดเลือก การต่อท่าจากครูผู้เชี่ยวชาญ ปรบรายละเอียดตามคำแนะนำ จนสามารถถ่ายทอดได้อย่างแม่นยำ และ 2) การแสดงอย่างถูกต้องงดงามมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นมีความแตกต่างจากผู้อื่น คือ การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของละคร ฐานะของตัวละคร และใช้ความรู้สึกที่นำตัวเองเข้าไปเป็นตัวละครก่อนจะถ่ายทอดออกมาเป็นการแสดงชุดนั้นๆ ซึ่งกระบวนการฝึกปฏิบัติในลักษณะนี้ มีความสอดคล้องกับ กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮริว 5 ชั้น โดยในส่วนของแสดงอย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามต้นแบบ สอดคล้องกับขั้นที่ 1-4 (ขั้นการเลียนแบบ, ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง, ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์, ขั้นการแสดงออก) และในส่วนของแสดงอย่างถูกต้องงดงามมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นมีความแตกต่างจากผู้อื่น สอดคล้องกับขั้นที่ 5 (ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ) แต่นอกจากทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ และทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮริว 5 ชั้น นั้น นอกจากการศึกษาแนวทางของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ คือ อาจารย์เวณิกานูนานาค (ศิลปินแห่งชาติ) และอาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) พบประเด็นที่มีความแตกต่างจากทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยคือ ศิลปินที่ประสบความสำเร็จ 3 ท่าน มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นสำคัญด้วย ซึ่งข้อค้นพบนี้ไม่ปรากฏในทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย แต่มีความสอดคล้องกับหลักการคิดแก้ปัญหาอนาคตของทอเรนซ์ที่ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ซึ่งจะนำมาสู่การทำความเข้าใจ รับรู้ข้อควรพัฒนาและมีการพัฒนาตนเองอย่างมีลำดับขั้น มีเหตุผลตั้งต้นจากการรับฟังผู้อื่นมาเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาตนเอง และจะทำให้เกิดการต่อยอดและความคิดสร้างสรรค์ในลำดับต่อไปอีกด้วย และยังมีกรพบ ว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ์ เกิดข้อค้นพบเรื่องการสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน ต่อผู้อาวุโสเอื้อเฟื้อ ต่อผู้มีพระคุณ และเพื่อนร่วมงานเป็นสำคัญด้วย ซึ่งข้อค้นพบนี้ไม่ปรากฏในทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย แต่มีความสอดคล้องกับ อ้อมเดือน สดมณี (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึงวัฒนธรรมของคนไทยที่ปรากฏในปัจจุบันว่า คนไทยเป็นคนมี

จิตใจอ่อนโยน อ่อนน้อม บุคลิกภาพภายนอกเป็นคนยิ้มแย้ม แจ่มใส พุดจาไพเราะ ใจเย็น ไม่ชอบแสดงออกซึ่งความโกรธและความรุนแรง นับถือผู้หลักผู้ใหญ่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวา ไพรัชพิบูลย์ (2561) ที่กล่าวถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนว่าเป็นประการที่ 23 ในมงคลชีวิต 38 ประการ อันเป็นหลักปฏิบัติให้บุคคลประพฤติตนอย่างเหมาะสม ไม่ยึดติดในยศ อำนาจ หรือสิ่งที่ตนมีเหนือกว่าผู้อื่น เมื่อตนเองรู้จักการอ่อนน้อมถ่อมตนให้ความเคารพแก่ผู้อื่นแล้ว ย่อมได้รับความเคารพนับถือกลับมา จากข้อมูลข้างต้นพบว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นที่ชื่นชอบของกัลยาณมิตร ได้รับความเมตตาจากครูอาจารย์ ประกอบกับความสามารถจึงทำให้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านต่างๆ และเมื่อครั้งได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติปี พ.ศ.2548 ท่านจึงได้รับความยินดีจากกัลยาณมิตรอย่างประจักษ์ทั่วกันถึงคุณสมบัติที่เปรียบพร้อมในด้านอุปนิสัย ผลงาน ความรู้ และความสามารถ

1.4 ทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ จำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านปัจจัยการพัฒนาตนเอง 2) ด้านการฝึกปฏิบัติทักษะการแสดง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านปัจจัยการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีปัจจัยในการพัฒนาตนเองที่ว่าด้วย การมีต้นแบบ การได้รับการชักจูง ความพร้อมด้านสภาวะของตนเอง เช่น ร่างกาย ความคิด ความสามารถพื้นฐาน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพนกวิณ แก้วกนกวิจิตร (2551) ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของ สรพงศ์ ชาตรี ในฐานะศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2551 และอภิศักดิ์ สنجด (2552) เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย ที่พัฒนาตนเองมาจาก การรับชมผลงานต้นแบบ ได้รับการชักชวน ความสามารถส่วนบุคคล และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ในส่วนของการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น พบข้อแตกต่างในรายละเอียดบางประการ คือ อภิศักดิ์ สنجด (2552) มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผลงาน แต่ลักษณะผลงานจะไม่ได้ถูกนำเสนอหรือปรับให้เป็นไปตามความคิดเห็นของผู้อื่นเพราะผลงานร่วมสมัยมุ่งเน้นการพัฒนาตามกระแสสังคมที่มีการพูดถึง แต่ในขณะเดียวกันจะมีการรับฟังผู้อื่นในเรื่องของเทคนิคการปฏิบัติ เช่น การวาดภาพ การลงสี เป็นต้น นอกจากนี้ปรากฏข้อค้นพบที่แตกต่างออกมา 2 ข้อ รายละเอียด

ดังต่อไปนี้ 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จของตนเองผลการวิจัยของ อภิศักดิ์ สنجด (2552) เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายในการสร้างผลงานด้วยการบริหารจัดการที่ประกอบไปด้วยการจัดการผลงานและการวางแผนงานว่าหากสร้างสรรค์งานแล้วจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไร ได้รับรายได้จากทางใดบ้าง ในขณะที่เดียวกัน รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มุ่งเน้นสร้างสรรค์ให้สมบูรณ์ตามหน้าที่ และความรักความชอบในงานนั้นๆ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ เริ่มต้นการพัฒนามาจากประสบการณ์จากความสำเร็จของตนเองที่เคยได้รับคัดเลือกให้แสดงให้บทบาทที่สำคัญในชุดการแสดง แต่ในขณะที่เดียวกัน ผลการวิจัยของ เพนกวิณ แก้วกนกวิจิตร (2551) ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของ สรพงศ์ ชาตรี ในฐานะศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2551 และอภิศักดิ์ สنجด (2552) เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย ไม่ได้เริ่มต้นการพัฒนามาจากประสบการณ์จากความสำเร็จ แต่เริ่มต้นการพัฒนาตนเองมาจากการได้เห็นตัวตนแบบประสบความสำเร็จ และข้อแตกต่างที่ค้นพบ คือ 2) การสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน ต่อผู้อาวุโสเอื้อเฟื้อ ต่อผู้มีพระคุณ และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งในข้อมูลส่วนนี้ไม่ปรากฏในงานวิจัยของ เพนกวิณ แก้วกนกวิจิตร (2551) ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของ สรพงศ์ ชาตรี ในฐานะศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2551 และอภิศักดิ์ สنجด (2552) เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย เนื่องจากงานวิจัยทั้งสองเรื่องเป็นการรวบรวมข้อมูลเรื่องเส้นทางของศิลปินที่นำเสนอถึงวิธีการทักษะการแสดง การสร้างสรรค์ผลงาน แต่อาจตั้งสมมติฐานได้ว่าศาสตร์ทางด้านศิลปะการแสดงที่เป็นละคร และการวาดภาพนั้นไม่ได้เป็นการสืบทอดจากครูผู้ใหญ่ที่มีความอาวุโส หรือมีสำนักครูเช่นเดียวกับศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยที่มีจารีต ขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่ผู้ที่อยู่ในแวดวงต้องมีความอ่อนน้อมซึ่งกันและกัน

ด้านการฝึกปฏิบัติทักษะการแสดงของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ สามารถสรุปผลได้จากการฝึกตามทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ที่จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก คือ 1) การเลียนแบบเพื่อจดจำรายละเอียดของท่าจำแทนการจดในสมุดบันทึก การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ และ ฝึกซ้อมด้วยเองโดยใช้รายละเอียดที่ได้จดจำมาจากครูผู้สอน 2) การฝึกซ้อมต่อหน้าครูเพื่อให้ได้รับการจับท่า หรือให้คำแนะนำ และ ทำตามคำสั่ง

ที่ได้รับมอบหมาย 3) การฝึกซ้อมทบทวนอยู่เสมอ 4) การแสดงออกที่สามารถถ่ายทอดทักษะที่มีความสมบูรณ์ ดังตามรูปแบบนาฏศิลป์ไทย และฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดความแม่นยำในกระบวนการท่า 5) การแสดงออกอย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพนกวิน แก้วกนกวิจิตร (2551) ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของ สรพงศ์ ชาตรี ในฐานะศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2551 ทั้ง 5 ชั้น เนื่องจากธรรมชาติของแขนงศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทยและละครมีความคล้ายคลึงกันจึงทำให้วิธีการฝึกปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน แต่นอกจาก 5 ชั้นการฝึกพบข้อแตกต่างระหว่าง กรณีศึกษา และ สรพงศ์ ชาตรี คือ 1) ในขณะที่กรณีศึกษาได้เรียนรู้กับครูผู้สอน แต่สรพงศ์ ใช้วิธีครูพักลักจำทั้งจากผู้กำกับและนักแสดงท่านอื่นๆ 2) ในด้านการแสดงกรณีศึกษาแสดงออกตามอารมณ์ของตัวละครที่นำเสนอโดยใช้ความรู้สึกจริง แต่สรพงศ์ มีเทคนิคการใช้น้ำเสียงเพื่อแสดงแทนอารมณ์ ซึ่งความแตกต่างในด้านนี้เป็นเพราะการแสดงนาฏศิลป์ไทยจะใช้ภาษาผ่านร่างกายเป็นหลักและอาจมีการใช้คำร้องแต่อยู่ภายใต้ทำนองเพลง แต่ในส่วนของการแสดงละครนั้น จะเป็นบทพูดที่ผู้แสดงสามารถถ่ายทอดผ่านน้ำเสียงได้โดยตรงอย่างอิสระ แต่ขณะเดียวกันนั้นพบว่าไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิศักดิ์ สนจด (2552) เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย เพราะทัศนศิลป์ศิลปินร่วมสมัยจะมีการสร้างสรรค์งานที่สะท้อนกับสังคมไปตามยุคสมัยและกระแสสังคม แต่กรณีของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ นั้น จะถ่ายทอดผลงานผ่านเรื่องราวที่มีอยู่แล้วให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามบทบาทและมีความงดงามคงเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทย

จากข้อมูลเรื่องการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ที่ปรากฏนั้นพบว่า การประสบความสำเร็จด้วยตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ นั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพรสวรรค์ส่วนบุคคลที่ทำให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ ได้รับการคัดเลือกในบทบาทที่สำคัญตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของเส้นทางแสดง จึงส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง แต่จากการวิจัยพบว่า นอกจากพรสวรรค์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มี “พรแสวง” ร่วมด้วย สอดคล้องกับ All Magazine (2556) ที่กล่าวว่า “ความสำเร็จทุกอย่างมีพรแสวงปนอยู่ด้วยทั้งสิ้น เพราะพรแสวงคือความพากเพียรบากบั่น” จึงสรุปได้ว่ารองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทรสุวรรณ มีทัศนคติที่ดีในการฝึกตนเองจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่ไม่ได้เกิดจากพรสวรรค์เพียงอย่างเดียว สิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จถึง

ปัจจุบัน คือ ความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจากพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ พรสวรรค์ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ คือ การที่ท่านมีความสามารถจัดการระบบความคิดได้อย่างสร้างสรรค์และพัฒนาตนเองได้อย่างทุกทิศทางจากนั้นจึงใช้พรแสวงในการฝึกฝนจนประสบความสำเร็จ

2. แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ และมีการศึกษาแนวทางของศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ จำนวน 2 ท่าน คือ อาจารย์เวณิกา บุนนาค (ศิลปินแห่งชาติ) และอาจารย์ประดิษฐ์ ปราสาททอง (ศิลปินศิลปาธร) เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกับสภาพการณ์ปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนาฏศิลป์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ข้อมูลมาจากนักวิชาการ อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา และนิสิต/นักศึกษาในหลักสูตร เพื่อสรุปออกมาเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ จำแนกแนวทางออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านปัจจัยการพัฒนาตนเอง 2) ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ

2.1 ด้านปัจจัยการพัฒนาตนเอง ปรากฏข้อเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การได้รับปัจจัยในการพัฒนาตนเอง ดังนี้ 1) การเรียนรู้จากความสำเร็จของตนเอง ควรทำตนเองให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากนั้นจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและจะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไป 2) การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น การมีแบบอย่างหรือต้นแบบในการทำสิ่งต่างๆ ค้นหาที่เป็นต้นแบบให้พบ และเรียนรู้จากคนๆ นั้น 3) การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในบริบทที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หากสังคมปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยแก่การเรียนรู้ ผู้เรียนควรจะนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสังคมเรียนรู้เพื่อที่จะเกิดการพัฒนา เช่น การรับงานแสดงข้างนอก การฝึกงาน การช่วยงานรุ่นพี่พยายามเข้าหาครูผู้สอนเพื่อขอรับความรู้ถ่ายทอดวิชา หรือการสร้างตัวตนที่ดีในวงการนาฏศิลป์วิธีนี้จะทำให้มีผู้คนที่รู้จักมากขึ้นทำให้พบประสบการณ์ เช่น ต้นแบบ หรือได้รับการชักจูง ตลอดจนได้พัฒนาศักยภาพตนเอง 4) การแสวงหารับชมการแสดงให้มาก อาจเป็นการรับชมการแสดงชุดเดิม จากศิลปินต่างที่กัน จะเห็นกลเม็ดที่แตกต่าง และมาปรับใช้ฝึกด้วยตนเอง 5) ความตั้งใจ

เรียนรู้ จดจำท่าท่า คำร้อง ทำนอง จดท่า รำลงในสมุดบันทึก บันทึกวีดีโอ มีวินัยในการฝึกซ้อมและการแสดง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา 6) การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดงบทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้ว และสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง 7) การฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาบูรณาการร่วมกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย 8) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 9) การเป็นผู้ที่มีความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ต่อผู้อาวุโสเอื้อเฟื้อ ต่อผู้มีพระคุณ และเพื่อนร่วมงาน มีความสอดคล้องกับ กันยารัตน์ เมืองแก้ว (2561) คือ พฤติกรรมการพัฒนาตนเอง ความเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการปลุกฝังจากครอบครัวของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนการได้รับอิทธิพลจากสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุติพร อัสวโสวรรณ (2565) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คือ การพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัยเมื่อบันทึกผลการพัฒนาตนเอง เห็นถึงพัฒนาการของตนเองแล้วทำให้มีแรงจูงใจในการทำสิ่งอื่นๆ ที่ส่งผลให้ตนเองเกิดการพัฒนา และมีความแตกต่างจากงานวิจัยชิ้นนี้คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเป็นการสังเคราะห์รวบรวมข้อมูลจากพฤติกรรมของนักศึกษาเองในขณะที่เดียวกันงานวิจัยชิ้นนี้เป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากศิลปินที่ประสบความสำเร็จมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลตั้งต้น

2.2 ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ โดยใช้ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ ที่จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก คือ การศึกษาจากครูและเลียนแบบให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะเริ่มศึกษาภูมิหลังของตัวละคร ประเภทของการแสดงบทละคร นำมาวิเคราะห์พร้อมแล้วและสร้างออกมาเป็นรูปแบบของตัวละครนั้นๆ ที่มีที่มาตามภูมิหลัง จากนั้นจึงจะฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ศึกษาร่างกายของตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะ และนำมาบูรณาการร่วมกันจนเกิดเป็นรูปแบบของผู้แสดงเอง ซึ่งในทุกการแสดงจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร ในขณะที่เดียวกันยังต้องคงความเป็นอัตลักษณ์ส่วนตัวร่วมด้วย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เพนกวิน แก้วกนกวิจิตร (2551) ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของ สรพงศ์ ชาตรี ในฐานะศิลปิน

แห่งชาติสาขาศิลปการแสดง พ.ศ. 2551 ที่กล่าวลำดับขั้นการฝึกทักษะปฏิบัติของ สรพงศ์ ชาตรี ตามข้อมูลที่ได้อภิปรายผลในข้อที่ 1.4 แต่เมื่ออภิปรายร่วมกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาตนเองของนักศึกษาพบว่า กันยารัตน์ เมืองแก้ว (2561) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการพัฒนาตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ได้กล่าวว่าการพัฒนาตนเองของนักศึกษานั้น ปรากฏดังนี้ 1) ด้านร่างกาย ได้แก่ การดูแลสุขภาพสุขภาพร่างกาย รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกาย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนที่ช่วยเอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านร่างกายได้อย่างเหมาะสม 2) ด้านจิตใจ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ การหาวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม มีเป้าหมายในการใช้ชีวิต เห็นคุณค่าของตนเอง สามารถเข้าใจและยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวมถึงการมีแนวทางดำเนินชีวิตที่มีความสุข 3) ด้านสังคม ได้แก่ การรู้จักสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะทางการสื่อสาร มีทักษะทางสังคมอันเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต การรู้จักกาลเทศะ และมีความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และ 4) ด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิดอย่างมีเหตุผล สามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รู้จักหาวิธีการจัดการรับมือกับปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ด้วยปัญญา และมีเทคนิควิธีการพัฒนาการเรียนอย่างเหมาะสม จากข้อมูลข้างต้นพบความสอดคล้องระหว่าง กันยารัตน์ เมืองแก้ว (2561) และงานวิจัยชิ้นนี้ 1 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ที่ตรงกับ แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ ที่ว่าด้วยการสติปัญญาที่สามารถ พัฒนาศักยภาพตนเองให้มีความพร้อมที่จะศึกษาบทบาท ภูมิหลัง บทละคร การบูรณาการความรู้ไปสู่การแสดงที่สมบูรณ์ แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 2 เรื่องและงานวิจัยชิ้นนี้ ไม่สอดคล้องกับ จุติพร อัครโสวรรณ(2565) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพราะการพัฒนาตนเองของ จุติพร อัครโสวรรณ เป็นการพัฒนาโดยใช้กระบวนการให้นักศึกษาสำรวจตนเองและบันทึกแบบสังเกตตนเองจึงทำให้กระบวนการในการพัฒนาตนเองนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลที่ค้นพบว่าตนเองต้องพัฒนาเพิ่มเติมอย่างไร ในทิศทางไหนบ้าง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- ผู้ที่ประสงค์จะพัฒนาตนเองด้านการเป็นศิลปินสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบ
เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองได้

- หลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นนาฏยศิลป์ สามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางใน
การประยุกต์การจัดกิจกรรมหรือสิ่งสนับสนุนเพื่อเป็นการปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียน
พัฒนาตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ควรมีการศึกษาเรื่องแนวความคิดการพัฒนาตนเองของศิลปินที่ประสบความสำเร็จ
ในทุกแขนงสาขาเพื่อความครอบคลุมของข้อมูลที่เป็นบุคคลด้านศิลปะของประเทศไทย

- ควรมีการนำแนวทางที่ได้จากผลวิจัยนี้ไปทดลองใช้เพื่อวัดผลว่าแนวทาง
ดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแสดงที่มีเอกลักษณ์หรือไม่

บรรณานุกรม

- เขมรัฐ อิมอุรัง. (2562). เส้นทางสู่วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญพิเศษ: การศึกษาพหุชีวิตประวัติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จตุพร อัครโสวรรณ. (2565). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 14(1).
- จริยาพร สังข์รัตน์, และคณะ. (2551). เส้นทางการเป็นครูวิทยาศาสตร์ดีเด่นระดับประถมศึกษากรณีสึกษา. (รายงานการวิจัย). สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ฉัตรวิ ลิมสกุล. (2562). แนวทางการพัฒนาครูเพื่อเข้าสู่ความเป็นครูดี ระดับชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (รายงานการวิจัย) มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- ชนันภรณ์ อารีกุล. (2550). เส้นทางวิชาชีพของครูผู้ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ : การวิจัยชาติพันธุ์วรรณนาอภิमानและการวิเคราะห์เนื้อหา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ. (2540). เส้นทางการพัฒนาครูวิจัย: การวิจัยรายกรณีของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- นิภาภรณ์ คำเจริญ. (2563). แนวทางในการพัฒนาสมรรถภาพของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- นภมณฑ์ เจียมสุข และ มนต์วาสน์ โกวิทยา. (2555). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. (รายงานการวิจัย). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประสิทธิ์ ทองอุ่น. (2540). จิตวิทยาและพุทธศาสตร์. สุรินทร์: สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏสุรินทร์.
- พรธศักดิ์ สุชี. (2554). การเปิดสอนหลักสูตรศิลปการแสดงในสถาบันอุดมศึกษาของไทย : ปัญหาเรื่องแนวคิดจิตตนิยมในสังคมทุนนิยมบริวาร. วารสารนักบริหาร, 31(4), 80-91.
- พระเทพเวที (ป.อ.ปยุตโต). (2531). พัฒนาตน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551. (2551). มาตรฐานการกำหนดตำแหน่งตำแหน่งชำนาญการพิเศษ. สืบค้นจาก

<https://www.ocsc.go.th/job/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%8F%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B9%8C>

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓. (2553). การกำหนดสาขา คุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกของศิลปินแห่งชาติ.

<https://prkan1.files.wordpress.com/2013/06/lukgen56.pdf>

พิสุทธิ การบุญ. (2551). ศึกษาวิธีการรับรองของ เสรี รุ่งสว่าง. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เพนกวิณ แก้วกนกวิจิตร. (2551). ความสำเร็จในด้านการแสดงภาพยนตร์ของสรรพวงษ์ ชาตรี

ในฐานะศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2551. (รายงานการวิจัย). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2542). การพัฒนาตน. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

มนทิรา มะโนรินทร์. (2560). การศึกษาลักษณะความเป็นครูทางด้านนาฏยศิลป์ตะวันตกใน

ระดับอุดมศึกษาของนางพงษ์ จรัสศรี. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , กรุงเทพฯ.

มัทธรา ธรรมบุศย์. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/site/psychologybkf1/home/citwithya-phathnakar/thvsdi-kar-reiyn-ru-thang-sangkham-khxng-baen-dura>

มิคซ์แมกกาซีน. (2561). ผศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ. สืบค้นจาก

<https://www.mixmagazine.in.th/00003469>

มนทิรา มะโนรินทร์. (2560). การศึกษาลักษณะความเป็นครูทางด้านนาฏยศิลป์ตะวันตกใน

ระดับอุดมศึกษาของนางพงษ์ จรัสศรี. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , กรุงเทพฯ.

เรียม ศรีทอง. (2542). กระบวนการพัฒนาตน พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน: หน่วย

ศึกษานิเทศก์สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.

วินัย เพชรช่วย. (ม.ป.ป.). การพัฒนาตน Self Development. สืบค้นจาก

https://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Self_Development.htm

วิศวะ ประสานวงศ์. (2555). การศึกษากระบวนการถ่ายทอดการบรรเลงระนาดเอกของครูอุทัย แก้ว

ละเอียด (ศิลปินแห่งชาติ). (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- สมโภชน์ เตียมสุภาษิต. (2536). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อุ่นเปีย, และ ชนบพร วัฒนสุขชัย. (2557). ผลการจัดกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแฮร์โรว์ที่มีต่อความสามารถในการปั้นของเด็กอายุ 9-11 ปี. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(1), 458-472.
- อภิศักดิ์ สنجด. (2552). เส้นทางสู่ความสำเร็จด้านทัศนศิลป์ของศิลปินร่วมสมัยในประเทศไทย. (รายงานการวิจัย). สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย, กรุงเทพฯ
- อภิภา ไพรัชพิบูลย์.(2561). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคารจังหวัดหนองคาย. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.
- อัมไพวรรณ เดชะชาติ. (2554). ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ “มังตราแห่งผู้ชนะสิบทิศ. นิตยสารศิลปากร, 54(5), 100-113.
- All Magazine. (2556). สารบำรุงสมอง “พรสวรรค์” ต้องการ “พรแสง” ประกอบ. สืบค้นจาก <https://libdoc.dpu.ac.th/article/V1024.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แผนการดำเนินการวิจัย

แผนการดำเนินงานวิจัย

1. การออกแบบงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบของการศึกษาโดยมุ่งเน้นที่จะหาข้อมูลที่เป็นเรื่องแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ศิลปินแห่งชาติ การศึกษา รัชชศาสตร์จาก ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ในด้านการพัฒนาตนเอง งานวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตที่จะศึกษาประวัติ บัณฑิต วัตถุประสงค์ และแนวความคิด ของ รัชชศาสตร์จาก ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เพื่อใช้ข้อมูลมาเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ โดยการรวบรวมข้อมูลจากการใช้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura เรื่องการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากบัณฑิตรุ่นที่ 4 โดยการ นำเสนอผลสรุปของงานวิจัยในเชิงพรรณนาประกอบไปด้วยแนวทาง วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยให้ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเอริคสันใช้ในการจัดระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแนวทางพัฒนาตนเองด้านทักษะการปฏิบัติทางศิลปะที่มีความสอดคล้องทางพัฒนาการการฝึกปฏิบัติให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดตามลำดับขั้นตอนรวมถึงสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะได้ไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าทฤษฎีนี้เป็นตัวช่วยในการจัดระบบจะทำให้เห็นแนวทางขั้นตอนของกรณีศึกษา ได้ชัดเจนขึ้นและยังจะสามารถที่จะเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมจากศิลปินท่านอื่น ๆ ได้ อย่างมีระบบมากขึ้น โดยข้อมูลที่ี้จะใช้รวบรวมข้อมูลจากชีวประวัติ บัณฑิต และกระบวนการต่าง ๆ ในชีวิตที่ถูกสังคม หรือเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในด้านการได้รับการเลี้ยงดู การศึกษา รวมทั้งชีวิต การทำงาน มาวิเคราะห์และนำเสนอออกมาเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

2. การออกแบบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะการออกแบบข้อมูลคำถามจะมุ่งเน้นการใช้คำถามให้ลักษณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย การให้ข้อมูลจึงแตกต่างกันที่บริบท สถานะ และมุมมองของผู้ให้ข้อมูลซึ่งการออกแบบดังนี้ จะทำให้เกิดข้อมูลชุดเดียวกันที่สามารถนำมาเป็นแนวทางได้และสามารถตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าความสอดคล้องของข้อมูลแบบถามแล้วได้

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับกรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
1.ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	หลักการ แนวคิดศิลป์ที่ประสบความสำเร็จ - ท่านคิดว่าเหตุใดท่านถึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินในหน่วยงาน ศิลปินแห่งชาติ	งานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ	รูปแบบการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับ	คุณสมบัติให้ข้อมูล รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	ขั้นตอน 1. วัตถุประสงค์งานเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและวัน เวลา

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
<p>ต่างๆ และหาที่มีความโดดเด่นด้าน อะไรบ้าง</p> <p>- ก่อนหน้าที่จะได้รับการยกย่องท่าน คาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินใน หน่วยงานต่างๆ หรือไม่</p> <p>- ทานมีแนวทาง ด้านชีวิต/วิถี/ไลฟ์สไตล์/ วิธีสังสรรค์/ประสบการณ์ ในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อสงสัยข้างต้นอย่างไร (ประถมศึกษา / มัธยมศึกษา / อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)</p> <p>- หลักการใดเป็นหลักการทำงานที่ดี ที่ทำให้พัฒนาตนเองได้อย่างดี</p> <p>- ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่จะ ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับท่าน ควรมีแนวทาง หรือวิธีการในการ ดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านชีวิต/ วิถี/ไลฟ์สไตล์/สังสรรค์/ประสบการณ์)</p> <p>ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ</p>	<p>กรณีศึกษารอง ศาสตราจารย์ ดร. สุภชัย จันทร์สุวรรณ์ โดยรวบรวมข้อมูล จากการศึกษา เอกสาร สัมภาษณ์ กรณีศึกษา และ สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ ข้อมูล โดย กระบวนการ ออกแบบคำถามที่ เน้นการสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview)</p> <p>ข้อคำถามชุดที่ 1 (กรณีศึกษา) มี ขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. ผู้วิจัยนำ วัตถุประสงค์ของ</p>	<p>คำถามและลำดับขั้นตอน ของการสัมภาษณ์แต่เป็น การพูดคุยในเชิงการ สนทนาและตอบถาม ความคิดเห็นข้อเท็จจริง หรือการเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ต่างๆ</p>			<p>สถานที่สำหรับเก็บ ข้อมูล</p> <p>2. ส่งแบบชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัยและข้อ คำถามที่จะใช้ใน การวิจัย</p> <p>3. เมื่อผู้ให้ข้อมูลตก ลงเข้าร่วม โครงการวิจัย ดำเนินการจัดทำ หนังสือขอความ อนุเคราะห์ข้อมูล ให้ผู้ให้ข้อมูล</p> <p>4. ดำเนินการขอ ความยินยอมการให้ ข้อมูลเป็นลาย ลักษณ์อักษร</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>- ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใดในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/ วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)</p> <p>- เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป</p> <p>- ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่มีปัจจัยให้ท่านเกิดความดีต้องการประสบความสำเร็จ และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ</p>	<p>งานวิจัยยิววิเคราะห์ว่าหากต้องการข้อมูลดังกล่าว จะต้องถามคำถามใดบ้าง</p> <p>2. ศึกษาทฤษฎีที่จะใช้ในการจัดการข้อมูล (ทฤษฎีการรับรู้ความสมรรถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura) และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการมีทักษะปฏิบัติของเฮริเวิร์)</p>			<p>5. ดำเนินการยืนยันการนัดหมายเก็บข้อมูล</p> <p>6. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์</p> <p>7. จัดเก็บเอกสารให้ความยินยอมและใบสำคัญรับเงินค่าตอบแทนผู้ให้ข้อมูลหรือมอบของที่ระลึก</p> <p>8. หลังจากระบุดำเนินการสรุปข้อมูลส่งให้ผู้ให้ข้อมูลรับทราบและยืนยันข้อมูลอีกครั้งในภายหลัง ก่อนจะจัดกระทำกับข้อมูล</p> <p>อุปกรณ์</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>(ประณตศึกษาวิทยาลัย/อุดมศึกษา/ ทำงานศิลปะในแห่งชาติ)</p> <p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการ ชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการ บุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่าง หรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคล ตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการ แนะนำให้ได้พัฒนาตนเองในด้าน ทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หาก ได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำ หรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้าน ศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ ต้อง ก า ร พัฒนา ตน เอง ไป สู่ ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนก ตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม</p>	<p>3. นำทฤษฎีต่างๆ มาออกแบบชุด คำถามให้สอดคล้อง และตรงตามข้อมูลที่ ต้องการโดยจำแนก กลุ่มคำถามออกเป็น ดังนี้</p> <p>- ข้อมูลส่วนตัว โดย ผู้วิจัยกำหนดให้ คำถามในการวิจัย ข้อที่ “แนว ทางการพัฒนา ตนเองไปสู่การ เป็นศิลปิน แห่งชาติของ รอง ศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทน์ สุวรรณ มี อะไรบ้าง” เป็นตัว</p>			<p>- แบบสัมภาษณ์ ชุด ที่ 1</p> <p>- เครื่องบันทึกเสียง</p> <p>- กล้องโทรศัพท์</p> <p>- ของที่ระลึกหรือ ค่าตอบแทน</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระ ร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถ จดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การ ฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยใน ตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>- ทานรู้ลึกอย่างไรในการที่ท่านได้ พัฒนาตนเอง เกิดความกดดันหรือ ความกังวลหรือไม่ และมีวิธีในการ แก้ไขอย่างไรบ้าง</p> <p>ทักษะการปฏิบัตินฏศิลป์</p> <p>- ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำ รำการแสดงที่ท่านไม่เคยแสดง ด้วย วิธีการที่ท่านค้นแบบ ท่านมีวิธีการ สังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียด</p>	<p>ตั้งเพื่อถามถึง ชีวิตประวัติ ความ ภาคภูมิใจ แนวคิด ส่วนตัวที่บอกเล่าถึง เส้นทาง ความคิด เจตคติ เรื่องการใช้ ชีวิตความคาดหวัง และการเป็นศิลปิน แห่งชาติ</p> <p>- ข้อมูลเรื่องปัจจัย การนำไปสู่การเป็น ศิลปินแห่งชาติ โดย มีภรรยา ทักษะการ รับรู้ความสามารถ ของบุคคลพัฒนามา จากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ ทฤษฎีการพัฒนา ตนเองของ</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>ของทำราคา ใช้ระยะเวลาไม่นาน เพียงใดในการจดจำ และสามารถ จดจำได้มากขึ้นเรื่อยๆ</p> <p>- การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของ ผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบราคาให้ดู ทักษะมี เทคนิคอย่างไร ในการถ่ายภาพทอด รายละเอียดของทำราคาออกมาให้ สมบูรณ์ที่สุด</p> <p>และใช้ระยะเวลาไม่นานเพียงใดใน การฝึกทำตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับ การถ่ายทอดในรูปแบบนี้ท่านพบ ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิด ข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไป อย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการฝึกซ้อมทบทวนท่านทำกันมี ความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดง ออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความ</p>	<p>Bandura มาจำแนก ออกเป็นคำถามถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้ ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะ พัฒนาตนเอง มา จากสิ่งใดได้บ้าง - ข้อมูลเรื่องทักษะ การปฏิบัติในยูทูป โดยมีภรนาทฤษฎี การฝึกทักษะปฏิบัติ ของเอโรว์ มาเป็น ตัวตั้งในการ ออกแบบข้อคำถาม โดยมุ่งเน้นการถาม ถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มี ความเห็นร่วมกัน</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
<p>ทดลองตัวแตกออกจากขั้นตอนก่อนหน้าหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในการศึกษาเรื่องการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกสอนที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้เวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง - เมื่อท่านมีความมั่นใจในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบจำลองตัวอย่างไว้บ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่ - ท่านคิดว่าอะไรทำให้ท่านมีทักษะการแสดง นาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ 	<p>ในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มี 				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<ul style="list-style-type: none"> -วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคสอนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้าง ในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) -ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สั่งสอนทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) -ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่ต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง -ท่านคิดว่าระหว่างพหุศาสตร์และความพยายามสิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการเกิดเอกลักษณ์การแสดงนาฏศิลป์ที่ 	<p>อะไรบ้าง” โดยเป็นการมุ่งเน้นในการถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรใน ปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์</p> <p>ส่วนตัวที่คิดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>โดดเด่น เพราะเหตุใดท่านจึงมี ความคิดเช่นนั้น</p> <p>- ท่านคิดว่า การสร้างเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ทางการแสดง นาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สีระนำกแสดง ประเภทการแสดงหรือ อื่น ๆ</p> <p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร นาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน</p> <p>- ท่านคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมี องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ เพียงพอต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มี เอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างไร เหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 1 สำหรับ กรณีศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการเก็บ ข้อมูล
	<p>and organization) 4) ก า ร ประเมินผล (evaluation) - ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะ เพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียน สามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถ อย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์</p> <p>ประสบการณ์การทำงาน - ท่านเคยสอนในสถาบันใด และรายวิชาอะไรบ้าง</p> <p>- นอกเหนือจากสถาบันที่ ท่านสังกัดท่านเคยได้รับเชิญเป็น อาจารย์พิเศษในสถาบันใดบ้าง</p> <p>- จากประสบการณ์การสอน และการทำงานของท่าน ท่านมีความ ภาคภูมิใจกับนิสิต นักศึกษา เพื่อ ครูผู้สอนและผู้บังคับบัญชาอย่างไร บ้าง กรุณาช่วยด้วย</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) (ข้อคำถามชุดที่ 2 สำหรับศิลปิน ที่ประสบความสำเร็จ)	<p>หลักการ แนวคิดที่ประสบความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ท่านคิดว่าเหตุใดท่านถึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ และท่านมีความโดดเด่นด้านอะไรบ้าง - ก่อนหน้าที่จะได้รับการยกย่องท่านคาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ หรือไม่ - ท่านมีแนวทาง ด้านชีวิต/วิถี/มุมมอง/วิธีสังสรรค์กับผู้อื่นในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร (ประวัติ กษา / มีรย คี กษา / อุดม คี กษา/ ประกอบอาชีพ) - หลักการใดเป็นหลักที่ที่ท่านยึดถือที่ทำให้พัฒนาตนเองได้อย่างดี - ท่านคิดว่าหากมีคนรุ่นหลังที่จะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับท่านควรมีแนวทาง หรือวิธีการในการ 	<p>กระบวนการ ออกแบบคำถามที่ ใช้ในการสัมภาษณ์ (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ ชุมชน 2 (ศิลปินที่ประสบความสำเร็จ) มี ขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยนำ วัตถุประสงค์ของ งานวิจัยมาวิเคราะห์ หากต้องการ ข้อมูลดังกล่าว จะต้องถามคำถาม ใดบ้าง 2. ศึกษาทฤษฎีที่จะ ใช้ในการจัดการ ข้อมูล (ทฤษฎีการ 	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยเป็นการ สัมภาษณ์ที่ไม่มีกรอบ กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับ คำถามและลำดับขั้นตอน ของการสัมภาษณ์แต่เป็น การพูดคุยในเชิงการ สนทนาและตอบถาม ความคิดเห็นข้อเท็จจริง หรือการเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ต่างๆ</p>	<p>คุณสมบัติศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จ จำนวน 4 ท่าน ที่ ได้จากกา กำหนดแบบ เฉพาะเจาะจงจากลำดับผู้ที่ ได้รับรางวัลระดับชาติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารให้ ข้อมูลได้และมีสติสัมปชัญญะ ครบถ้วน 2. เป็นที่ยอมรับในวงการ และวง วิชาการ ภูมิศาสตร์ หรือการแต่ง 3. เป็นศิลปินที่ได้รับรางวัล โดย เป็นรางวัลที่เป็นที่ยอมรับอย่าง แพร่หลายในระดับชาติ 4. เป็นศิลปินที่มีอัตลักษณ์ และ เอกลักษณ์เฉพาะตัวด้านทักษะ ปฏิบัติ ทัศนคติ หรือการแสดง 5. มีความโดดเด่นด้านการ พัฒนาตนเองสู่การประสบความสำเร็จ 	<p>ขั้นตอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล และวัน เวลา สถานที่ สำหรับเก็บ ข้อมูล 2. ส่งแบบ ชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อคำถาม ที่จะใช้ในการ วิจัย 3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า ร่วม

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>คำเป็นชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านชีวิต/วิธีฝึกฝน/วิธีสั่งสมประสบการณ์)</p> <p>ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ</p> <p>- ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใดในแต่ละช่วงวัย (เรียนประถม/มัธยม/อุดมศึกษา/ทำงาน)</p> <p>- เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง อย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป</p> <p>- ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้น</p>	<p>รับรู้ความเสถียรภาพของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อุทิศทุ่มเทพัฒนาตนเองของ (Bandura) และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแบริวรี)</p> <p>3. นำทฤษฎีต่างๆ มาออกแบบชุดคำถามให้สอดคล้องและตรงตามข้อมูลที่ต้องการโดยจำแนกกลุ่มคำถามออกเป็นดังนี้</p>				<p>โครงการวิจัย ดำเนินการ จัดทำหนังสือ ขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูลถึงให้ ผู้ให้ข้อมูล 4. ดำเนินการ ขอความ ยินยอมการให้ ข้อมูลเป็นลาย ลักษณ์อักษร 5. ดำเนินการ ยืนยันการนัด หมายเก็บ ข้อมูล 6. เก็บข้อมูล โดยการ สัมภาษณ์</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จ้าแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)</p> <p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำให้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้ ท่านพัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ต้องการ พัฒนาตนเองไปสู</p>	<p>ขั้นตอนการออกแบบเครื่องมือ</p> <p>- ข้อมูลลบลวงตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้ง ในกรณีนี้เป็นการใช้คำถามชุดเดียวกับการนิศึกษาเพื่อถามถึงชีวิตประวัติ ความภาคภูมิใจ แนวคิดส่วนตัวที่บอกเล่าถึง</p>			<p>7. จัดเก็บเอกสารให้ ความยินยอม และใบสำคัญรับเงิน ค่าตอบแทน ผู้ให้ข้อมูลหรือมอบของที่ระลึก</p> <p>8. หลังจากดำเนินการสรุป ข้อมูลส่งให้ ผู้ให้ข้อมูล รับทราบและ ยืนยันข้อมูลอีกครั้งในภายหลัง ก่อนจะจัดกระทำกับ ข้อมูล</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ความเข้าใจอย่างไบบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่าง ๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทหารพี่</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การรวมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>- ทานผู้สังเกตอย่างในกรณีที่ทานได้พัฒนาตนเอง เกิดความกดดันหรือความกังวลหรือไม่ และมีวิธีในการแก้ไขอย่างไรบ้าง</p> <p>ทักษะการปฏิบัติในศิลปะ</p> <p>- ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ทานไม่เคยแสดง ด้วย</p>	<p>เส้นทาง ความคิด เจตคติ เรื่องการใช้ชีวิตความคาดหวัง และการเป็นศิลปินแห่งชาติของศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ</p> <p>- ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ โดยสัมภาษณ์ ทักษะการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทักษะการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึง</p>	<p>อุปกรณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 2 - เครื่องบันทึกเสียง - กล้อง - โทรศัพท์ - ของที่ระลึก หรือ คำตอบแทน 			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>วิธีการทำตามแบบ ท่านมีวิธีการ สังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียด ของท่ารำ ใช้ระยะเวลาากน้อย เพียงใดในการจดจำ และสามารถ จดจำได้มากน้อยเพียงใด</p> <p>- การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของ ผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบรำให้ดู ท่านมี เทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอด รายละเอียดของท่ารำออกมาให้ สมบูรณ์ที่สุด</p> <p>และใช้ระยะเวลาากน้อยเพียงใดใน การฝึกทำตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับ การถ่ายทอดในรูปแบบที่ท่านพบ ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิด ข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไป อย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการฝึกซ้อมทบทวนท่ารำท่านมี ความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดง</p>	<p>ปัจจัยที่ส่งผลให้ ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะ พัฒนาตนเอง มา จากสิ่งใดบ้าง</p> <p>- ข้อมูลเรื่องทักษะ การปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยมีการนำทฤษฎี การฝึกทักษะปฏิบัติ ของแฮโรว์ มาเป็น ตัวตั้งเินการ ออกแบบข้อคำถาม โดยมุ่งเน้นการถาม ถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มี ความเห็นว่ามีส่วน ในการส่งเสริมให้</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้าหรือไม่</p> <p>- ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้เวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง</p> <p>- เมื่อท่านมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบจำลองตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่</p>	<p>ขั้นตอนการออกแบบเครื่องมือ</p> <p>เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดี</p> <p>- ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนฏศิลป์ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถาม ออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2</p> <p>คือ "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จ สำหรับนิสิต/ นักศึกษา หลักสูตร นาฏศิลป์ มี อะไรบ้าง" โดยเป็น</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<ul style="list-style-type: none"> - ทานคิดว่าอะไรทำให้ท่านมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ - วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคสอนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สังสมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ทานคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่ต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง 	<p>การมุ่งเน้นในการถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรใน ปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์ ส่วนตัวที่คิดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติที่ขึ้น</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>- ทานคิดว่าระหว่างพรสวรรค์และความพยายามสิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการเกิดเอกลักษณ์การแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใดท่านจึงมีความคิดเช่นนั้น</p> <p>- ทานคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระนักแสดง ประเภทการแสดงหรืออื่น ๆ</p> <p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน</p> <p>- ทานคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อย่างไรบ้าง เพื่อให้มีเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่าง</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 2 สำหรับศิลปินที่ ประสบความสำเร็จ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร 1) วัตถุประสงค์(objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) ก า ร ประเมินผล (evaluation) - ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนหลักสูตรนี้ ระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะ เพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียน สามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถ อย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัวเพื่อนร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ ผู้บังคับบัญชาครูผู้สอน/ลูกศิษย์)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) ข้อคำถามชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษา ครอบครัว/เพื่อนร่วมงาน/เพื่อน ร่วมชั้นเรียน/ผู้บังคับบัญชา/ ครูผู้สอน/ลูกศิษย์</p>	<p>- ทานคิดว่าเหตุใด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณนี้ ถึงได้รับการ ยกย่องรางวัลศิลปินแห่งชาติ - ทานคิดว่า รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีความโดดเด่น ด้านอะไรบ้าง (เอกลักษณ์การแต่ง/ การถ่ายทอดความรู้/ด้านวิชาการ ฯลฯ) - จากที่ทานสังเกต รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีแนวทาง ด้านชีวิต/วิถีฝึกฝน/วิธีสั่งสม ประสบการณ์ในด้านต่างๆ ที่โดดเด่น ตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร (ประเภทศึกษา/มัธยมศึกษา/ อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ทานคิดว่าปัจจัยแรกเริ่มอะไรที่ ส่งผลให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ พัฒนาตนเองได้อย่างดี บ้าง</p>	<p>กระบวนการการ ออกแบบคำถามที่ ในใช้การสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 3 (ครอบครัว/ลูก ศิษย์/เพื่อน/ ผู้บังคับบัญชา/ ครูผู้สอน) มีขั้นตอนดังนี้ 1. ผู้วิจัยนำ วัตถุประสงค์ของ งานวิจัยมาวิเคราะห์ ว่าหากต้องการ ข้อมูลดังกล่าว จะต้องถามคำถาม ได้บ้าง</p>	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยเป็นการ สัมภาษณ์ที่ไม่มีการ กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับ คำถามและลำดับขั้นตอน ของการสัมภาษณ์แต่เป็น การพูดคุยในเชิงการ สนทนาและสอบถาม ความคิดเห็นข้อเท็จจริง หรือการเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ต่างๆ</p>	<p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (ครอบครัว) จำนวน 1 คน ได้ รายชื่อจากกรณีศึกษา 1. เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารให้ ข้อมูลได้และมีนิสัยปฏิบัติ ครบถ้วน 2. เป็นผู้ที่อยู่กับกรณีศึกษา ในช่วงใดช่วงหนึ่งที่สามารถบอก ได้ถึงคุณลักษณะ แนวทางหรือ พัฒนาการของกรณีศึกษา 3. เป็นผู้ที่ไม่เห็นพัฒนาการของ กรณีศึกษาและไม่อยู่ด้วยกับ กรณีศึกษา</p> <p>ชื่อผู้ให้ข้อมูล (ครอบครัว) 1. ศิริลักษณ์ จันทร์สุวรรณ (พี่สาว)</p> <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (เพื่อน ร่วมงาน) จำนวน 3 คน โดย</p>	<p>ขั้นตอน 1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล และวัน เวลา สถานที่ สำหรับเก็บ ข้อมูล 2. ส่งแบบ ชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อความ ที่จะใช้ในการ วิจัย 3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวเพื่อร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ผู้บังคับบัญชาครูผู้สอนลูกศิษย์)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัตินักให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ก่อนได้รับศิลปะเป็นแห่งชาติ (ประสบการณ์ร่วมความสำนึก/ต้นแบบ/ การชักจูง/ความพร้อมส่วนบุคคล) - ทานคิดว่าศักยภาพหรือปัจจัย ส่วนตัวอะไรที่ส่งผลให้กรณีศึกษามี ความพร้อมในการพัฒนาตนเองไป ความสำเร็จ จำแนกตามหลักการ จิตวิทยาปัญญานิยม</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระ ร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถ จดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ครอบครัว ช่าง ทหารพี่ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การ ฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยใน ตนเองและความสม่ำเสมอ</p>	<p>2. ศึกษาทฤษฎีที่จะ ใช้ในการจัดการ ข้อมูล (ทฤษฎีการ รับรู้ความสามารถ ของบุคคลพัฒนามา จากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อ ทฤษฎีการพัฒนา ตนเองของ Bandura) และ ทฤษฎีที่ใช้ในการ นำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการฝึกทักษะ ปฏิบัติของเฮโรว) 3. นำทฤษฎีต่างๆ มาออกแบบชุด คำถามให้สอดคล้อง และตรงตามข้อมูลที่</p>		<p>เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบ ลูกโซ่ (Snowball sampling) 1. เป็นผู้ที่เคยร่วมแสดง นาฏศิลป์หรือด้านการจัดการ ศิลปะแสดงในงานเดียวกัน และ/ หรือ เป็นผู้ที่เคยฝึกซ้อม นาฏศิลป์ด้วยกัน 2. เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับกรณีศึกษา 3. เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารให้ ข้อมูลได้และมีนิสัยไม่ขี้อาย ครบถ้วน</p> <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (เพื่อน ร่วมชั้นเรียนด้านนาฏศิลป์) จำนวน 3 คน โดยเลือกกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลแบบลูกโซ่ (Snowball sampling)</p>	<p>ร่วม โครงการวิจัย ดำเนินการ จัดทำหนังสือ ขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูลส่งให้ ผู้ให้ข้อมูล 4. ดำเนินการ ขอความ ยินยอมการให้ ข้อมูลเป็นลาย ลักษณ์อักษร 5. ดำเนินการ ยืนยันการนัด หมายเก็บ ข้อมูล</p>	

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัวเพื่อร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ ผู้บังคับบัญชาครูผู้สอนลูกศิษย์)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทานตีฉวางของศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีการปรับรายละเอียดทักษะการแสดงที่เหมาะสมกับตัวเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่ - ทานตีฉวางอะไรที่ทำให้ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ - จากการศึกษาวิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ของรองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เป็นอย่างไรบ้าง (วิธีการ/ระยะเวลา) (ประเมินศึกษา/ 	<p>ต้องการโดยจำแนกกลุ่มคำถามออกเป็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลส่วนตัวของกรณีศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัย ข้อที่ "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปิน แห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงชีวิตประวัติ ความภาคภูมิใจ แนวคิด 		<p>1. เป็นผู้ที่ยังเรียนชั้นเรียนด้านนาฏศิลป์กับกรณีศึกษาอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา</p> <p>2. เคยร่วมชั้นเรียนมากกว่า 1 ช่วงวัย หรือร่วมชั้นเรียนที่มีโอกาสได้มาปฏิบัติงานร่วมกัน (ด้านนาฏศิลป์)</p> <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (ผู้บังคับบัญชา) จำนวน 3 คน ผู้ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของสำนักการสังคีตที่ดำรงตำแหน่งให้ระหว่างการศึกษา ตำแหน่งงานของกรณีศึกษา</p> <p>1. เป็นผู้บังคับบัญชาในสถานงานที่กรณีศึกษาเคยสังกัดด้านนาฏศิลป์ โดยต้องเป็นผู้ที่บังคับบัญชาระหว่างที่กรณีศึกษา</p>	<p>6. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์</p> <p>7. จัดเก็บเอกสารให้ควมยินยอมและมอบของที่ระลึก</p> <p>8. หลังจากดำเนินการสรุปข้อมูลส่งให้ผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลรับทราบและยืนยันข้อมูลอีกครั้ง ในภายหลังก่อนจะจัดกระทำกับข้อมูล</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัวเพื่อร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน/ลูกศิษย์) มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบ อาชีพ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ส่วนตัวที่บอกเล่าถึง เส้นทาง ความคิด เจตคติ เรื่องการใช้ ชีวิตความคาดหวัง และการเป็นศิลปิน แห่งชาติของ ปวงนีทิภาวิน มุมมองของ ผู้เกี่ยวข้องที่ แตกต่างกัน</p>	<p>แตกต่างบทบาท - ข้อมูลเรื่องปัจจัย การนำไปสู่การเป็น ศิลปินแห่งชาติ โดย มีกรนำ ทฤษฎีการ รับรู้ความสามารถ ของบุคคลพัฒนามา จากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้</p>		<p>ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ เป็นผู้ที่เคยดำเนินงานกิจกรรม ร่วมกันไม่น้อยกว่า 3 งาน 2. เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารให้ ข้อมูลได้และมีสติสัมปชัญญะ ครบถ้วน</p> <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (ครูผู้สอนของกรณีศึกษา) จำนวน 3 คน ใ้รายชื่อจาก กรณีศึกษา</p> <p>1. ต้องเป็นครูผู้ถ่ายทอดทักษะ การปฏิบัติทางด้านทฤษฎีศิลป์แต่ ละแขนง (ละคร โขน นาฏศิลป์ พื้นบ้าน) ให้กรณีศึกษาไม่น้อย กว่า 1 ปี ทุกระดับการศึกษา</p>	<p>อุปกรณ์ - แบบ สัมภาษณ์ ชุด ที่ 3 - เครื่อง บันทึกเสียง - กล้อง โทรศัพท์ - ช่องที่ระลึก</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา ครอบครัวเพื่อร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ ผู้บังคับบัญชาครูผู้สอน/ลูกศิษย์)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ทฤษฎีการพัฒนา ตนเองของ Bandura มาจำแนก ออกเป็นคำถามถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้ ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะ พัฒนาตนเองของ กรณีศึกษาจะมา จากสิ่งใดบ้าง - ข้อมูลเรื่องทักษะ การปฏิบัติในทฤษฎี โดยมีคำถามทฤษฎี การฝึกทักษะปฏิบัติ ของแอสโรว์ มาเป็น ตัวตั้งในการ ออกแบบข้อคำถาม โดยมุ่งเน้นคำถาม</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลที่สมัครใจ 2. เป็นผู้ที่มีความรู้หรือสามารถ ให้ข้อมูลได้และมีนิสัยปฏิบัติ ครบถ้วน</p> <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (ลูก ศิษย์) จำนวน 9 คน (กลุ่ม อาชีพละ 3 คน) ได้รับชื่อ จากกรณีศึกษา โดยจำแนก ตามกลุ่มอาชีพของผู้ให้ข้อมูล 1) นักศิลปินหรือนักวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ 2) นักนาฏศิลป์ อิสระ 3) ครูนาฏศิลป์</p> <p>1. ปัจจุบันประกอบอาชีพนาฏย ศิลป์ หรือศิลปินด้าน นาฏศิลป์ หรือครูนาฏศิลป์ หรือ นักวิชาการนาฏศิลป์ ทั้งที่ มีสังกัดและอิสระ</p> <p>2. เป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดพ ร่ำจาก รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 3 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา ครอบครัวเพื่อร่วมงานเพื่อนร่วมชั้นเรียน/ ผู้บังคับบัญชาครูผู้สอน/ลูกศิษย์)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
		ถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มี ความเห็นว่ามีส่วน ในการส่งเสริมให้ เกิดทักษะการปฏิบัติ ที่ดีของกรณีศึกษา ในมุมมองของ ผู้เกี่ยวข้องที่ แตกต่างกันบทบาท		สุพรรณ ต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา (จากสถาปนได้ก็ ได้) 3. เป็นลูกศิษย์ที่อยู่ภายใต้การ ดูแลของกรณีศึกษาในระยะเวลา ยาวนานที่สุด 4. เป็นลูกศิษย์ที่มีความใกล้ชิด กับกรณีศึกษาเป็นอย่างดี	

กิจกรรม	OUTPUT	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>กิจกรรม</p> <p>ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับ นักวิชาการด้านหลักสูตรที่ผลิตนวัต คิดป็นระดับอุดมศึกษา)</p>	<p>OUTPUT</p> <p>(ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน หลักสูตรที่ผลิตนวัตคิดป็นระดับอุดมศึกษา)</p> <p>หลักการ แนวคิดการได้รับการยก ย่องเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ</p> <p>- ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัล ศิลปินทางด้านหลักสูตรที่ผลิตนวัต คิดป็นทางด้านหลักสูตรที่ผลิตนวัต คิดป็น เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปิน ศิลปากร หรืออื่นๆ ครรศรีคุณสมบัติ หรือความโดดเด่นอะไรบ้าง</p> <p>- ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รับรางวัล ศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนา ตนเองด้านใดและอย่างไรบ้าง</p> <p>- ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะ ประสบความสำเร็จควรมีแนวทาง หรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไร บ้าง (ด้านวิถีชีวิตวิถีมีกลุ่มวิธีสังคม ประชากรม)</p>	<p>กระบวนการการ ออกแบบคำถามที่ ใช้ในการสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 5</p> <p>(นักวิชาการด้าน หลักสูตรหรือ อาจารย์ในหลักสูตร ที่ผลิตนวัตคิดป็น ระดับอุดมศึกษา) มี ขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. ผู้วิจัยนำ วัตถุประสงค์ของ งานวิจัยมาวิเคราะห์ จากหาต้องการ ข้อมูลดังกล่าว</p>	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ถึง โครงสร้าง (Semi- Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถามหลัก ที่มุ่งเน้นข้อมูลที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์ของ งานวิจัย และในส่วนของ คำถามที่ต้องลงความคิดเห็น หรือข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในประเด็นต่างๆ ที่อาจจะ มีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะเป็น การสัมภาษณ์เดี่ยวหรือ สัมภาษณ์กลุ่ม)</p>	<p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (นักวิชาการด้านหลักสูตรที่ ผลิตนวัตคิดป็น ระดับอุดมศึกษา) จำนวน 10 ท่าน โดยจำแนกตามภูมิภาค ที่สถาบันตั้งอยู่และประเภท ของสถาบันที่มีสถานภาพที่ แตกต่างกันที่คาดว่าจะเกิดข้อ ค้นพบถึงความแตกต่างใน การจัดการเรียนการสอน</p> <p>1. เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา ด้านหลักสูตร ในระดับปริญญา เอกขึ้นไป</p> <p>2. เป็นผู้ที่มีผลงานวิชาการด้าน หลักสูตรมากกว่า 3 เรื่อง/ บทความขึ้นไป</p> <p>3. เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชา หลักสูตรไทยในด้านทฤษฎีหรือ ปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p>	<p>ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล</p> <p>1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล และวัน เวลา สถานที่ สำหรับเก็บ ข้อมูล</p> <p>2. ส่งแบบชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อคำถาม ที่จะใช้ในการ วิจัย</p> <p>3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า ร่วม โครงการวิจัย</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการชำนาญการหรือนักวิชาการในหลักสูตรที่ผลิตนวัตศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ปัจจัยที่ทำให้ท่านเห็นว่าสามารถส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตัวเองคืออะไร</p> <p>- ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใดในแต่ละช่วงวัย (เรียงไปตาม/ วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)</p> <p>- เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดง นวัตกรรมต่อไป</p> <p>- ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่นประสบความสำเร็จแล้วนั้น ส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะ</p>	<p>จะต้องถามคำถามใดบ้าง</p> <p>2. ศึกษาทฤษฎีที่จะใช้ในการจัดการข้อมูล (ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura) และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการมีทักษะปฏิบัติของเฮริว)</p> <p>3. นำทฤษฎีดังกล่าวมาออกแบบชุด</p>			<p>4. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร นวัตกรรมไทย</p> <p>5. เป็นที่รู้จักในวงวิชาการ นวัตกรรม</p> <p>6. เป็นตัวแทนอาจารย์ที่มาจากสถาบันระดับอุดมศึกษา 4 ภูมิภาค</p>	<p>ดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูล</p> <p>4. ดำเนินการขอความยินยอมการให้ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>5. ดำเนินการยืนยันการนัดหมายเก็บข้อมูล</p> <p>6. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนาฏ ศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>พัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ ทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)</p> <p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการ ชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการ บุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่าง หรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคล ตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการ แนะนำ ให้ได้พัฒนาตนเองในด้าน ทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หาก ได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำ หรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านมีความพร้อมด้าน ศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ ต้องการพัฒนาตนเอง ไปสู่</p>	<p>คำถามให้สอดคล้อง และตรงตามข้อมูลที่ ต้องการโดยจำแนก กลุ่มคำถามออกเป็น ดังนี้</p> <p>- ข้อมูลหลักการ แนวคิดการได้รับการ ยกย่องเป็นศิลปินที่ ประสบความสำเร็จ ตามความคิดเห็น ของนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรือ อาจารย์ในหลักสูตร ที่ผลิตนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษา เป็นการนำข้อ คำถามที่เร้าสำหรับ กรณีศึกษาเป็นตัว</p>			<p>7. จัดเก็บ เอกสารให้ ความยินยอม และมอบของที่ ระลึก</p> <p>8. หลังจาก ดำเนินการสรุป ข้อมูลส่งให้ผู้ให้ ข้อมูลรับทราบ และยืนยัน ข้อมูลอีกครั้งใน ภายหลัง ก่อน จะจัดทำ กับข้อมูล อุปกรณ์ - แบบ สัมภาษณ์ ชุดที่ 4</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการชำนาญการหรือนักวิชาการในหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทุนทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>- ทำานรู้สึกลอยๆ ในการทำงานได้พัฒนาตนเอง เกิดความกดดันหรือความกังวลหรือไม่ และมีวิธีเินการแก้ไขอย่างไรบ้าง</p> <p>ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์</p> <p>- ในช่วงต้นของการปฏิบัติ ต่อทำาการแสดงที่ไม่เคยแสดง ด้วยวิธีการ</p>	<p>ตั้ง และจำแนกข้อคำถามเพื่อสัมภาษณ์ในมุมมองของนักวิชาการในภาครวมโดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถามถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการด้านนาฏศิลป์หรืออาจจะเป็นหลักสูตรที่ผลิตนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า การวิจัย ว่า</p>			<p>- เครื่องบันทึกเสียง</p> <p>- กล้อง</p> <p>- โทรศัพท์</p> <p>- ของที่ระลึก</p>	

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการชำนาญการหรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนวัตศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>คำถามต้นแบบ ควรใช้วิธีการสังเกต อย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียดของท่า รำ ใช้ระยะเวลาอย่างน้อยเพียงใดใน การจดจำ</p> <p>- การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของ ผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบรำให้ดู ท่านคิด ว่าเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอด รายละเอียดของท่ารำออกมาให้ สมบูรณ์ที่สุด</p> <p>และใช้ระยะเวลาอย่างน้อยเพียงใดใน การฝึกทำตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับ การถ่ายทอดในรูปแบบนี้ ท่านพบ ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิด ข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไป อย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการฝึกซ้อมทบทวนท่ารำท่านมี ความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้</p>	<p>คุณลักษณะของ ศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จควรเป็น อย่างไร</p> <p>- ข้อมูลเรื่องปัจจัย การนำไปสู่การเป็น ศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จหรือ ศิลปินแห่งชาติ โดย มีกรนำ ทฤษฎีการ รับรู้ความสามารถ ของบุคคลพัฒนามา จากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ ทฤษฎีการพัฒนาศ ตนเองของ Bandura มาจำแนก</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการหรือนายกศปหรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกออกจากขั้นตอนก่อนหน้านั้นหรือไม่</p> <p>-ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง</p> <p>- เมื่อมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่</p>	<p>ออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะพัฒนาตนเองของบุคคลว่ามาจากสิ่งใดบ้างโดยไม่ใช่เป็นการเจาะจงถามถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการด้านนาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตเป็นระดับอุดมศึกษาที่ผ่านกระบวนการ</p>			

กิจกรรม	OUTPUT	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>OUTPUT</p> <p>(ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนาฏ ศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ท่านคิดว่าอะไรทำให้สามารถมี ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมี เอกลักษณ์ - วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดง นาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมี เทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีปฏิบัติ อย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้ ลงทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละ ช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่ต้องการ จะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝน 	<p>ด้านการศึกษา</p> <p>ค้นคว้า การวิจัย</p> <p>วิจัยได้เป็นตัว</p> <p>แปรที่ส่งเสริมให้</p> <p>บุคคลเกิดความ</p> <p>ต้องการที่จะพัฒนา</p> <p>ตนเอง</p> <p>- ข้อมูลเรื่องทักษะ</p> <p>การปฏิบัตินาฏศิลป์</p> <p>โดยมีกรมกฤษฎี</p> <p>การฝึกทักษะปฏิบัติ</p> <p>ของแอรโรว์ กับสวน</p> <p>ของคำถามที่ใช้ถาม</p> <p>กรณีศึกษา มาเป็น</p> <p>ตัวตั้งเินการ</p> <p>ออกแบบข้อคำถาม</p> <p>โดยมุ่งเน้นการถาม</p> <p>ถึงวิธีการปฏิบัติ การ</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนวัต ศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ใช้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>หรือมีรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง</p> <p>- ท่านคิดว่าพรสวรรค์กับความ พยายามสิ่งไหนเป็นปัจจัยที่ส่งผล ให้ เกิดการมีเอกลักษณ์ทางการแสดง นาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ทางการแสดง นาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระนักแสดง ประเภทการแสดงหรือ อื่นๆ</p> <p>ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการ จัดการเรียนการสอน</p> <p>- ท่านคิดว่าผลลัพธ์ของหลักสูตร มุ่งเน้นส่งเสริมบัณฑิตไปเมทิศทางใด และประกอบอาชีพอะไร</p> <p>- การจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรนาฏศิลป์ภายในวิชา</p>	<p>ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มี ความเห็นว่ามีส่วน ในการส่งเสริมให้ เกิดทักษะการปฏิบัติ ที่ดีของบุคคล</p> <p>- ข้อมูลเรื่องความ คิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน ผู้วิจัย จำแนกข้อคำถาม ออกตามข้อคำถาม ของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ “แนวทางการ พัฒนาตนเองไปสู่ การเป็นศิลปินที่ ประสบ</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนาฏ ศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ภาคปฏิบัติมีการจัดการเรียนการสอน อย่างไรบ้าง (จำนวนหน่วยกิต/ค่า หน่วยชั่วโมงเรียน)</p> <p>- ทานคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมี องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อะไรบ้าง เพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มี เอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างไร เหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การ ประเมินผล (evaluation)</p> <p>- ทานคิดว่าควรพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะ เพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียน</p>	<p>ความสำเร็จ สำหรับนิสิต/ นักศึกษา หลักสูตร นาฏศิลป์ มี อะไรบ้าง” โดยเป็น การมุ่งเน้นในการ ถามถึงการจัดการ เรียนการสอนใน หลักสูตรที่ดูแลมี กระบวนการอย่างไร บ้างและความ คิดเห็นที่มีต่อ หลักสูตรในปัจจุบัน ในฐานะของอาจารย์ ประจำหลักสูตรหรือ นักวิชาการด้าน นาฏศิลป์ที่เคยได้รับ เชิญเป็นอาจารย์ พิเศษใน</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 4 สำหรับนักวิชาการด้าน นาฏศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนัฏ ศิลป์ในระดับอุดมศึกษา)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	สามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถ อย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์	สถาบันอุดมศึกษา และเสนอแนวทาง ที่มาจาก ประสบการณ์ สอนตัวที่คิดว่าจะ สามารถส่งเสริมให้ หลักสูตรผลิต บัณฑิตที่มีศักยภาพ ด้านทักษะการ ปฏิบัติที่ขึ้น			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)</p>	<p>ชื่อ-สกุล วุฒิการศึกษา - ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัล ศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงาน ต่างๆ เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปิน ศิลปากร หรืออื่นๆ ครรรมมีคุณสมบัติ หรือความโดดเด่นอะไรบ้าง - ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รับรางวัล ศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนา ตนเองด้านใดและอย่างไรบ้าง - ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะ ประสบความสำเร็จควรมีแนวทาง หรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไร บ้าง (ด้านวิถีชีวิตวิถีมีกลุ่มวิสาหกิจ ประสมผสาน)</p> <p>- ท่านคิดว่าบุคคลที่ควรมีคุณค่าหวังที่ จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงาน ต่างๆ หากเกิดความกดดันหรือความ กังวล ท่านมีคำแนะนำวิธีในการแก้ไข อย่างไรบ้าง</p>	<p>กระบวนการการ ออกแบบคำถามที่ ใช้ในการสัมภาษณ์ แบบเชิงลึก (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ ชุมชน 6.1 (ศิลปินวิชาชีพกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ) มี ขั้นตอนดังนี้ 1. ผู้วิจัยนำ วัตถุประสงค์ของ งานวิจัยมาวิเคราะห์ ว่าหากต้องการ ข้อมูลดังกล่าว จะต้องถามคำถาม ใดบ้าง 2. ศึกษาทฤษฎีที่จะ ใช้ในการจัดการ</p>	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ถึง โครงสร้าง (Semi- Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถาม หลักที่มุ่งเน้นข้อมูล ที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ ของงานวิจัย และในส่วน ของคำถามที่ต้องการ ความคิดเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลไม่ประเด็นต่างๆ ที่ หากจะมีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะเป็นการ สัมภาษณ์เดี่ยวหรือ สัมภาษณ์กลุ่ม)</p>	<p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (ศิลปิน วิชาชีพ) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้าน วิชาชีพ จำนวน 3 ท่าน กำหนดโดยวิธีเฉพาะเจาะจง ผู้ที่อยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญของ สำนักงานการสังคีต 1. เป็นศิลปินด้าน นาฏศิลป์ที่ปัจจุบันประกอบ อาชีพศิลปินไม่น้อยกว่า 20 ปี 2. เป็นผู้ที่ได้การยอมรับยก ย่องในวงวิชาชีพนาฏศิลป์ 3. เป็นศิลปินที่รู้จักกับ กรณีศึกษา</p>	<p>ขั้นตอน 1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล และวัน เวลา สถานที่ สำหรับเก็บ ข้อมูล 2. ส่งแบบชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อคำถาม ที่จะใช้ในการ วิจัย 3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า รวม โครงการวิจัย</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ปัจจัยที่ทำให้ท่านเห็นว่าสามารถส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตัวเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใดในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/ วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน) - เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างไรดี อย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป - ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความดีต้องการประสบความสำเร็จ และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้น ส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะ 	<p>ข้อมูล (ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลที่พัฒนาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura) และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเอโรว์)</p> <p>3. นำทฤษฎีต่างๆ มาออกแบบชุดคำถามให้สอดคล้องและตรงตามข้อมูลที่ต้องการโดยจำแนกกลุ่มคำถามออกเป็นดังนี้</p>			<p>ดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ ข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูล</p> <p>4. ดำเนินการขอความยินยอมการให้ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>5. ดำเนินการยืนยันการนัดหมายเก็บข้อมูล</p> <p>6. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้อย่าง ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>พัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประเภทศึกษา/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)</p> <p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำ ให้ได้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแต่งหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับการชักจูงไปติดตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแต่งในช่วงเวลาที่ ต้อง ก า ร พั น ฒ น า เอง ไป สู่ ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม</p>	<p>- ข้อมูลหลักการแนวคิดการได้รับการศึกษาระยะของเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ</p> <p>ตามความคิดเห็นของศิลปินวิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นกานำข้อคำถามที่ใช้สำหรับกรณีศึกษา มาเป็นต้นตั่ง และจำแนกข้อคำถามเพื่อสัมภาษณ์ในมุมมองของศิลปินวิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องยาวของตนเองที่ เคยประสบ</p> <p>ความสับสนและในภาพรวมโดยไม่ได้</p>			<p>7. จัดเก็บเอกสารให้ ความยินยอม และมอบของที่ระลึก</p> <p>8. หลังจากดำเนินการสรุป ข้อมูลส่งให้ผู้ให้ ข้อมูลรับทราบ และยืนยัน ข้อมูลอีกครั้งใน ภายหลัง ก่อน จะจัดการทำ กับข้อมูล</p> <p>อุปกรณ์</p> <p>- แบบ สัมภาษณ์ ชุดที่ 5.1</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>1) บัณฑิตอาสาสมัคร สรรค์ ร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถ จดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) บัณฑิตด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์</p> <p>3) บัณฑิตด้านพฤติกรรม การ มีทักษะ การร่วมแสดง เกิดวินัยใน ตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>- ทานศิลปะที่คลั่งที่ความคาดหวังที่ จะได้รับการจัดตั้งเป็นหน่วยงาน ต่างๆ ควรจะมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนช่วย ในการพัฒนาตนเองอย่างไรบ้างใน ภาพประกอบความสำเร็จดัง จุดมุ่งหมาย</p> <p>ทักษะการปฏิบัติวิชาชีพศิลป์ - ในช่วงต้นของการมีปฏิบัติ ต่อทำ ำการแสดงที่ผ่านไม่เคยแสดง ด้วย</p>	<p>เป็นการเจาะจงถาม ถึงบุคคลใดบุคคล หนึ่ง เป็นการถามถึง ความเห็นที่ได้จาก ประสบการณ์ว่า คุณลักษณะของ ศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จควรเป็น อย่างไร</p> <p>- ข้อมูลเรื่องปัจจัย การนำไปสู่การเป็น ศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จหรือ ศิลปินแห่งชาติ โดย มีกรนำ ทฤษฎีการ รับรู้ความสามารถ ของบุคคลเหล่านั้นมา จากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้</p>			<p>- เครื่อง บันทึกเสียง - กล้องโทรศัพท์ - ช่องที่ระลึก</p>	

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>วิธีการทำตามแบบ ท่านมีวิธีการ สังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียด ของทำรำ ใช้ระยะเวลาทำมากน้อย เพียงใดในการจดจำ และสามารถ จดจำได้มากน้อยเพียงใด</p> <p>- การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของ ผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบรำให้ดู ท่านมี เทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอด รายละเอียดของท่ารำออกมาให้ สมบูรณ์ที่สุด</p> <p>และใช้ระยะเวลาทำน้อยเพียงใดใน การฝึกทำตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับ การถ่ายทอดในรูปแบบที่ท่านพบ ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิด ข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไป อย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการฝึกซ้อมทบทวนท่ารำท่านมี ความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดง</p>	<p>ทฤษฎีการพัฒนา ตนเองของ Bandura มากำถามถึง ออกเป็นคำถามถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้ ประสบความสำเร็จ, ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่ออกมาจะ พัฒนาตนเองของ บุคคลว่ามาจากสิ่ง ใดบ้าง <u>ฮาม</u> <u>เรื่องราวของตนเองที่</u> <u>เคยประสบ</u> <u>ความล้มเหลว</u> หรือ บุคคลทั่วไปโดย ไม่ได้เป็นการเจาะจง ถามถึงบุคคลใด บุคคลหนึ่ง เป็นการ ถามถึงความเห็นที่ ได้จากประสบการณ์</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้าหรือไม่</p> <p>- ในการศึกษาข้อมูลการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง</p> <p>- เมื่อท่านมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อคนพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบจำลองตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่</p>	<p>วาบจ๋วยได้ที่เป็นตัวแปรที่ส่งเสริมให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง</p> <p>- ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติในยูติลิตี้โดยมีการนำทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอโรวี กับสวนของคำถามที่ใช้ถามกรณีศึกษา มาเป็นตัวตั้งในการออกแบบข้อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วน</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>- ทานคิดว่าอะไรทำให้ท่านมีทักษะ การแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมี เอกลักษณ์</p> <p>- วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดง นาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมี เทคนิคสอนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติ อย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)</p> <p>- ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สั่ง สมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละ ช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)</p> <p>- ทานคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ต้องการ จะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝน หรือมีรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง</p>	<p>ไม่การส่งเสริมให้ เกิดทักษะการปฏิบัติ ที่ของตนเองและ ของบุคคลทั่วไป</p> <p>- ข้อมูลเรื่องความ คิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน ผู้วิจัย จำแนกข้อคำถาม ออกตามข้อคำถาม ของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ "แนวทางการ พัฒนาตนเองไปสู่ การเป็นศิลปินที่ ประสบ ความสำเร็จ สำหรับนิสิต/ นักศึกษา หลักสูตร</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>- ทานคิดว่าระหว่างพรรคพรรคแต่ละ ความพยายามสิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการ เกิดเอกลักษณ์การแสดงนาฏศิลป์ที่ โดดเด่น เพราะเหตุใดท่านจึงมี ความคิดเช่นนั้น</p> <p>- ทานคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ทาง การแสดง นาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระนักแสดง ประเภทการแสดงหรือ อื่นๆ</p> <p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร นาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน</p> <p>- ทานคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับ อุดมศึกษา ปัจจุบัน มี องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อย่างไรบ้าง</p>	<p>นาฏศิลป์ มี อะไรบ้าง" โดยเป็น การมุ่งเน้นในการ ถามความคิดเห็นที่มี ต่อหลักสูตรใน ปัจจุบัน และเสนอ แนวทางที่มาจาก ประสบการณ์ ส่วนตัวที่เคยได้รับ เชิญเป็นอาจารย์ พิเศษ ใน สถาบันอุดมศึกษา หรือการเป็นบัณฑิต จากหลักสูตรนาฏ ศิลป์ในอดีตที่คาด ว่าจะสามารถ ส่งเสริมให้หลักสูตร ผลิตบัณฑิตที่มี</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 5.1 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)	ขั้นตอนการ ออกแบบเครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติของข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>เพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์(objectives)2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)</p> <p>- ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์</p>	ศึกษาด้านทักษะการปฏิบัติที่ขึ้น			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์อาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ออกแบบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับ ศิลปินวิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์ อาวุโส)</p>	<p>ชื่อ-สกุล วุฒิการศึกษา</p> <p>- ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัล ศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์ในหน่วยงาน ต่างๆ เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปิน รร หรืออื่นๆ ครรรมมีคุณสมบัติหรือ ความโดดเด่นอะไรบ้าง</p> <p>- ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รับรางวัลศิลปิน ในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนาตนเอง ด้านใดและอย่างไรบ้าง</p> <p>- ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะประสบ ความสำเร็จควรจะมีแนวทาง หรือวิธีการ ในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านวิธี คิด/วิธีมีมุมมอง/วิธีสังสรรค์/ประสบการณ์)</p> <p>ปัจจัยที่ทำให้ท่านเห็นว่าสามารถ ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนา ตัวเอง</p> <p>- ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ ท่านอยากประสบความสำเร็จ และ อยากประสบความสำเร็จในด้านใด ไม่</p>	<p>กระบวนการการ ออกแบบคำถามที่ใช้ การสัมภาษณ์แบบเชิง ลึก (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 6.2 (ศิลปินวิชาชีพกลุ่ม นาฏยศิลป์อาวุโส) มี ขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยนำวัตถุประสงค์ ของงานวิจัยมาวิเคราะห์ ว่าหากต้องการข้อมูล ดังกล่าวจะต้องถาม คำถามใดบ้าง 2. ศึกษาทฤษฎีที่จะใช้ใน การจัดเก็บข้อมูล (ทฤษฎี การรับรู้ความสามารถ ของบุคคลพัฒนามาจาก ปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนา 	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถาม หลักที่มุ่งเน้นข้อมูลที่ ต้องการตาม วัตถุประสงค์ของ งานวิจัย และในส่วนของ ของคำถามที่ต้องการ คิดเห็นหรือข้อมูล เพิ่มเติมสำหรับใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลใน ประเด็นต่างๆ ที่อาจจะ มีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะ เป็นการสัมภาษณ์เดียว หรือสัมภาษณ์กลุ่ม</p>	<p>กลุ่มศิลปินวิชาชีพ นาฏยศิลป์ จำนวน 3 ท่าน กำหนดโดยวิธี เฉพาะเจาะจงผู้ที่อยู่ใน กลุ่มผู้นาฏยศิลป์อาวุโส ของสำนักงานการสังคีต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นศิลปินด้าน นาฏยศิลป์ที่ปัจจุบันประกอบ อาชีพศิลปินไม่น้อยกว่า 10 ปี 2. เป็นผู้ที่อยู่ในระดับ ความสามารถที่จะพัฒนา ตนเองไปสู่ความสำเร็จใน ทิศทางต่างๆ 3. เป็นศิลปินที่รู้จักกับ กรณีศึกษา 	<p>ขั้นตอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล และวัน เวลา สถานที่ สำหรับเก็บ ข้อมูล 2. ส่งแบบ ชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อคำถาม ที่จะใช้ในการ วิจัย 3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า ร่วม

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์อาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>แต่ละช่วงวัย (เรียนประถม/มัธยม/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)</p> <p>- เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างไร</p> <p>อย่างไรบ้างแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป</p> <p>- ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องกรในการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษามัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)</p> <p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางจาก</p>	<p>ตนเองของ Bandura)</p> <p>และทฤษฎีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล (ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮโรว์)</p> <p>3. นำทฤษฎีต่างๆ มาออกแบบข้อคำถามให้สอดคล้องและตรงตามข้อมูลที่ต้องการโดยจำแนกกลุ่มคำถามออกเป็นดังนี้</p> <p>- ข้อมูลหลักการ แนวคิด การได้รับการยกย่องเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความเข้าใจกลุ่มอายุ</p> <p>ความเห็นของกลุ่มอายุศิลปินอาวุโส เป็นกรนำข้อคำถามที่ใช้สำหรับกรณีศึกษาเป็นตัวตั้ง</p>			<p>โครงการวิจัย ดำเนินการ จัดทำหนังสือ ขอความอนุเคราะห์ ข้อมูลถึงให้ ผู้ให้ข้อมูล</p> <p>4. ดำเนินการ ขอความยินยอมการให้ ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>5. ดำเนินการ ยืนยันการนัดหมายเก็บข้อมูล</p> <p>6. เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์นาฏวาทศิลป์)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>บุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่าง หรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคล ตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการ แนะนำ ให้ได้พัฒนาตนเองในด้าน ทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หาก ได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำ หรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้าน ศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ อย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการ จิตวิทยาปัญญานิยม</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระ ร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถ จดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p>	<p>และจับแกมข้อคำถาม เพื่อสัมภาษณ์ในมุมมอง ของกลุ่มนาฏยศิลป์ อาวโศ เป็นสาระแล้ว ประสบการณ์ก็ได้เห็น บุคคลต้นแบบ นาฏย ศิลป์ในฐานะที่ประสบ ความสำเร็จ หรือบุคคล ในภาพรวมโดยไม่ได้เป็น การเจาะจงถึงถึงบุคคล ใดบุคคลหนึ่ง เป็นการ ถามถึงความเห็นที่ได้จาก ประสบการณ์ในการเป็น นักวิชาการนาฏยศิลป์ที่ ผ่านกระบวนการด้าน การศึกษา ค้นคว้า การ วิจัย ว่าคุณลักษณะของ ศิลป์ที่ประสบ</p>			<p>7. จัดเก็บ เอกสาร ให้ ความเรียบร้อย และมอบของที่ ระลึก</p> <p>8. หลังจาก ดำเนินการสรุป ข้อมูลส่งให้ ผู้ให้ข้อมูล รับทราบและ ยืนยันข้อมูลอีก ครั้ง ในภายหลัง ก่อนจะจัด กระทำกับ ข้อมูล อุปกรณ์ - แบบ สัมภาษณ์ ชุด ที่ 5.2</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์นาฏวาทศิลป์)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ผู้ช้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ชุมทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การ ฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยใน ตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>- ท่านคิดว่าบุคคลที่ความคาดหวังที่จะ ได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนช่วยในการ พัฒนาตนเองอย่างไรบ้างในการ ประสบความสำเร็จดังจุดมุ่งหมาย</p> <p>ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์</p> <p>- ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ท่องทำรำ การแสดงที่ท่านไม่เคยแสดง ด้วย วิธีการก็ตามต้นแบบ ท่านมีวิธีการ สังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียด ของท่ารำ ใช้ระยะเวลาภาวน้อย เพียงใดในการจดจำ และจะสามารถ จดจำได้มากขึ้นเพียงใด</p>	<p>ความได้เร็วควรเป็น อย่างไร</p> <p>- ข้อมูลเรื่องปัจจัยการ นำไปสู่การเป็นศิลปินที่ ประสบความสำเร็จหรือ ศิลปินแห่งชาติ โดยมี การนำทฤษฎีการรับรู้ ความสามารถของบุคคล พัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎี การพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนก ออกเป็นคำถามถึงปัจจัย ที่ส่งผลให้ประสบ ความสำเร็จ, ปัจจัยที่ อยากจะพัฒนาตนเอง ของตนเองบุคคล ต้นแบบ นาฏยศิลป์นาฏ วาทศิลป์ที่ประสบความสำเร็จ</p>			<p>- เครื่อง บันทึกเสียง - กล้อง โทรศัพท์ - ของที่ระลึก</p>

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์อาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>- การศึกษาปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบมาให้ดู ทักษะมีเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่ารำออกมาให้สมบูรณ์ที่สุด</p> <p>และใช้ระยะเวลาไม่น้อยเพียงใดในการศึกษาคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้ท่านพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดขึ้นในการศึกษาปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการศึกษาข้อหมทบทวนท่ารำท่านมีความถี่ในการศึกษาข้อหมทบทวนบ่อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับการถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่</p> <p>-ในการศึกษาการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่</p>	<p>หรือบุคคลต่างหากซึ่งได้บ้างโดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากระยะสมการณในการเป็นนักวิชาการนาฏศิลป์ ที่ผ่านการบวการด้าน การศึกษา ค้นคว้า การวิจัย บัณฑิตที่เป็นตัวแปรที่ส่งเสริมให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง</p> <p>- ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยมี การนำทฤษฎีการศึกษา ทักษะปฏิบัติของแฮร์ว กับสวนของคำถามที่ใช้ถามกรณีศึกษา มาเป็น</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏยศิลป์อาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ผู้ช้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่ ท่านระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอด ออกมาอย่างไรบ้าง</p> <p>- เมื่อท่านมีความแม่นยำในการแสดง ชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิด ข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบ คล่องตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับ รายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจาก ผู้อื่นหรือไม่</p> <p>- ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้ท่านมีทักษะ การแสดงนาฏยศิลป์ได้อย่างมี เอกลักษณ์</p> <p>- วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดง นาฏยศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมี เทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติ อย่างไรบ้าง ในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา / มัธยมศึกษา / อุดมศึกษาประกอบอาชีพ)</p>	<p>ตัวตั้งในการออกแบบข้อ คำถามโดยมุ่งเน้นการ ถามถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มี ความเห็นว่ามีส่วนใน การส่งเสริมให้เกิดทักษะ การปฏิบัติที่ดีของบุคคล ต้นแบบ นาฏยศิลป์ในรุ่น ที่ประสบความสำเร็จ - ข้อมูลเรื่องความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตร นาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อ คำถามออกตามข้อ คำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ "แนวทางการ พัฒนาตนเองไปสู่การ</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อคำถามชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏศิลป์ในอาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ผู้ช้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สิ่ง สมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละ ช่วงวัยมีความเป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา / มัธยมศึกษา / อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ) - ทานคิดวาทกคนรุ่นหลังที่ต้องการจะ พัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้ อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะมีเครื่องมือ รูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิค อย่างไรบ้าง - ทานคิดว่าระหว่างพรสวรรค์และ ความพยายามสิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการ เกิดเอกลักษณ์การแสดงนาฏศิลป์ที่ โดดเด่น เพราะเหตุใดท่านจึงมีความคิด เช่นนั้น - ทานคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอิต ลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ควร คำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่นสื่อระบำแสดง ประเภทการแสดงหรืออื่น ๆ 	<p>เป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับ นิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มี อะไรบ้าง” โดยเป็นการ มุ่งเน้นในการถามความ คิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรใน ปัจจุบัน และเสนอ แนวทางที่มาจาก ประสบการณ์ส่วนตัวที่ เคยได้รับเชิญเป็น อาจารย์พิเศษใน สถาบันอุดมศึกษาหรือ การเป็นบัณฑิตจาก หลักสูตรนาฏศิลป์ ในอดีตที่คาดว่าจะ สามารถส่งเสริมให้ หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มี</p>			

กิจกรรม	OUTPUT (ข้อความชุดที่ 5.2 สำหรับศิลปิน วิชาชีพกลุ่มนาฏศิลป์ในอาวุโส)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร นาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน</p> <p>- ทานคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบ ในการจัดการเรียนรู้เพียงพอต่อการ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่น เฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์ (objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การ ประเมินผล (evaluation)</p> <p>- ทานคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ใน ระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่ม ประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถ เป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่น และมีเอกลักษณ์</p>	ศึกษาด้านทักษะการปฏิบัติที่ขึ้น			

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>ออกแบบเครื่องมือ (แบบสอบถามชุดที่ 1)</p>	<p>ปัจจัยที่ในการพัฒนาตัวเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ นิสิต นักศึกษา ประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียนประถม/ วิทยาลัย/อุดมศึกษาทำงาน) - เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างไร จะ อย่งหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะ พัฒนาตนเองด้านทักษะการแต่ง นวัตกรรมต่อไปคืออะไร <p>- นิสิต นักศึกษามีบุคคลต้นแบบ หรือ บุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้เกิดความ ต้องการในการประสบความสำเร็จ หรือ หรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อ เห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคล อื่นประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ นิสิต นักศึกษา ผู้ศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด</p>	<p>กระบวนการการออกแบบ คำถามที่เน้นใช้การ สัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) แบบสอบถามชุดที่ 1 (นิสิต นักศึกษา) มี ขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยนำคำถามของ งานวิจัยข้อที่ 2 คือ "แนวทางการพัฒนาตนเอง ไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษามีอะไรบ้าง" มาจำแนก ออกเป็นข้อคำถามที่เป็น การมุ่งเน้นเป็นการถาม ความคิดเห็นที่มีต่อ นิสิต/ผู้ตอบไปหรือไม่ เพราะเหตุใด 	<p>รูปแบบการสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) โดยมีส่วนของคำถาม หลักที่มุ่งเน้นข้อมูลที่ต้องการตาม วัตถุประสงค์ของ งานวิจัย และในส่วนของคำถามที่ต้องการความ คิดเห็นหรือข้อมูล เพิ่มเติมสำหรับใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลใน ประเด็นต่างๆ ที่อาจจะ มีเพิ่มเติมขึ้น (อาจจะ เป็นการสัมภาษณ์เดียว หรือสัมภาษณ์กลุ่ม</p>	<p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (นิสิต/นักศึกษา) จำนวน สถาบันละ 3 คน โดยเลือก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบสุ่มไป (Snowball sampling) โดย การส่งต่อข้อมูลของนิสิต/ นักศึกษา</p> <p>กลุ่มนิสิต/นักศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นนิสิต/นักศึกษาศึกษาให้หลักสูตรนาฏศิลป์ <p>คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูล (บัณฑิตจบใหม่)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นบัณฑิตจบใหม่จาก หลักสูตรนาฏศิลป์ รวบรวมข้อมูลจากตัวแทน นิสิต นักศึกษา หลักสูตรที่ผลิตนาฏศิลป์ 	<p>ขั้นตอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โทร ประสานงาน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูล กำหนดการ รูปแบบการเก็บ ข้อมูล 2. ส่งแบบชี้แจง รายละเอียด ผู้เข้าร่วมวิจัย และข้อคำถาม ที่จะใช้ใน การวิจัย 3. เมื่อผู้ให้ ข้อมูลตกลงเข้า ร่วม โครงการวิจัย

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
<p>- จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการ ชักจูง หรือการแนะนำแนวทางจาก บุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่าง หรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง</p> <p>- นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคล ตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการ แนะนำ ให้ได้พัฒนาตนเองในด้านทักษะ การแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับ นิสิต นักศึกษา ได้พัฒนาไปตาม คำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด</p> <p>- นิสิต นักศึกษาคิดว่าตัวเองมีความ พร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงใน ช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตาม หลักการจิตวิทยาบุคลิกนิยม</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระ ร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถ จดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p>	<p>ความต้องการ โดยเป็น การบอกเล่าประสบการณ์ ของผู้เรียน และเสนอ แนวทางที่มาจาก ประสบการณ์ส่วนตัวที่ คาดว่าจะสามารถ ส่งเสริมให้หลักสูตรผลิต บัณฑิตที่มีศักยภาพด้าน ทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น</p>		มหาวิทยาลัยละ 6 คน (เป็น นิสิต/นักศึกษา 3 คน บัณฑิต จบใหม่ 3 คน) ผ่าน Google Form	<p>ดำเนินการ จัดทำหนังสือ ขอความ อนุเคราะห์ ข้อมูลส่งให้ผู้ให้ ข้อมูล 4. ดำเนินการ ขอความ ยินยอมการให้ ข้อมูลเป็นลาย ลักษณ์อักษร 5. ดำเนินการ ยื่นขออนุญาต หมายเก็บ ข้อมูล 6. เก็บข้อมูล โดยการตอบ แบบสอบถาม</p>	

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ชุมทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การ ฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยใน ตนเองและความสม่ำเสมอ</p> <p>ทักษะการปฏิบัติวิชาชีพ</p> <p>- ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรำ การแสดงที่ท่านไม่เคยแสดง ด้วย วิธีการตามต้นแบบ นิสิต นักศึกษา มีการสังเกตุอย่างไรเพื่อจดจำ รายละเอียดของท่ารำ ใช้ระยะเวลา มานาน้อยเพียงใด ในการจดจำ และ สามารถจดจำได้มากน้อยเพียงใด</p> <p>- การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของ ผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบรำให้ดู นิสิต นักศึกษา มีเทคนิคอย่างไร ในการ ถ่ายทอดรายละเอียดของท่ารำออกมา ให้สมบูรณ์ที่สุดและใช้ระยะเวลา</p>				<p>7. จัดเก็บ เอกสารให้ ความเรียบร้อย</p> <p>8. ตรวจสอบ ข้อมูลและโอน คำตอบแทน อุปกรณ์ - แบบสอบถาม ชุดที่ 1 - เครื่อง คอมพิวเตอร์ - ค่าตอบแทน</p>

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>น้อยเพียงใดในการมีราคาตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้หากพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไร และเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง</p> <p>- ในการฝึกซ้อมพบทนายท่านมีความดีในการฝึกซ้อมมากน้อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่</p> <p>- ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่กำหนด ๓๐ นาที ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง</p> <p>- เมื่อนิสิต นักศึกษามีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการ</p>				

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	<p>ฝึกออกแบบทดลองตัวอย่างไรบ้าง มีการ ปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่าน เอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไป จากผู้อื่นหรือไม่</p> <p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร นาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาใน ปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิสิต นักศึกษาคาดหวังการประสม ความสำเร็วจนด้านการเป็นศิลปิน อย่างไรบ้าง - นิสิต นักศึกษาคิดว่าหลักสูตร นาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมี องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้อย่างพอ ต่อการส่งเสริมผู้เรียนในเม็ดเงินลงทุน โดดเด่นเฉพาะตัว ได้อย่างเหมาะสม หรือไม่ อย่างไรบ้าง - นิสิต นักศึกษาคิดว่าควรพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะ 				

กิจกรรม	OUTPUT (แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนิสิต นักศึกษา)	ขั้นตอนการออกแบบ เครื่องมือ	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการ ออกแบบข้อคำถาม	คุณสมบัติให้ข้อมูล	ขั้นตอนการ เก็บข้อมูล
	เพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียน สามารถเป็นศิษย์ที่มีความสามารถ อย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์				

3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

กิจกรรม	OUTPUT	กระบวนการ	เครื่องมือ																																													
<p>ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ</p>	<p>แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ</p> <p>1) แบบฟอร์มตรวจสอบเครื่องมือวิจัยบุคคล</p> <table border="1" data-bbox="635 860 820 1496"> <thead> <tr> <th rowspan="2">ประเด็น/คำถาม</th> <th rowspan="2">ข้อที่</th> <th colspan="3">ระดับความสอดคล้อง</th> <th rowspan="2">ค่า IOC</th> </tr> <tr> <th>สอดคล้อง (1)</th> <th>ไม่แน่ใจ (0)</th> <th>ไม่สอดคล้อง (-1)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.....</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>2.....</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>2) แบบฟอร์มสรุปผลการตรวจสอบเครื่องมือ</p> <table border="1" data-bbox="871 860 1031 1496"> <thead> <tr> <th rowspan="3">ประเด็น/คำถาม</th> <th rowspan="3">ข้อที่</th> <th colspan="3">ระดับความสอดคล้อง</th> <th rowspan="3">ค่า IOC</th> </tr> <tr> <th colspan="3">สอดคล้อง (1) ไม่แน่ใจ (0) ไม่สอดคล้อง (-1)</th> </tr> <tr> <th>ผู้ทรงคุณที่ 1</th> <th>ผู้ทรงคุณที่ 2</th> <th>ผู้ทรงคุณที่ 3</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.....</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>2.....</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>จำแนกแบบประเมินตามชุดแบบสัมภาษณ์ที่ 1-6.1 แบบสอบถาม และแบบประเมินคุณภาพเอกสาร</p>	ประเด็น/คำถาม	ข้อที่	ระดับความสอดคล้อง			ค่า IOC	สอดคล้อง (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	1.....						2.....						ประเด็น/คำถาม	ข้อที่	ระดับความสอดคล้อง			ค่า IOC	สอดคล้อง (1) ไม่แน่ใจ (0) ไม่สอดคล้อง (-1)			ผู้ทรงคุณที่ 1	ผู้ทรงคุณที่ 2	ผู้ทรงคุณที่ 3	1.....						2.....						<p>ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา</p>	
ประเด็น/คำถาม	ข้อที่			ระดับความสอดคล้อง				ค่า IOC																																								
		สอดคล้อง (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)																																												
1.....																																																
2.....																																																
ประเด็น/คำถาม	ข้อที่	ระดับความสอดคล้อง			ค่า IOC																																											
		สอดคล้อง (1) ไม่แน่ใจ (0) ไม่สอดคล้อง (-1)																																														
		ผู้ทรงคุณที่ 1	ผู้ทรงคุณที่ 2	ผู้ทรงคุณที่ 3																																												
1.....																																																
2.....																																																
<p>เครื่องมือสำหรับงานวิจัยได้แก่ แบบตรวจสอบเอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบตรวจสอบข้อมูล</p>		<p>ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้แบบฟอร์มตรวจสอบเครื่องมือรายบุคคล เพื่อนำมาจัดทำเป็นแบบสรุปผลการตรวจ</p>	<p>ระบบ SPSS</p>																																													

กิจกรรม	OUTPUT	กระบวนการ	เครื่องมือ																																																																																																																																																																																																																												
<p>1) แบบประเมินคุณภาพเอกสาร รูปแบบของแบบประเมินคุณภาพเอกสาร มุ่งเน้นเอกสารที่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน น่าเชื่อถือได้และมีข้อมูลตรงกับเนื้อหาของงานวิจัย หรือมีความเกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย เอกสารคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ความจริง (Authenticity) 2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) 3) การเป็นตัวแทน (Representativeness) และ 4) ความหมาย (Meaning) ตามแนวทางของ (Scott, 1990) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัยมาจัดทำเป็นแบบประเมินคุณภาพเอกสาร (หากประเมินเอกสารแล้วได้รับคะแนน ≤ 20 คะแนน จะถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำมาเป็นเอกสารสำหรับศึกษาในงานวิจัยได้ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง) โดยมีรายละเอียดเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้</p>	<p>แบบประเมินคุณภาพเอกสาร รูปแบบของแบบประเมินคุณภาพเอกสาร มุ่งเน้นเอกสารที่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน น่าเชื่อถือได้และมีข้อมูลตรงกับเนื้อหาของงานวิจัย หรือมีความเกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย เอกสารคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ความจริง (Authenticity) 2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) 3) การเป็นตัวแทน (Representativeness) และ 4) ความหมาย (Meaning) ตามแนวทางของ (Scott, 1990) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัยมาจัดทำเป็นแบบประเมินคุณภาพเอกสาร (หากประเมินเอกสารแล้วได้รับคะแนน ≤ 20 คะแนน จะถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำมาเป็นเอกสารสำหรับศึกษาในงานวิจัยได้ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง) โดยมีรายละเอียดเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้</p>	<p>เครื่องมือ โดยนำมาหาค่า IOC เพื่อคัดเลือกหรือปรับปรุงข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และประเด็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเอกสารที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าตัดสินตามโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อคำถามข้อใดสักข้อหนึ่ง ข้อใดไม่ผ่านเกณฑ์ต้องนำไปแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง สำหรับค่า IOC ที่ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ได้คือ จะต้องมีความน่าเชื่อถือกว่า 0.5 (ผลที่ได้จากการคำนวณ)</p>	<p>เครื่องมือ โดยนำมาหาค่า IOC เพื่อคัดเลือกหรือปรับปรุงข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และประเด็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเอกสารที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าตัดสินตามโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อคำถามข้อใดสักข้อหนึ่ง ข้อใดไม่ผ่านเกณฑ์ต้องนำไปแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง สำหรับค่า IOC ที่ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ได้คือ จะต้องมีความน่าเชื่อถือกว่า 0.5 (ผลที่ได้จากการคำนวณ)</p>																																																																																																																																																																																																																												
<p>รายการ</p> <table border="1" data-bbox="912 878 1347 1496"> <thead> <tr> <th rowspan="2">รายการ</th> <th colspan="2">ใช่</th> <th colspan="2">เป็นไป</th> <th colspan="2">อาจจะ</th> <th rowspan="2">ไม่</th> </tr> <tr> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ความจริง (Authenticity)</td> <td>5</td> <td>4</td> <td>3</td> <td>2</td> <td>1</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>การเป็นตัวแทน (Representativeness)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความหมาย (Meaning)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	รายการ	ใช่		เป็นไป		อาจจะ		ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ความจริง (Authenticity)	5	4	3	2	1			ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ								ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน								ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)								เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง								ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ								การเป็นตัวแทน (Representativeness)								เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้								ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ								ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้								ความหมาย (Meaning)								เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้								<p>รายการ</p> <table border="1" data-bbox="912 878 1347 1496"> <thead> <tr> <th rowspan="2">รายการ</th> <th colspan="2">ใช่</th> <th colspan="2">เป็นไป</th> <th colspan="2">อาจจะ</th> <th rowspan="2">ไม่</th> </tr> <tr> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> <th>ใช่</th> <th>ไม่</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ความจริง (Authenticity)</td> <td>5</td> <td>4</td> <td>3</td> <td>2</td> <td>1</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>การเป็นตัวแทน (Representativeness)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความหมาย (Meaning)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	รายการ	ใช่		เป็นไป		อาจจะ		ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ความจริง (Authenticity)	5	4	3	2	1			ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ								ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน								ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)								เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง								ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ								การเป็นตัวแทน (Representativeness)								เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้								ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ								ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้								ความหมาย (Meaning)								เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้								<p>ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน</p> <p>คุณสมบัติดังนี้</p> <p>ท่านที่ 1 ด้านทักษะนวัตศิลป์ไทย</p> <ol style="list-style-type: none"> มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกขึ้นไป เป็นอาจารย์สอนทักษะด้านปฏิบัติ นวัตศิลป์ไทยไม่น้อยกว่า 5 ปี มีผลงานวิจัยด้านนวัตศิลป์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง 	<p>เครื่องมือ โดยนำมาหาค่า IOC เพื่อคัดเลือกหรือปรับปรุงข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และประเด็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเอกสารที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าตัดสินตามโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อคำถามข้อใดสักข้อหนึ่ง ข้อใดไม่ผ่านเกณฑ์ต้องนำไปแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง สำหรับค่า IOC ที่ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ได้คือ จะต้องมีความน่าเชื่อถือกว่า 0.5 (ผลที่ได้จากการคำนวณ)</p>
รายการ		ใช่		เป็นไป		อาจจะ			ไม่																																																																																																																																																																																																																						
	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่																																																																																																																																																																																																																									
ความจริง (Authenticity)	5	4	3	2	1																																																																																																																																																																																																																										
ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน																																																																																																																																																																																																																															
ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ																																																																																																																																																																																																																															
การเป็นตัวแทน (Representativeness)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ																																																																																																																																																																																																																															
ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้																																																																																																																																																																																																																															
ความหมาย (Meaning)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้																																																																																																																																																																																																																															
รายการ	ใช่		เป็นไป		อาจจะ		ไม่																																																																																																																																																																																																																								
	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่	ใช่	ไม่																																																																																																																																																																																																																									
ความจริง (Authenticity)	5	4	3	2	1																																																																																																																																																																																																																										
ผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารมีความน่าเชื่อถือ																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลปรากฏในเอกสารสอดคล้องกับข้อมูลในบริบทอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาที่มีการเขียน																																																																																																																																																																																																																															
ความถูกต้องเชื่อถือ (Credibility)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารมีข้อมูลที่มีเหตุผล มีข้อมูลหรือสถิติประกอบเป็นจริง																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลในเอกสารเป็นข้อมูลที่ไม่ได้คัดลอกมาจากแหล่งอื่นปราศจากความจริงจากบันทึกย่อ																																																																																																																																																																																																																															
การเป็นตัวแทน (Representativeness)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารสามารถใช้ในการเปรียบเทียบกับเอกสารประเภทอื่นได้																																																																																																																																																																																																																															
ข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายและน่าเชื่อถือ																																																																																																																																																																																																																															
ได้ ตัวอย่างเช่น รายงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มแบบวิธีวิทยาการวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่ถูกต้อง ยึดถือว่าข้อมูลหรือสถิติเหล่านั้นควรเขียนเป็นตัวเลขข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้																																																																																																																																																																																																																															
ความหมาย (Meaning)																																																																																																																																																																																																																															
เอกสารมีความชัดเจนและสามารถที่จะเข้าใจได้																																																																																																																																																																																																																															

กิจกรรม	OUTPUT	กระบวนการ	เครื่องมือ																																																																																																						
<p>2) แบบสัมภาษณ์ (รายละเอียดตั้งเอกสารแนบ)</p> <p>3) แบบตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์</p> <table border="1" data-bbox="574 851 742 1500"> <thead> <tr> <th>ประเด็น</th> <th>ข้อ 1</th> <th>ข้อ 2</th> <th>ข้อ 3</th> <th>ข้อ 4</th> <th>ข้อ 5</th> <th>ข้อ 6</th> <th>ข้อ 7</th> <th>ข้อ 8</th> <th>สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ลักษณะงาน/หน้าที่</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <table border="1" data-bbox="790 851 1061 1500"> <thead> <tr> <th>หัวข้อ</th> <th>กรณีศึกษา และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง</th> <th>ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ</th> <th>ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ</th> <th>นักวิชาการ ด้าน นวัตกรรม นวัตกรรม นวัตกรรม</th> <th>อาจารย์ พิธี พิธี พิธี</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> </tr> <tr> <td>ลักษณะงาน/หน้าที่</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> </tr> <tr> <td>ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> <td>✓</td> </tr> </tbody> </table> <p>4) แบบตรวจสอบข้อมูลตามได้จาก เอกสาร กระบวนการ ผู้ให้ข้อมูล</p> <table border="1" data-bbox="1109 873 1292 1500"> <thead> <tr> <th rowspan="2">ประเด็น</th> <th colspan="2">ข้อมูลที่ได้</th> <th rowspan="2">สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)</th> </tr> <tr> <th>เอกสาร</th> <th>ผู้ให้ข้อมูล</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ลักษณะงาน/หน้าที่</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	ประเด็น	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)	หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)										หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)										ลักษณะงาน/หน้าที่										ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น										หัวข้อ	กรณีศึกษา และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	นักวิชาการ ด้าน นวัตกรรม นวัตกรรม นวัตกรรม	อาจารย์ พิธี พิธี พิธี	หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)	✓	✓	✓			หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)	✓	✓	✓	✓	✓	ลักษณะงาน/หน้าที่	✓	✓	✓	✓	✓	ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น	✓	✓	✓	✓	✓	ประเด็น	ข้อมูลที่ได้		สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)	เอกสาร	ผู้ให้ข้อมูล	หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)				หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)				ลักษณะงาน/หน้าที่				ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น				<p>3) แบบตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์</p>	<p>2) แบบสัมภาษณ์ (รายละเอียดตั้งเอกสารแนบ)</p> <p>3) แบบตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์</p>	<p>4. มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานเป็นที่ประจักษ์หรือได้รับรางวัลด้านงานวิจัย</p> <p>5. เป็นอาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทปริญญาตรี ด้านนิติศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 3 ปี</p> <p>6. เป็นอาจารย์ที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นการนี้ศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผศ. ดร. นวพลวี กระต่ายทอง - ผศ. ประวิทย์ ฤทธิบูลย์ <p>ท่านที่ 2 ด้านพัฒนการมนุษย์ (Human Development)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกขึ้นไป 2. จบการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกด้านการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 3. มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยในสาขาพัฒนการมนุษย์ <ul style="list-style-type: none"> - ผศ. ดร. นริศรา พึ่งโพธิ์ผกา - ผศ. ดร. กาญจนา ภัทรวิวัฒน์ <p>ท่านที่ 3 ด้านระเบียบวิธีวิจัยการวัดและประเมินผล</p>
ประเด็น	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)																																																																																																
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)																																																																																																									
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)																																																																																																									
ลักษณะงาน/หน้าที่																																																																																																									
ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น																																																																																																									
หัวข้อ	กรณีศึกษา และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีศึกษา/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ/ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	นักวิชาการ ด้าน นวัตกรรม นวัตกรรม นวัตกรรม	อาจารย์ พิธี พิธี พิธี																																																																																																				
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)	✓	✓	✓																																																																																																						
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)	✓	✓	✓	✓	✓																																																																																																				
ลักษณะงาน/หน้าที่	✓	✓	✓	✓	✓																																																																																																				
ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น	✓	✓	✓	✓	✓																																																																																																				
ประเด็น	ข้อมูลที่ได้		สรุป (ถอดข้อ/ ไม่ถอดข้อ)																																																																																																						
	เอกสาร	ผู้ให้ข้อมูล																																																																																																							
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 1, 2, 3)																																																																																																									
หลักการ แนวคิด ปรัชญาของ ส.ส. (เอกสาร ข้อ 4, 5, 6, 7, 8)																																																																																																									
ลักษณะงาน/หน้าที่																																																																																																									
ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น																																																																																																									

กิจกรรม	OUTPUT	กระบวนการ	เครื่องมือ
		<p>1. มีคุณวุฒิการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>2. เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ด้านการวัดและประเมินผล และสอนในรายวิชาระเบียบวิธีวิจัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>3. มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานเป็นที่ประจักษ์หรือได้รับรางวัลด้านงานวิจัย</p> <p>4. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการตรวจเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพหรือวิจัยคุณภาพด้านศิลปกรรมศาสตร์</p> <p>- ผศ.ดร.มนตา ตูลย์เมธการ</p> <p>- อ.ดร.กาญจนา ตระกูลอรกุล</p>	

4. การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลจากเอกสาร กรณีศึกษา ผู้ให้ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากหลายแหล่งข้อมูลมาตรวจสอบแบบสามเส้าตามรายละเอียดที่ได้หากข้อมูลมีความสอดคล้องกัน ≥ 2 แหล่ง จะถือว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ แต่หากทั้งสามแหล่งข้อมูลไม่ตรงกันจะถือว่าข้อมูลไม่สามารนำมาใช้ในการแปลผลได้ ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหา จากการวางแผนคำตอบว่าคำตอบจะดำเนินการดังนี้ 1) หากผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเป็นแหล่งที่ 4 หรือ 5 เพื่อตรวจสอบข้อมูลอีกครั้งเพื่อวัดค่าความสอดคล้องของข้อมูล ระยะละ 50 จะถือว่าข้อมูลน่าเชื่อถือ หรือ 2) ปรับเปลี่ยนวิธีการเก็บข้อมูลจากเดิมการสัมภาษณ์เป็นการสังเกตพร้อมด้วย หรือเปลี่ยนผู้สัมภาษณ์ หรือ 3) ใช้วิธีการ Focus Group เพื่อหาข้อมูลที่ตรงกันสำหรับนำมาใช้แปลผล

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	เครื่องมือ
การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลจากการสัมภาษณ์	หลักการ แนวคิดที่สนับสนุนที่ประสบความสำเร็จ	นำข้อมูลที่ได้จาก 1) แนวคิดในการพัฒนาตนเองของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทิรสุวรรณ (ที่ตรวจสอบแล้วในข้างต้น) 2) การสัมภาษณ์นักวิชาการด้านนวัตศิลป์ 3) การสัมภาษณ์อาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนวัตศิลป์ในระดับอุดมศึกษา มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าโดยจำแนกเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และข้อความในการสัมภาษณ์ สำหรับข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันทั้งสามเส้าจะถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อในกระบวนการต่อไปได้	แบบตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ประเภทการตรวจสอบข้อความตามความต่างของแหล่งข้อมูล (ตรวจสอบโดยผู้วิจัย) มีลักษณะเป็นตารางตรวจสอบข้อมูลแต่ละด้าน
	ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาตัวเอง	นำข้อมูลที่ได้จาก 1) การสัมภาษณ์นักนิเทศศาสตร์ 2) การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง (ครอบครัว/ลูกศิษย์/เพื่อน/ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน) 3) มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าโดยจำแนกเนื้อหาตาม	แบบตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ประเภทการตรวจสอบข้อความตามความต่างของแหล่งข้อมูล (ตรวจสอบโดยผู้วิจัย) มีลักษณะเป็นตารางตรวจสอบข้อมูลแต่ละด้าน

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	เครื่องมือ
		วัตถุประสงค์และข้อความในการสัมภาษณ์ สำหรับข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันทั้งสามแล้วจะถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อในกระบวนการต่อไปได้	
ทักษะการปฏิบัติงานวิจัย		นำข้อมูลจาก 1) การสัมภาษณ์กรณีศึกษาและศิลปินที่ประสบความสำเร็จ 2) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษา (ครอบครัว/ลูกศิษย์/เพื่อน/ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน) 3) การสัมภาษณ์นักวิชาการด้านนาฏศิลป์ 4) การสัมภาษณ์อาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (ข้อมูล 4 ด้าน) โดยจำแนกเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และข้อความในการสัมภาษณ์ สำหรับข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันทั้งสามแล้วจะถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อไปในกระบวนการต่อไปได้	แบบตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ประเภทการตรวจสอบข้อมูลตามความตรงของแหล่งข้อมูล (ตรวจสอบโดยผู้วิจัย) มีลักษณะเป็นตารางตรวจสอบข้อมูลแต่ละด้าน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน		นำข้อมูลจาก 1) การสัมภาษณ์กรณีศึกษาและศิลปินที่ประสบความสำเร็จ 2) การสัมภาษณ์นักวิชาการด้านนาฏศิลป์ 3) การสัมภาษณ์อาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา 4) การสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษา มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบ	แบบตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ประเภทการตรวจสอบข้อมูลตามความตรงของแหล่งข้อมูล (ตรวจสอบโดยผู้วิจัย) มีลักษณะเป็นตารางตรวจสอบข้อมูลแต่ละด้าน

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	เครื่องมือ
การตรวจสอบคุณภาพข้อมูลจากเอกสาร กรมศึกษา ผู้ให้ข้อมูล	แนวคิดในการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	นำข้อมูลที่ได้จาก 1) การศึกษาเอกสาร 2) การสัมภาษณ์กรณีศึกษา 3) การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง (ครอบครัว/ลูกศิษย์/เพื่อน/ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน/ตัวแทนคณะกรรมการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ) มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าโดยจำแนกเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการสัมภาษณ์ สำหรับข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันจะถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อไปในกระบวนการต่อไปได้	
การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล	แนวคิดในการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	นำข้อมูลที่ได้จาก 1) การศึกษาเอกสาร 2) การสัมภาษณ์กรณีศึกษา 3) การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง (ครอบครัว/ลูกศิษย์/เพื่อน/ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน/ตัวแทนคณะกรรมการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ) มาตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าโดยจำแนกเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการสัมภาษณ์ สำหรับข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันจะถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อไปในกระบวนการต่อไปได้	แบบตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ประเภทการตรวจสอบข้อมูลตามความตรงของแหล่งข้อมูล (ตรวจสอบโดยผู้วิจัย) มีลักษณะเป็นตารางตรวจสอบข้อมูลแต่ละด้าน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการ	รูปแบบ
การวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาศิลปะของตนเองของ วงศ์ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทวีสุวรรณ์	วิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาศิลปะของตนเองของ วงศ์ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทวีสุวรรณ์ โดยรูปแบบของแนวทางดังกล่าวประกอบไปด้วย แนวคิดของกรณีศึกษา วิธีคิด วิธีทำ รวมถึงบริบทที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยนำเสนอข้อมูลผ่านทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการคือ 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากการกระทำเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานชิ้นกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ไม่บางครั้งจะล้มเหลวบ้าง แต่ก็ไม่ได้ล้มลงมากนักเพราะบุคคลจะมองว่าความสำเร็จที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ 2) การได้เห็นตัวอย่างประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลมีความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน	การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Inductive) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความให้เห็นคุณสมบัติสร้างเป็นข้อสรุป เนื่องจากข้อมูลเฉพาะนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพจึงจำเป็นต้องอาศัยการตีความช่วย

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการ	รูปแบบ
		<p>3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจมีความเชื่อมั่นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ใจกว้างใจและมีศรัทธาต่อผู้พูดต่อผู้เชื่อหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น</p> <p>4) สภาวะทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจความสามารถในแต่ละคนจะสูงหรือต่ำส่วนหนึ่งมาจากสภาวะทางกายของเขาเองกล่าวคือในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพการณที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา</p> <p>อธิบายเรื่องปัจจัยในการพัฒนาตนเองของกรมศึกษาตามหลักปัจจัย 4 ประการข้างต้น และใช้ทักษะปฏิบัติการที่ทักษะปฏิบัติของอะไรที่ประกอบไปด้วย 5 ชั้น คือ</p> <p>ชั้นที่ 1 ชั้นการเลียนแบบ เป็นชั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนยอมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ครบถ้วน แต่ยังไม่ยอมให้ผู้ใช้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง</p> <p>ชั้นที่ 2 ชั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้ออกแล้ว ให้ผู้เรียนลงมือ</p>	

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการ	รูปแบบ
		<p>ทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำพอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก(articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์ แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกว่าต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย</p> <p>มาใช้ในการอธิบายการปฏิบัติของกรณีศึกษา</p>	

กิจกรรม	OUTPUT	วิธีการ	รูปแบบ
	<p>แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/ นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ</p>	<p>นำเสนอข้อมูลให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ</p> <p>นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้างต้น เพื่อจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสำหรับนิสิต/นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ โดยนำชุดข้อมูลแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวคิดการพัฒนาตนเองของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มาวิเคราะห์ร่วมกับ แนวคิดการพัฒนาตนเองของศิลปินผู้ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ เพื่อหาจุดรวมมาสังเคราะห์เป็นแนวทางที่จะเสนอต่อหลักสูตรนานาชาติในลำดับต่อไป</p>	<p>การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดของข้อมูล (Typological Analysis) เป็นการจำแนกข้อมูลออกเป็นชนิด ๆ ที่ต่อเนื่องกัน</p>

ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่อง

ด้านทักษะนาฏศิลป์ไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลรวี กระจ่างทอง
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวิทย์ ฤทธิบุญย์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมณฑลฉุญบุรี

ด้านพัฒนาการมนุษย์ (Human Development)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สก
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้านระเบียบวิจัยการวัดและประเมินผล

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.กาญจนา ตระกูลวรกุล
สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือนโยบายแบบสัมพัทธ์ ชุดที่ 1
(สำหรับบัณฑิตศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:**
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศึกษาศาสตร์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความเข้าใจจากการกระทำเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจึงแม้ว่าในบางครั้งจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความล้มเหลวที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลอื่นหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลผู้มีความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีโอกาสที่จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นซึ่งอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ใจกว้าง และมีความสำคัญต่อตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจความสามารถในแต่ละคนจะสูงหรือต่ำส่วนหนึ่งมาจากสภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพการณที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอลริช ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียนจะระริรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อแล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม่ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับปรการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจในความสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ยุ่เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาคณิตศาสตร์เป็นศิลปะในชั้นที่ประถมศึกษาสามเล่มนี้
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	=	หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
-1	=	หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าค่าถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้ว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 หลักการ แนวคิดศิลปินที่ประสบความสำเร็จ						
1.1	ท่านคิดว่าเหตุใดท่านถึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ และท่านมีความโดดเด่นด้านอะไรบ้าง	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงประวัติ				
1.2	ก่อนหน้าที่จะได้รับการยกย่องท่านคาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ หรือไม่	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงประวัติ				
1.3	ท่านมีแนวทาง ด้านวิถีชีวิตวิถีมีกิจกรรมสร้างสรรค์ผสมผสานการณในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร(ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงประวัติ				
1.4	หลักการใดเป็นหลักการทำงานยึดถือ ที่ทำให้พัฒนาตนเองได้	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงประวัติ				
1.5	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่จะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับท่านควรรับแนวทาง หรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านวิถีชีวิตวิถีมีกิจกรรมสร้างสรรค์ผสมผสานการณ)	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 "แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง" เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงประวัติ				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
1.6	ท่านเคยสอนในสถาบันใด และรายวิชาอะไรบ้าง					
1.7	นอกเหนือจากสถาบันที่ท่านสังกัดท่านเคยได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันใดบ้าง					
1.8	จากประสบการณ์การสอนและการทำงานของท่านมีความภาคภูมิใจกับนิสิต นักศึกษา เพื่อน ครูผู้สอนและผู้บังคับบัญชาอย่างใบบ้าง กรุณายกตัวอย่าง					
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ						
2.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลสิ่งตั้งที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จและอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/วิทย์/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ โดยมีผู้นำ ทฤษฎีการรับรู้				
2.2	เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป	ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
2.3	ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องกรในการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่นประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปิน/แห่งชาติ)	ภายใต้ปฏิบัติการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะพัฒนาตนเอง มาจากสิ่งใดบ้าง				
2.4	จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำ แนวทางจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อให้อย่างไรบ้าง					
2.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูงหรือการแนะนำ ให้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด					
2.6	ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงใน					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
	<p>ช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม)</p> <p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทุนทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ</p>					
2.7	ทำนุรู้สักอย่างในการที่ท่านได้พัฒนาตนเอง เกิดความภาคภูมิใจหรือความกังวลหรือไม่ และมีวิธีในการแก้ไขอย่างไรบ้าง					
ตอนที่ 3 ทักษะการปฏิบัติตนวิถีศิลป์						
3.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ท่านไม่เคยแสดงด้วยวิธีการรำตามต้นแบบ ท่านมีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำ ใช้ระยะเวลาประมาณเพียงเท่าไร และสามารถจดจำได้มากน้อยเพียงใด	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติตนวิถีศิลป์ โดยมีท่ารำทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเออร์เนสต์ตั้งในการออกแบบข้อ				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
3.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบทำให้ดูท่าเหมือนเทคนิคนั้นอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่าหรือออกมาให้สมบูรณ์ที่สุดและใช้ระยะเวลาตามน้อยเพียงใดในการฝึกทำตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้ทำพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง	คำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวความคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดี				
3.3	ในการฝึกซ้อมทบทวนท่าทำท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับการถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้านั้นหรือไม่					
3.4	ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่กำหนด ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
3.5	เมื่อท่านมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไร					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
	บ้าง มีการบรรยายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					
3.6	ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้ท่านมีทักษะการแสดงนฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์					
3.7	วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคสอนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษารัชมังคลศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.8	ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สั่งสอนทักษะการแสดงนฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษารัชมังคลศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.9	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่ต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง					
3.10	ท่านคิดว่าระหว่างพรสวรรค์และความพยายามสิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการเกิดเอกลักษณ์การแสดงนฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
	ท่านจึงมีความคิดเช่นนี้					
3.11	ท่านคิดว่าควรสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดง นวัตกรรมค่าถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สตรีระบำนักแสดง ประเภทการ แสดงหรืออื่นๆ					
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน						
4.1	ท่านคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมี องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)	ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออก ตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ "แนวทางการพัฒนา				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
4.2	ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์	ตนเองไปสูการเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต มีอะไรบ้าง" โดยเป็นการมุ่งเน้นในการถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่คิดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติเพิ่มขึ้น				

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 2
(สำหรับศิลปินที่ประสบความสำเร็จ)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Atainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากภาระที่เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ไปบางครั้งจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความสำเร็จที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวอย่างแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลรู้ความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้น ได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมบางอย่างได้อย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นที่เข้มแข็งขึ้น บุคคลที่ชักจูงด้วย ใจกว้างใจและมี ความสำคัญต่อตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจตามสถานการณ์ในแต่ละคนจะสูงหรือต่ำส่วนหนึ่งมาจาก สภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่ออยู่ในสภาพการณ์ที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอลริช ดั้งนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียนจะระมัดระวังหรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อยู่แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับปรองการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจในความสามารถที่สั่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสั่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบโดยอาศัยตัวเอง รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาคณิตศาสตร์เป็นศิลปะขั้นที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าค่าถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 หลักการ แนวคิดศิลปินที่ประสบความสำเร็จ						
1.1	ท่านคิดว่าเหตุใดท่านจึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ และท่านมีความโดดเด่นด้านอะไรบ้าง	ข้อมูลส่วนตัว โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มื้อะไรบ้าง” โดยปรับเปลี่ยนเป็นการถามศิลปินที่ประสบความสำเร็จท่านอื่นๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับคำตอบของกรณีศึกษาเป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงชีวประวัติ ความภาคภูมิใจ แนวคิดส่วนตัวที่บอกเล่าถึงเส้นทาง ความคิด เจตคติ เรื่องการใช้ชีวิตความคาดหวัง				
1.2	ก่อนหน้าที่จะได้รับยกย่องท่านคาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ หรือไม่					
1.3	ท่านมีแนวทาง ด้านชีวิต/วิถีฝึกฝน/วิธีสั่งสมประสบการณ์ ในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร(ประสบการณ์ศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
1.4	หลักการใดเป็นหลักการทำงานยึดถือ ที่ทำให้พัฒนาตนเองได้อย่างดี					
1.5	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่ละประสบการณ์สำเร็จเช่นเดียวกับท่านควรมีแนวทาง หรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านชีวิต/วิถีฝึกฝน/วิธีสั่งสมประสบการณ์)					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		และการเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ				
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ						
2.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จและอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/มัธยม/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ โดยมีผู้นำทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้อิทธิกรพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อยากจะพัฒนาตนเอง มากจากสิ่งใดบ้าง				
2.2	เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป					
2.3	ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปิน)					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
2.4	จากข้อคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง					
2.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำให้ได้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด					
2.6	ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญา)					
	1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี					
	2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ชุมทรัพย์					
	3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ					
2.7	ท่านรู้สึกอย่างไรในกรณีที่ท่านได้พัฒนาตนเอง เกิดความกดดันหรือ					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ความกังวลหรือไม่ และมีวิธีในการแก้ไขอย่างไรบ้าง				
ตอนที่ 3 ทักษะการปฏิบัติภาคปฏิบัติ					
3.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ท่านไม่เคยแสดงด้วยวิธีการตามต้นแบบ ท่านมีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจาดำรายละเอียดของท่าเรือ ใช้ระยะเวลาไม่นานเกินไปใด และสามารถจดจำได้มากกว่าน้อยเพียงใด	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติภาคปฏิบัติ โดยมีผู้นำทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ มาเป็นตัวตั้งในการออกแบบข้อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดี			
3.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบมาให้ ทำานมีเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่าเรือออกมาให้สมบูรณ์ที่สุดและใช้ระยะเวลาไม่นานเกินไปใดในการฝึกท่าเรือคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบที่ท่านพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดขึ้นในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง				
3.3	ในการฝึกซ้อมทบทวนท่าเรือท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้าหรือไม่				
3.4	ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่กำหนดที่ทันระบบ ส่งผลการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
3.5	เมื่อท่านมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					
3.6	ท่านคิดว่าอะไรที่ท่านมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์					
3.7	วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.8	ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สิ่งสมที่ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.9	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นหลังที่ต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการ					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	ฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง					
3.10	ท่านคิดว่าระหว่างพรรคและคณาจารย์สิ่งใดเป็นปัจจัยต่อการเกิดเอกลักษณ์การแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใดท่านจึงมีความคิดเช่นนั้น					
3.11	ท่านคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระร่างกาย แสดง ประเภทการแสดงหรืออื่นๆ					
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน						
4.1	ท่านคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(Objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)	ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
4.2	ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์	การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับบัณฑิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง” โดยเป็นการมุ่งเน้นในการถกถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่คิดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น				

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 3

(สำหรับผู้ที่ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษาครอบครัว/เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา/ครูผู้สอน/ลูกศิษย์)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:**
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความกล้าเร็ว (Enactive Atainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความกล้าเร็วจากการกระทำเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความกล้าเร็วจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ว่าจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความล้มเหลวที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลรู้ความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมบางอย่างได้อย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นที่ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ไร้กังไจ และมีศรัทธาในตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจด้านความสามารถในแต่ละคนจะสูงหรือต่ำส่วนหนึ่งมาจากสภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพการณที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอลริช ดั้งนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียนจะระวีรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม่ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับ การกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจลงมือกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ยุ่เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ ว่ามีองค์ประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนามตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทิพรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	=	หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
-1	=	หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าค่าถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 ปัจจัยในการประสบความสำเร็จของกรณีศึกษา						
1.1	ท่านคิดว่าเหตุผลใด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ถึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินแห่งชาติ	ข้อมูลส่วนตัวของกรณีศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดให้คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง” เป็นตัวตั้งเพื่อถามถึงชีวประวัติ ความภาคภูมิใจ				
1.2	ท่านคิดว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีความโดดเด่นด้านอะไรบ้าง (เอกลักษณ์การแสดง/การถ่ายทอดความรู้/ด้านวิชาการ ฯลฯ)	ด้านวิถีชีวิต/วิถีสังคม/ประสบการณ์ในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร (ประเมินศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)				
1.3	จากที่ท่านสังเกต รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีแนวทางด้านวิถีชีวิต/วิถีสังคม/ประสบการณ์ในด้านต่างๆ ที่โดดเด่นตามข้อมูลข้างต้นอย่างไร (ประเมินศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)	แนวคิดที่ปัจจัยแรกเริ่มอะไรที่ส่งผลให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ พัฒนาตนเองได้อย่างดีก่อนได้รับศิลปินแห่งชาติ (ประสบการณ์ความสำเร็จ/ต้นแบบ/การชักจูง/ความพร้อมส่วนบุคคล)				
1.4	ท่านคิดว่าศักยภาพหรือปัจจัยส่วนตัวอะไรที่ส่งผลให้กรณีศึกษามีความพร้อมในการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ จำนวนตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม	แนวคิดที่ปัจจัยแรกเริ่มอะไรที่ส่งผลให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ พัฒนาตนเองได้อย่างดีก่อนได้รับศิลปินแห่งชาติ (ประสบการณ์ความสำเร็จ/ต้นแบบ/การชักจูง/ความพร้อมส่วนบุคคล)				
1.5	ท่านคิดว่าศักยภาพหรือปัจจัยส่วนตัวอะไรที่ส่งผลให้กรณีศึกษามีความพร้อมในการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ จำนวนตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม	กรณีศึกษาในมุมมองของการเป็นศิลปินแห่งชาติของ ผู้เชี่ยวชาญที่แตกต่างบทบาท				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	<p>1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี</p> <p>2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์</p> <p>3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ</p>	<p>ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ โดยมีภรรยา ทักษะการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อาจจะพัฒนาตนเองของกรณีศึกษาว่ามาจากสิ่งใดบ้าง</p> <p><u>ในมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่แตกต่างบทบาท</u></p>				
1.6	ท่านคิดว่าเมื่อกรณีศึกษาประสบความสำเร็จอย่างไรบ้างแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงบนเวทีต่อไป					
1.7	ท่านคิดว่ากรณีศึกษามีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้เกิดความต้องการในการประสบความสำเร็จหรือไม่					
1.8	ตามที่ท่านทราบ นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างของกรณีศึกษาแล้ว กรณีศึกษาได้รับการชักจูง หรือการแนะนำให้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
ตอนที่ 2 ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์					
2.1	ท่านคิดว่าร่องศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีการปรับรายละเอียดทักษะการแสดงที่เหมาะสมกับตัวเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยมีกษัตริย์ผู้ฝึกฝันทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ มาเป็นตัวตั้งในการออกแบบชื่อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดีของกรณีศึกษา ในมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่แตกต่างบทบาท			
2.2	ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้ ร่องศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยมีกษัตริย์ผู้ฝึกฝันทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ มาเป็นตัวตั้งในการออกแบบชื่อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดีของกรณีศึกษา ในมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่แตกต่างบทบาท			
2.3	จากการสังเกตวิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ของรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เป็นอย่างไรบ้าง (วิธีการ/ระยะเวลา) (ประเมินศึกษา/เตรียมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยมีกษัตริย์ผู้ฝึกฝันทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ มาเป็นตัวตั้งในการออกแบบชื่อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดีของกรณีศึกษา ในมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่แตกต่างบทบาท			

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 4
(สำหรับตัวแทนคณะกรรมการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ/ศิลปินศิลปากร)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:**
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ การนี้ศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนต้นที่ 1 - 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 ปัจจัยในการประสบความสำเร็จของกรณีศึกษา						
1.1	คุณสมบัติของศิลปินแห่งชาติ/ศิลปินศิลปาธร มีเอกลักษณ์การพิจารณาอย่างไรบ้าง	ผู้วิจัย นำ ถามในการวิจัย ข้อที่ 1 “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่ การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง” และ ข้อที่ 2 คือ “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบ ความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง” มาเป็นตัวตั้ง ประกอบการตั้งคำถามที่มุ่งเน้น คำตอบเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ สาขา ศิลปะการแสดง (นาฏศิลป์) งามี				
1.2	ท่านคิดว่าเหตุใด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ถึงได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินแห่งชาติ					
1.3	ท่านคิดว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีความโดดเด่นในด้านใดที่คิดว่าสำคัญที่ทำให้ได้รับยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		เกณฑ์การคัดเลือกอย่างไร และมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอต่อหลักสูตรถึงคุณหลักที่พึงประสงค์ ของศิลปินแห่งชาติ รวบรวมวิเคราะห์ร่วมคุณสมบัตินักกิจกรรมศึกษาที่เป็นจุดพิจารณาที่โดดเด่น ที่คาดว่าจะสามารถสกัดออกมาเป็นแนวทางสำหรับหลักสูตรได้				

ลงชื่อ.....
(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 5

(สำหรับนักวิชาการด้านมนุษยศาสตร์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตปริญญาตรีระดับอุดมศึกษา)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรมนุษยศาสตร์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:**
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรมนุษยศาสตร์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากภาระที่เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ว่าจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความสำเร็จที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) ได้รับความสามารถของบุคคลอื่นหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลมีความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้หนึ่งใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ใจกว้างใจและมีคุณสมบัติของตัวเองเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจตามสถานการณ์ในแต่ละขณะหรือตัดสินใจส่วนหนึ่งมาจากสภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพการนอนหลับหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอลริช ดั้งนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนกระทำได้ซึ่งผู้เรียนจะระมัดระวังหรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อยู่แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับ การกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรงพอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ยุ่เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ ว่ามีองค์ประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาคณิตศาสตร์เป็นศิลปะในชั้นประถมศึกษาตอนต้น
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทิพรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 หลักการ แนวคิดศิลปินที่ประสบความสำเร็จ						
1.1	ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินทางด้านงานศิลปะในหน่วยงานต่างๆ เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปากร หรืออื่นๆ ควรมีคุณสมบัติหรือความโดดเด่นอะไรบ้าง	ข้อมูลหลักการ แนวคิดที่ได้รับยกย่องเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของนักศึกษาด้านงานศิลปะหรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนวัตศิลป์ในระดับอุดมศึกษา เป็นงานวิจัยคำคมที่ใช้สำหรับภาณศึกษาน่าเป็นตัวอย่าง และนำมาใช้สอน เพื่อส่งเสริมภาษาในมุมมองของนักศึกษามีความพร้อมใจไม่ได้เป็นไปตามจะมองถึงคุณค่าศิลปะหนึ่งเป็นการยอมรับความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักศึกษาด้านนวัตศิลป์หรืออาจารย์ในหลักสูตรที่ผลิตนวัตศิลป์ในระดับอุดมศึกษาผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า การวิจัย ว่าคุณลักษณะของศิลปินที่ประสบความสำเร็จควรเป็นอย่างไร				
1.2	ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนาตนเองด้านใดและอย่างไรบ้าง					
1.3	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะประสบความสำเร็จควรมีแนวทางหรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านวิถีชีวิต/วิถีฝึกฝน/วิถีสังคม/ประสบการณ์)					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ						
2.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จและอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/มัธยม/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จหรือศิลปินแห่งชาติ โดยมีภรรยา นักวิชาการรับรู้อาสาสมัครของบุคคลที่พัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อาจจะพัฒนาตนเองของบุคคลมาจากสิ่งใดบ้างโดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใด				
2.2	เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป	บุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการในการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/มัธยม/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)				
2.4	จากคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง	จากการเจาะจงถึงบุคคลใด บุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการด้าน				
2.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำให้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	เมื่อไหร่ หากได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด				
2.6	ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม 1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การรวมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ	นาฏศิลป์หรืออาจารย์เป็นหลักสูตรที่ผลิตนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา ที่ผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า การวิจัย ปัจจัยได้ที่เป็นตัวแปรที่ส่งเสริมให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง			
2.7	ท่านรู้สึกอย่างไรในการที่ท่านได้พัฒนาตนเอง เกิดความกดดันหรือความกังวลหรือไม่ และมีวิธีในการแก้ไขอย่างไรบ้าง				
ตอนที่ 3 ทักษะการปฏิบัติงานศิลป์					
3.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำการแสดงที่ไม่เคยแสดง ด้วยวิธีการตามต้นแบบ ความมีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจำ	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยมีการนำทฤษฎีการ			

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	รายละเอียดของทรา ใช้ระยะเวลาสั้นกว่าน้อยเพียงใดในการจัดจำ					
3.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบไว้ให้ดู ท่านคิดว่าเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของทำให้ออกมาให้เห็นรูปธรรมที่สุด และใช้ระยะเวลาสั้นกว่าน้อยเพียงใดในการฝึกติดตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติตั้งต่อไปอย่างไรบ้าง อุปสรรคอย่างไรและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติตั้งต่อไปอย่างไรบ้าง	ฝึกทักษะปฏิบัติของแฮร์รี่ กับ ส่วนของคำถามที่ใช้ถาม กรณีศึกษา มาเป็นตัวตั้งในการ ออกแบบข้อคำถามโดยมุ่งเน้น การถามถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึง แนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนใน การส่งเสริมให้เกิดทักษะการ ปฏิบัติที่ดีของบุคคล				
3.3	ในการฝึกซ้อม ทบทวนทราท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและ สมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจาก ขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่					
3.4	ในการฝึกซ้อม การแสดงจุดประสงค์จากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลต่อ การแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
3.5	เมื่อมีความแม่นยำในการแสดงจุดประสงค์ หรือเพลงนั้นๆ ท่าน เกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไรบ้าง มี					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	การบรรยายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกินรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					
3.6	ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้สามารถมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์					
3.7	วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.8	ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สิ่งสมรรถนะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.9	ท่านคิดว่าหากครุภัณฑ์ที่ต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะมีอุปกรณ์หรือรูปแบบการฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง					
3.10	ท่านคิดว่าพรรคีกับความสำเร็จในการแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด เกิดการมีเอกลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด					
3.11	ท่านคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระร่างกาย แสดง หรืออื่นๆ				
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนานาชาติ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน					
4.1	ท่านคิดว่าผลลัพธ์ของหลักสูตรมุ่งเน้นส่งเสริมบัณฑิตไปในทิศทางใด และประกอบอาชีพอะไร	ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนานาชาติในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรนานาชาติเป็น มีอะไรบ้าง” โดยเป็นมุมมองเน้นในการถามถึงการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ดูแลว่ามีกระบวนการอย่างไรบ้างและความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน ในฐานะของอาจารย์ประจำ			
4.2	ท่านคิดว่าผลสัมฤทธิ์ของการสอนในหลักสูตรนานาชาติรายในวิชาภาคปฏิบัติ มีการจัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง (จำนวนหน่วยกิต/จำนวนชั่วโมงเรียน)				
4.3	ท่านคิดว่าหลักสูตรนานาชาติในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้อย่างไรเพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives) 2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)				
4.4	ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์				

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		หลักสูตรหรืออนุปริญญาทางด้าน นิติศาสตร์ที่เคยได้รับเชิญเป็น อาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษา และเสนอแนวทางการศึกษา ประสบการณ์ส่วนตัวที่คาดว่าจะ สามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิต บัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการ ปฏิบัติที่ดีขึ้น				

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 6.1
(สำหรับศิลปินวิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากภาระที่เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ว่าจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความสำเร็จที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวอย่างแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) ได้รับความสามารถของบุคคลอื่นหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลรู้ความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้น ได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องนำข้อเท็จจริงไว้วางใจและมีคำพูดต่อตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจและตอบสนองหรือตัดสินใจส่วนหนึ่งมาจากสภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพการนอนหลับหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอสโรว์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียนยอมรับหรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อแล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับปรองการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจในความสามารถที่จะทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์แม่นตรงพอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่มีผู้เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ว่าเป็นองค์ประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนามตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าค่าถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 หลักการ แนวคิดศิลปินที่ประสบความสำเร็จ						
1.1	ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินทางด้านวงศิลปะในหน่วยงานต่างๆ เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปากร หรืออื่นๆ ครบคุณสมบัติหรือความโดดเด่นอะไรบ้าง	ข้อมูลหลักการ แนวคิดการได้รับการยกย่องเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของศิลปินวิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นการนำข้อคำถามที่ใช้สำหรับกรณีศึกษามาเป็นตัวตั้ง และจำแนกข้อคำถาม เพื่อสัมภาษณ์ในมุมมองของศิลปินวิชาชีพกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเองที่เคยประสบความสำเร็จและในภาพรวมโดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถามถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ว่า				
1.2	ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนาตนเองด้านใดและอย่างไรบ้าง					
1.3	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะประสบความสำเร็จควรมีแนวทางหรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านวิถีชีวิต/ฝึกฝน/วิธีสังสรรค์/ประสบการณ์)					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		คุณลักษณะของศิลปินที่ประสบความสำเร็จควรเป็นอย่างไร				
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ						
2.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลกระตุ้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จและอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ หรือศิลปินแห่งชาติ โดยมีกรนำทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อาจจะพัฒนาตนเองของบุคคล มาจากสิ่งใดบ้าง ตาม				
2.2	เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป					
2.3	ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/การทำงาน/ศิลปินแห่งชาติ)					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
2.4	จากคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางการบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง	เรื่องราวของตนเองที่เคยประสบความสำเร็จ หรือบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นการเจาะจงจนถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ว่าปัจจัยใดที่เป็นตัวแปรที่ส่งเสริมให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง				
2.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำให้เกิดพัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับท่านได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด					
2.6	ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (জানกตามหลักการจัดการจิตวิทยาปัญญานิยม 1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ					
2.7	ท่านคิดว่าบุคคลที่ความคาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงาน					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ต่างๆ ควรมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองอย่างไรบ้างในการประสบความสำเร็จจุดมุ่งหมาย				
ตอนที่ 3 ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์					
3.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ไม่เคยแสดง ด้วยวิธีการตามต้นแบบ ควรมีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำ ใช้ระยะเวลาไม่นานเพียงใดในการจดจำ	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยมีการนำทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ กับ ส่วนของคำถามที่ใช้ถาม การฝึกศึกษา มาเป็นตัวตั้งในการ ออกแบบข้อคำถาม โดยมุ่งเน้น การถามถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึง แนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนใน การส่งเสริมให้เกิดทักษะการ ปฏิบัติที่ดีของตนเองและของ บุคคลทั่วไป			
3.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบไว้ให้ดู ทานคิดว่าเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่ารำออกมาให้สมบูรณ์ที่สุด และใช้ระยะเวลาไม่นานเพียงใดในการฝึกติดตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการรับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้ ท่านพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง				
3.3	ในการฝึกซ้อม ทบทวนท่ารำท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่				
3.4	ในการฝึกซ้อมการแสดง โดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	ฝึกซ้อมที่ผ่านการศึกษาในโดยใช้ระยะเวลาตามที่กำหนดที่ทราบระบุ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
3.5	เมื่อมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไรบ้าง มีการบรรยายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					
3.6	ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้สามารถมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์					
3.7	วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.8	ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สิ่งสมที่ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.9	ท่านคิดว่าหากความรู้หลังที่ติดต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการ					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง				
3.10	ท่านคิดว่าพรรครรค์กับความพยายามเป็นสิ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการมีเอกลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด				
3.11	ท่านคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระร่างกายแสดง ประเภทการแสดงหรืออื่นๆ				
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน					
4.1	ท่านคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้เพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives)2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)	ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับบัณฑิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง” โดยเป็นการมุ่งเน้นใน			
4.2	ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์				

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		<p>การถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เคยได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาหรือการเป็นบัณฑิตจากหลักสูตรนานาชาติเป็นในอดีตที่คาดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น</p>				

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 6.2
(สำหรับศิลปินวิชาชีพกลุ่มนฏศิลป์ไทย)

เรื่อง การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ์
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความสำเร็จ (Enactive Atainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความสำเร็จจากกระทำที่เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความสำเร็จจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ไปบางครั้งจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเหลวมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความสำเร็จที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) ได้รับความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลรู้ความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้น ได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้หนึ่งใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมบางอย่างได้อย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นที่เข้มแข็งขึ้น บุคคลที่ชักจูงด้วย ใจกว้างใจและมี ความสำคัญต่อตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจและตอบสนองหรือตัดสินใจส่วนหนึ่งมาจาก สภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่ออยู่ในสภาพการณ์ที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอสโรว์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียนจะระวีรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่าง ให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม่ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับ การกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตัดสินใจฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ยุ่เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่าง คล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องให้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาคณิตศาสตร์เป็นศิลปะขั้นที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทิพรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 หลักการ แนวคิดศิลปินที่ประสบความสำเร็จ						
1.1	ท่านคิดว่าได้รับการยกย่องรางวัลศิลปินทางด้านวงศิลป์ในหน่วยงานต่างๆ เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปากร หรืออื่นๆ ควรมีคุณสมบัติหรือความโดดเด่นอะไรบ้าง	ข้อมูลหลักการ แนวคิดที่ได้รับทราบ ย่ออย่างเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของกลุ่ม นวนิยมศิลปินอาวุโส เป็นการนำข้อคำถามที่ใส่สำหรับกรณีศึกษาเป็นตัวตั้ง และจำแนกข้อคำถาม เพื่อสัมภาษณ์มุมมองของกลุ่มนวยศิลปินอาวุโส เป็นการเล่าประสบการณ์การได้เห็นบุคคลต้นแบบ นวนิยมศิลปินรุ่นที่ที่ประสบความสำเร็จ หรือบุคคลในภาพรวม โดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความคิดเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการวงศิลป์ที่ผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า				
1.2	ท่านคิดว่าเพื่อที่จะได้รางวัลศิลปินในหน่วยงานต่างๆ ควรพัฒนาตนเองด้านใดและอย่างไรบ้าง	ข้อมูลหลักการ แนวคิดที่ได้รับทราบ ย่ออย่างเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของกลุ่ม นวนิยมศิลปินอาวุโส เป็นการนำข้อคำถามที่ใส่สำหรับกรณีศึกษาเป็นตัวตั้ง และจำแนกข้อคำถาม เพื่อสัมภาษณ์มุมมองของกลุ่มนวยศิลปินอาวุโส เป็นการเล่าประสบการณ์การได้เห็นบุคคลต้นแบบ นวนิยมศิลปินรุ่นที่ที่ประสบความสำเร็จ หรือบุคคลในภาพรวม โดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความคิดเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการวงศิลป์ที่ผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า				
1.3	ท่านคิดว่าหากคนรุ่นใหม่ที่จะประสบความสำเร็จควรมีแนวทางหรือวิธีการในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง (ด้านวิถีชีวิต/วิถีฝึกฝน/วิถีสังคม/ประสบการณ์)	ข้อมูลหลักการ แนวคิดที่ได้รับทราบ ย่ออย่างเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของกลุ่ม นวนิยมศิลปินอาวุโส เป็นการนำข้อคำถามที่ใส่สำหรับกรณีศึกษาเป็นตัวตั้ง และจำแนกข้อคำถาม เพื่อสัมภาษณ์มุมมองของกลุ่มนวยศิลปินอาวุโส เป็นการเล่าประสบการณ์การได้เห็นบุคคลต้นแบบ นวนิยมศิลปินรุ่นที่ที่ประสบความสำเร็จ หรือบุคคลในภาพรวม โดยไม่ได้เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึงความคิดเห็นที่ได้จากประสบการณ์ในการเป็นนักวิชาการวงศิลป์ที่ผ่านกระบวนการด้านการศึกษา ค้นคว้า				

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		การวิจัย ว่าคุณลักษณะของศิลปินที่ประสบความสำเร็จควมเป็นอย่างไร				
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ท่านอยากที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ						
2.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้ท่านอยากประสบความสำเร็จและอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน ประถม/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยการนำไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ หรือศิลปินแห่งชาติ โดยมีกรนำทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของบุคคลพัฒนามาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura มาจำแนกออกเป็นคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ, ปัจจัยที่อาจจะพัฒนาตนเองของตนเองบุคคลต้นแบบ นานยูศิลปินรุ่นพี่				
2.2	เมื่อท่านประสบความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป					
2.3	ท่านมีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้ท่านเกิดความต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อท่านเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้ท่านรู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด จำแนกตามระดับ (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ทำงาน/ศิลปิน)					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
2.4	จากคำถามข้างต้นท่านได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง	ที่ประสบความสำเร็จ หรือบุคคล มาจากสิ่งที่ได้บ้างโดยไม่ได้ เป็นการเจาะจงถึงบุคคลใด บุคคลหนึ่ง เป็นการถามถึง ความเห็นที่ได้จากประสบการณ์ ในการเป็นนักวิชาการมาวุฒิสภปีที่ ผ่านกระบวนการด้านการศึกษา คิดว่า การวิจัย ปัจจัยใดที่เป็น ตัวแปรที่ส่งเสริมให้บุคคลเกิด ความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง				
2.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างท่านได้รับการชักจูง หรือ การแนะนำให้ได้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่ เมื่อไหร่ หากได้รับท่านได้พัฒนาไปด้านคำแนะนำหรือไม่ จากผู้ใด เพราะเหตุใด					
2.6	ท่านคิดว่าท่านมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลา ที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตาม หลักการจัดการศึกษา) <ul style="list-style-type: none"> 1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วใน การเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจาก ครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิด วินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ 					
2.7	ท่านคิดว่าบุคคลที่ความคาดหวังที่จะได้รับรางวัลศิลปินในหน่วยงาน					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ต่างๆ ควรมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองอย่างไรบ้างในการประสบความสำเร็จจุดมุ่งหมาย				
ตอนที่ 3 ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์					
3.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำรายการแสดงที่ไม่เคยแสดง ด้วยวิธีการตามต้นแบบ ควรมีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำ ใช้ระยะเวลาไม่นานเพียงใดในการจดจำ	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยมีการนำทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ กับ ส่วนของคำถามที่ใช้ถาม การฝึกศึกษา มาเป็นตัวตั้งในการ ออกแบบข้อคำถาม โดยมุ่งเน้น การถามถึงวิธีการปฏิบัติ การ ฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึง แนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนใน การส่งเสริมให้เกิดทักษะการ ปฏิบัติที่ดีของบุคคลต้นแบบ นาฏศิลป์รุ่นพี่ที่ประสบ ความสำเร็จ			
3.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบไว้ให้ดู ทานคิดว่าเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่ารำออกมาให้ สมบูรณ์ที่สุด และใช้ระยะเวลาไม่นานเพียงใดในการฝึกทำตามคำสั่ง ได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้ ท่านพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง				
3.3	ในการฝึกซ้อม ทบทวนท่ารำท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อย เพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและ สมบูรณ์ตามที่รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจาก ขั้นตอนก่อนหน้าหรือไม่				
3.4	ในการฝึกซ้อมการแสดง โดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่กำหนดที่ทันระบบ ส่งผลต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
3.5	เมื่อมีความแม่นยำในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล่องตัวอย่างไรบ้าง มีการบรรยายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					
3.6	ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้สามารถมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์					
3.7	วิธีฝึกฝนปฏิบัติทักษะการแสดงนาฏศิลป์อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านมีเทคนิคส่วนบุคคลหรือวิธีฝึกปฏิบัติอย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.8	ระยะเวลาที่ใช้การฝึกซ้อมเรียนรู้สิ่งสมที่ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละช่วงวัยมีความถี่เป็นอย่างไรบ้าง (ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/อุดมศึกษา/ประกอบอาชีพ)					
3.9	ท่านคิดว่าหากความรู้หลังที่ติดต้องการจะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีเอกลักษณ์ ควรจะฝึกฝนหรือมีรูปแบบการ					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	
	ฝึกซ้อม ความถี่ หรือเทคนิคอย่างไรบ้าง				
3.10	ท่านคิดว่าพรรครรค์กับความพยายามสิ่งไหนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการมีเอกลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ที่โดดเด่น เพราะเหตุใด				
3.11	ท่านคิดว่าการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ทางการแสดงนาฏศิลป์ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น สรีระร่างกาย แสดง ประเภทการแสดงหรืออื่นๆ				
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน					
4.1	ท่านคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้เพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง 1) วัตถุประสงค์(objectives)2) เนื้อหาสาระ (subject matter) 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization) 4) การประเมินผล (evaluation)	ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกตามข้อคำถามของงานวิจัยข้อที่ 2 คือ “แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับบัณฑิต/นักศึกษา หลักสูตรนาฏศิลป์ มีอะไรบ้าง” โดยเป็นการมุ่งเน้นใน			
4.2	ท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่นและมีเอกลักษณ์				

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่ได้คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
		<p>การถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน และเสนอแนวทางที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เคยได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาหรือการเป็นบัณฑิตจากหลักสูตรนานาชาติเป็นในอดีตที่คาดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพด้านทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น</p>				

ลงชื่อ.....

(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม ชุดที่ 1

(สำหรับนิสิต นักศึกษา)

เรื่อง งานวิจัยเรื่องการศึกษานวัตกรรมการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

ศิลปินแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย:

- 1) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติของ รศ.ดร. ศุภชัย จันทร์สุวรรณ มีอะไรบ้าง
  - 2) แนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตรดนตรีเป็น มีอะไรบ้าง
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย:
- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินแห่งชาติ กรณีศึกษา รศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
  - 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ สำหรับนิสิต/นักศึกษ หลักสูตรดนตรีเป็น

ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย:

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ภายใต้ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Bandura ดังนี้

- 1) ประสบการณ์จากความกล้าเร็ว (Enactive Attainment) เป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อการรับรู้ความกล้าเร็วจากการกระทำเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรงและเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูงการได้รับความกล้าเร็วจากงานซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งถึงแม้ในบางครั้งจะล้มเหลวบ้างแต่ก็ไม่ได้ล้มเลิกมากนัก เพราะบุคคลจะมองว่าความล้มเหลวที่เกิดมาจากสาเหตุอื่น ๆ
- 2) การได้เห็นตัวแบบประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) รับรู้ความสามารถของบุคคลส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นผู้อื่นการได้เห็นบุคคลอื่นทำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะทำให้บุคคลมีความสามารถตนเองเพิ่มขึ้นได้ และมีความพยายามที่จะสามารถทำงานนั้นได้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

3) การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) การที่ผู้อื่นใช้คำพูดชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จจะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นซึ่งอยู่กับบุคคลที่ชักจูงด้วย จะต้องน่าเชื่อถือ ใจกว้างใจและมีศรัทธาในตัวเขาเช่นพ่อแม่ ครูเพื่อนหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเขา เป็นต้น

4) สภาพทางกาย (Physiological State) เป็นปัจจัยที่สำคัญสามารถมีผลในการตัดสินใจตามสถานการณ์ในแต่ละขณะหรือตัดสินใจตามหนึ่งมาจากสภาพทางกายของตัวเองกล่าวคือ ในสภาวะที่ร่างกายเกิดการตื่นตัวเช่นกังวล เครียด ตื่นเต้นอ่อนเพลียเมื่ออยู่ภายใต้สภาพการณ์ที่ถูกดูหรือในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก ๆ มักจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

กระบวนการเรียนการสอน ทฤษฎีการฝึกทักษะปฏิบัติของแอลริช ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนจะระมัดระวังหรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อยู่แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งของผู้สอนเช่นกันได้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับ การกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำที่ถูกต้องสมบูรณ์ (precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการ กระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถกระทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่นและด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (nationalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

องค์ประกอบหลักสี่ประการของทาบ (Tabal) ที่ได้เขียนหนังสือชื่อ "Curriculum Development: Theory and Practice" เมื่อปี ค.ศ. 1962 โดยได้นำเสนอสาระสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการประกอบดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์(objectives)
- 2) เนื้อหาสาระ (subject matter)
- 3) การจัดการเรียนการสอน (method and organization)
- 4) การประเมินผล (evaluation)

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวความคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ: รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทิพรสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งกำหนดการประเมินความเที่ยงตรงในตอนี่ 1 – 4 โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = หัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 0 = ไม่แน่ใจว่าหัวข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม
- 1 = หัวข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 1 ปัจจัยในการพัฒนาตัวเอง						
1.1	ปัจจัยใดที่เป็นเหตุผลตั้งต้นที่ทำให้นิสิต นักศึกษา ประสบความสำเร็จ และอยากประสบความสำเร็จในด้านใด ในแต่ละช่วงวัย (เรียน/ประณม/วิทยาลัย/อุดมศึกษา/ทำงาน)	ข้อมูลเรื่องปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง				
1.2	เมื่อประสบความสำเร็จอย่างไรต่อหนึ่งแล้ว เหตุใดจึงอยากที่จะพัฒนาตนเองด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ต่อไปคืออะไร					
1.3	นิสิต นักศึกษามีบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างที่เป็นปัจจัยให้เกิดความต้องการในการประสบความสำเร็จหรือไม่ บุคคลท่านนั้นคือใคร และเมื่อเห็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างหรือบุคคลอื่น ประสบความสำเร็จแล้วนั้นส่งผลให้นิสิต นักศึกษา รู้สึกมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ระดับต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด					
1.4	จากข้อความข้างต้นนิสิตได้รับการชักจูง หรือการแนะนำแนวทางจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่างหรือไม่ เมื่อไหร่ อย่างไรบ้าง					
1.5	นอกจากบุคคลต้นแบบ หรือบุคคลตัวอย่าง นิสิตได้รับการชักจูงหรือการแนะนำให้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการแสดงหรือไม่					

ชื่อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1.6	เมื่อไหร่ หากได้รับนิสิต นักศึกษาได้พัฒนาไปตามคำแนะนำหรือไม่จากผู้ใด เพราะเหตุใด นิสิต นักศึกษาคิดว่าตัวเองมีความพร้อมด้านศักยภาพด้านการแสดงในช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จอย่างไรบ้าง (จำแนกตามหลักการจิตวิทยาปัญญานิยม 1) ปัจจัยส่วนบุคคล สรีระร่างกายที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว มีสติปัญญาที่สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้ดี 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คนรอบข้าง ทนทรัพย์ 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม การฝึกซ้อม การร่วมแสดง เกิดวินัยในตนเองและความสม่ำเสมอ					
ตอนที่ 2 ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์						
2.1	ในช่วงต้นของการฝึกปฏิบัติ ต่อทำการแสดงที่ทำไม่เคยแสดงด้วยวิธีการตามต้นแบบ นิสิต นักศึกษามีวิธีการสังเกตอย่างไรเพื่อจดจำรายละเอียดของท่ารำ ใช้ระยะเวลาอย่างน้อยเพียงใดในการจดจำ และสามารถจดจำได้แม่นยำเพียงใด	ข้อมูลเรื่องทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยมีกษัตริย์นาฏศิลป์ที่ทักษะปฏิบัติของเฮโรว์ กับ ส่วนของคำถามที่ใช้ถาม				

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
2.2	การฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอนโดยไม่มีต้นแบบทำให้ดู นิสิต นักศึกษา มีเทคนิคอย่างไร ในการถ่ายทอดรายละเอียดของท่าออกกำลังกายให้สมบูรณ์ที่สุดและใช้ระยะเวลาไม่นานเกินไปได้ในการฝึกท่าตามคำสั่งได้ ซึ่งวิธีการได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบนี้ท่านพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและเกิดข้อคิดในการฝึกปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไรบ้าง	กรณีศึกษา มาเป็นต้นตอในการออกแบบข้อคำถามโดยมุ่งเน้นการถามถึงวิธีการปฏิบัติ การฝึกซ้อม ระยะเวลา รวมถึงแนวคิดที่มีความเห็นว่ามีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดทักษะการปฏิบัติที่ดีของบุคคล				
2.3	ในการฝึกซ้อมทบทวนท่าท่านมีความถี่ในการฝึกซ้อมมากน้อยเพียงใด และมีเทคนิคอย่างไรให้แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่ได้รับถ่ายทอดมา มีความคล่องตัวแตกต่างจากขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่					
2.4	ในการฝึกซ้อมการแสดงโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอนหรือผู้ฝึกซ้อมที่ผ่านการฝึกฝนโดยใช้ระยะเวลาตามที่ท่านระบุ ส่งผลกระทบต่อการแสดงที่ถ่ายทอดออกมาอย่างไรบ้าง					
2.5	เมื่อนิสิต นักศึกษามีความมั่นใจในการแสดงชุดการแสดง หรือเพลงนั้นๆ ท่านเกิดข้อพบใหม่ที่ได้จากการฝึกซ้อมแบบคล้องตัวอย่างไรบ้าง มีการปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับตัวท่านเอง หรือเกิดรายละเอียดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นหรือไม่					

ข้อ	คำถาม	ข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนาฏศิลป์ ระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน						
3.1	นิสิต นักศึกษาคาดหวังการประสบความสำเร็จในด้านการเป็นศิลปินอย่างไรบ้าง	ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในปัจจุบัน ความต้องการ โดยเป็นการบอกเล่าประสบการณ์ของผู้เรียน และเสนอแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรส่วนตัวที่คาดว่าจะสามารถส่งเสริมให้หลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านทักษะการปฏิบัติเพิ่มขึ้น				
3.2	นิสิต นักศึกษาคิดว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีองค์ประกอบจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง					
3.3	นิสิต นักศึกษาคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษาอย่างไรบ้างจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเป็นศิลปินที่มีความสามารถอย่างโดดเด่น และมีเอกลักษณ์					

ลงชื่อ.....
(ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ)

ภาคผนวก ง หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G- 187/2565E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: การศึกษาแนวคิดการพัฒนาตนเองสู่การเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ

ชื่อผู้วิจัยหลัก: นางสาว สุจิตรา พุ่มพิ่ง

สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

เอกสารที่รับรอง: 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 11 พฤษภาคม 2565
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 11 พฤษภาคม 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 11 พฤษภาคม 2565
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 11 พฤษภาคม 2565

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิระกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-187/2565

วันที่ให้การรับรอง : 11/05/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 11/05/2566

ประวัติผู้เขียน

